

**CĂSĂTORIA
PRINCEI DE
HESSA A AVUT
LOC IN CONDI-
ȚIUNI TRAGICE**

In vreme ce înfiorătoarea catastrofă aviatică dela Ostenda i-a răpit fratele și întreaga familie, atașatul german la Londra, principele de Hessa, s'a căsătorit cu Miss Margaret Campbell. Fotografia noastră înfățișează tânăra pereche, părăsind biserica.

PROFESORUL EINSTEIN ȘI FIUL SĂU

Profesorul Einstein, renumitul savant, care trăește actualmente în America, a primit vizita fiului său, dr. Albert Einstein jr. care locuiește la Zurich. Fotografia noastră a fost luată cu prilejul întrevederii dintre tată și fiu.

**UN COPIL DE 5 ANI
FACE O CĂLĂTO-
RIE DE 10.000 Km.
SPRE A SE OPERA**

Mrs. Wilson din Durban (Africa de Sud) a făcut o călătorie de 10.000 km. cu copilul ei, în vârstă de 5 ani, la Edinburg, în Scoția, unde se găsește un renumit specialist în operații la creier, care l-a operat pe copil, pentru a-i redea vederea. Călătoria a fost făcută în avion. Operația a reușit și copilul cu mama lui s'au înapoiat în patrie. Fotografia noastră a fost luată în timpul drumului de înapoiere.

Romanul „POENI” al d-nei Georgeta Mircea Cancicov va fi o revelație și va descoperi un talent din cele mai înzestrate. Dela Duiliu Zamfirescu, nimeni n'a descris cu atâta frăgezime de simțire și forță de evocare viața la țară. Romanul va apare în prima jumătate a lunii Ianuarie 1938.

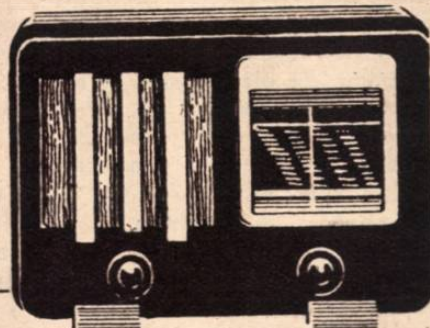
D-NUL CORIOLAN BĂRBAT
autorul romanului polițist „Justiția are cuvântul”, apărut de curând. Lucrarea prezintă teorii interesante ale criminalisticii și va însemna, desigur, un mare succes de librărie.

*È o adevărată plăcere
să ascuți*

APARATELE NOASTRE DE

RADIO

**Columbia
Marconi
Emerson
RCA**

MĂRCI CU RENUME MONDIAL.

Cereți demonstrațiuni în toată țara la revânzătorii autorizați.

Columbia Graphophone Co. Română, S. A.

DIN CARNETUL UNUI REPORTER CARE A FOST MARTOR LA PROCLAMAREA REPUBLICEI POLONE ȘI A ASISTAT LA UN FORMIDABIL CUTREMUR DE PĂMÂNT IN JAPONIA

(Urmarea articolului din pag. 19).

IN 1923, LINTON WALLS A FOST MARTORUL CELUI MAI GROAZNIC CUTREMUR DE PĂMÂNT DIN JAPONIA

Eram de vreo câteva zile în Japonia — tocmai timpul necesar să-mi aranjez o casă, cu doi servitori japonezi — când se deslănțui cea mai groaznică catastrofă, din câte s-au înregistrat până atunci pe lume.

Casa în care locuiam avea trei etaje și era așezată pe coasta unei coline. La primul etaj se aflau bucătăria și odăile servitorilor. Etajul al doilea — tocmai din pricina că se afla pe coasta unei coline — avea ieșirea directă pe șosea și în el se afla sufrageria, salonul, biroul, iar la etajul trei, se aflau dormitoare.

Sâmbătă, 1 Septembrie 1923, era o după amiază caldă, fără vânt. Ca înainte de cutremur — spuneau experții. Luasem masa devreme, căci voiam să-mi petrec week-end-ul la Kasişawa. Slujitorul îmi servise tocmai supă de găină, când toată casa începu să se cutremure puternic. Era ora 11.47 — după cum s'a stabilit mai târziu. La început era o mișcare lentă, laterală, dar devenia din ce în ce mai puternică, astfel că-mi făcea impresia că mă aflu într'un carusel, care se învârtia atât de repede, încât nu mai știam unde mă aflu.

„Ama-san”-ul (servitorul) strigă: „Jiishin”, adică „cutremur de pământ” și fugi în bucătărie.

Nu mi-a fost niciodată teamă de cutremure de pământ și râdeam totdeauna când vedeam oamenii alergând, imediat ce pământul începea să se miște puțin. Dar acum, nu știu de ce, fui cuprins de o frică îngrozitoare. Era o distanță de zece metri, prin salon și odaia de lucru, până la gangul care ducea afară. Până să ajung afară, casa se cutremură atât de tare, încât cu mare greutate am reușit să-mi mențin echilibrul. Tocmai când voiam să pun mâna pe clanța ușii, se produse un sgomot puternic. Toată casa se prăbuși, iar eu căzui la pământ, îngropat aproape, de o grămadă de moloz și lemne. Înainte ca o bârnă grea să-mi cadă în cap și să-mi pierd cunoștința, ultimul meu gând fu: „numai dacă n'ar lua foc toată această grămadă de cărămizi și lemne”. Când mi-am revenit, urechile-mi vălăiau de strigătele oamenilor, amestecate cu sgomotele provocate de prăbușiri. Am simțit o durere în umărul stâng și o apăsare pe coșul pieptului, dureri de cap și teamă. Au trecut mai multe momente până să-mi dau seama unde mă aflu și ce e cu mine.

Lumina străbătea pe alocuri și abia atunci mi-am dat seama că mă aflam într'o celulă formată de vreo câteva bârne, înconjurată de moloz. Pe pieptul meu se afla o bucată de plafon. Cu mare greutate am reușit să mă eliberez de greutate, convins fiind că mi-am frânt toate coastele, dar nu-mi rupsesem decât două, după cum putu să constate, mai târziu, doctorul. Mi-am examinat apoi umărul. Am fost nevoit să cercetez cu multă atenție până să mă conving că era fracturat. Mi-am dat seama că mă mai puteam țări și am observat chiar, în apropiere, o deschizătură. Cu greu am ajuns la ea.

Odată afară, mi-au mai trebuit cinci minute ca să-mi dau seama de cele din jur. Pământul se mai cutremura încă, nouri groși de fum acoperiau cerul și strigătele răniților umpleau văzduhul, dându-mi impresia că mă aflam în infern. La picioarele mele erau ruinele fostei mele locuințe. Mi-am zărit bucătarul, care-și ținea strâns în brațe copilul și se apropie de mine să mă întrebe ce-a devenit nevastă-sa. Voiam să-i atrag atenția ce-a rămas din casa noastră, dar orice mișcare îmi făcea rău, astfel că am renunțat. Am aflat că servitoarea mea — adică soția bucătarului — a mai reușit să-și scoată din casă copilul, însă în momentul când l-a salvat pe el, a fost ucisă de un perete prăbușit.

Părea că avusese loc cea mai groaznică catastrofă, dar de proporțiile ei mi-am putut da seama, abia mai târziu. Datoria mea era să mă ridic în picioare, să culeg cât mai multe noutăți și imediat să telegrafiez agenției mele, informații și amănunte. Mă și ridicasem într'un picior, dar deodată pământul se cutremură iar și fui asvârlit la pământ. Mi-am dat seama că totul era în zadar și-mi blestemam neputința. Este același lucru să te afli pe un teren bântuit de cutremur, sau să stai sub un avion care seamănă bombe. Te înfurii că nu ești în stare să te aperi.

Am încercat de două ori să mă târăsc până la parcul Hibiya, sau până la hotelul Imperial, — bineînțeles dacă acesta mai exista — la o distanță de cincisprezece minute de locul unde mă aflam.

M'am târât singur prin drumul prăfuit, până mi s'au sdrențuit pantalonii, iar genunchii îmi erau două răni sângerânde. Măinile mi le-am apărut cu o pereche de „getas” — pantofi japonezi de lemn — pierduți de vreun japonez, în goana sa nebună. Puterea îmi revenea din când în când, astfel că putui să mă rezăm de grămezi de ziduri sau stâlpi de telefon doborâți. Îmi făcea impresia că mă aflu pe un câmp de luptă. Femei și bărbați scormonau printre ruine, cu speranța că vor putea

elibera vreun membru al familiei lor. Pretutindeni zăceau cadavre. Mulți desfigurați, iar alții cu ochii speriați, fețele galbene ca ceara. Pe marginea drumurilor ședeau răniți, vâitându-se și privindu-și rănilor. Nimeni nu mă băgă în seamă, fiecare era preocupat de nenorocirea sa.

Era întuneric, când am ajuns în parcul Hibiya. Era plin de oameni nervoși și speriați de moarte. Lumina venia dela lampioanele cu lumânări și dela cerul înroșit de incendiile din oraș. În case ardeau de vii sute de oameni.

Ajunsesem la capătul puterilor mele, când m'am prăbușit cu capul în iarba parcului Hibiya. Degeaba căutam să mă lupt cu mine, am adormit, fără să fiu în stare să-mi fac datoria, adică să ajung la hotelul Imperial, unde să scriu un reportaj amplu, cel mai mare din viața mea.

Când m'am deșteptat era aproape dimineața. Rănilor mă dureau îngrozitor și-mi era tare sete. Cerul dovedea că orașul mai ardea încă, iar în jurul meu dormiau oameni, complet părăsiți de puteri. Frica îngrozitoare care pusese stăpânire pe ei, făcuse loc oboselii și nepăsării. Hotelul Imperial se afla la o distanță de cinci minute de parc. Acolo puteam să-mi scriu și să-mi expediez reportajul și să capăt și îngrijirea medicală, care-mi era atât de necesară. Mi-a trebuit un sfert de ceas până să conving patru japonezi să mă ducă până acolo. Nu știam limba japoneză, dar semnele mele disperate și banii pe cari li i-am arătat, i-au convins că trebuia să fiu condus până la hotel și că fiecare dintre ei va căpăta câte 25 yen. După un drum îngrozitor, printre cadavre și ruine, m'au depus în superba piesă arhitectonică, care este hall-ul hotelului Imperial. Hotelul era clădit de arhitectul american Frank Lloyd Wright, menit să reziste oricărui cutremur de pământ și ridicat parcă în ciuda tuturor celorlalți arhitecți din lume. A fost desigur una dintre puținele clădiri, care au rămas în picioare.

Hotelul părea o imensă casă de nebuni. Era plin de străini nervoși și japonezi bogați, cu servitorii lor. De patrusute de ori, adică de atâtea ori de câte fusese bântuit de cutremure orașul în două zile, toată lumea care se afla în hotel, fugise afară. Mie mi-a prins destul de bine această frică, căci în acest fel mi-am găsit un loc foarte bun. Toată lumea era zăpăcită și povestea lucruri îngrozitoare, dar niciunul n'avea idee de adevăratele proporții ale catastrofei. Mai dură vreo câteva zile, până să aflăm adevărul. Tokio fusese distrus pe jumătate, iar Yokohama și sute de sate au fost complet nimicite. Erau mai multe sute de mii de morți, mult mai mulți răniți și pagubele se ridicau la multe miliarde de yen. Nu numai cutremurele

erau de vină, ci și incendiile izbucnite din pricina lor. Însfârșit, îmi dădeam seama că era cu neputință să capăt vreo legătură telefonică sau telegrafică, cu lumea din afară. Fericirii mei colegi aflaseră despre catastrofă, imediat după primul cutremur. Când și-au dat seama că nu există nici o posibilitate de-a ajunge cu trenul sau cu automobilul până la Tokio, au mers o noapte întreagă până la Yokohama, sperând că de acolo vor avea posibilitatea să-și împrăstie reportajele, în lume. Când în zorii zilei au ajuns în portul Yokohama, n'au găsit decât o grămadă fumegândă de ziduri prăbușite, dar în port se aflau vreo două vapoare, prevăzute cu instalațiuni de radio și astfel putură să trimită mesagii în lume.

Puterile străine și Crucea roșie începură să dea ajutoare răniților și sinistralilor, iar pretutindeni, în restul lumii, se așteptau noutăți dela cunoscuți sau rude, aflate prin înutul bântuit de cutremure. Au trecut săptămâni de-a rândul până să se poată alcătui o listă exactă a victimelor. Eu am fost trecut pe prima listă ca dispărut, sau mort și atunci s'a născut minunata poveste care urmează:

În momentul când s'a deslănțuit cutremurul, mama mea dormia la Hollywood, în California. Tatăl meu mi-a povestit mai târziu că ea s'a deșteptat și i-a spus că m'a visat rănit. Nu știa cum și ce fel, dar era sigură că mi se întâmplase ceva. Tatăl meu a asigurat-o că totul nu era decât un vis al ei, că nu se întâmplase nimic și că să doarmă mai departe. A doua zi au sosit primele știri, iar mama i-a spus tatei: „Vezi că i s'a întâmplat ceva băiatului?”

Când mai târziu, îmi citi numele pe lista celor dispăruți sau morți, ea nu voi să creadă. E numai rănit, continuă ea să susțină. Cinci zile mai târziu i-am scris că sunt sănătos și în siguranță.

Fiindcă am pornit pe panta povestirilor, vă voi mai istorisi două minuni de acest fel. Odată am fost rănit, într'un accident de avion și mama a știut chiar în același moment, cu toate că oficial a aflat-o abia după două zile. Când, mai târziu, am fost în Abisinia, ea a mai avut o asemenea „viziune”. Și într'adevăr, după vreo două ore fu chemată la telefon, de către redacția mea, care i-a comunicat că am fost ucis în bombardamentul dela Dessie. Din fericire știrea era de domeniul fanteziei...

Duminică dimineața, am fost vizitat de doctorul Teusler dela sanatoriul St. Lucas, iar la plecarea lui mă simțiam ca o mumie, și arătam chiar astfel, din pricina bandajelor de gips. Coastele mi-au fost puse la loc, coșul pieptului tare bandajat, capul cusut și lipit cu plasture; picioarele și genunchii au fost desinfecți și bandajați; umărul era pus în gips. În această stare am fost plasat, pe un pat de campanie, într'unul din coridoarele hotelului. Luni dimineața, după ce am putut dormi și mânca puțin, m'am simțit în puteri să scriu. Mi s'au dat și o pereche de cărți.

Între timp am adunat o mulțime de material, pe care l-am scris imediat ce m'am simțit ceva mai bine. Reportajele mele erau mai groaznice decât „Infernul” lui Dante...

LINTON WALLS

EXCURSII DE CRĂCIUN

ITALIA cu SICILIA — BUDAPESTA și VENEZIA, COASTA DE AZUR, RIVIERA ITALIANA în autocar până la GENOVA, NAPOLI cu vaporul la PALERMO, TAORMINA, ROMA, FLORENȚA, TRIESTE, GROTELE dela POSTUMIA cu tren clasa II-a și vagoane de dormit
23 Decembrie — 14 Ianuarie

COASTA DE AZUR cu BUDAPESTA, VENEZIA și GROTELE dela POSTUMIA (Nice Antibes, Juans les Pins, Cannes, Cap Ferat, Villefranche, Beaulieu, Eze, La Turbie, Monte Carlo, Cap Martin, Menton, Vintemille) BORDIGHERA, SAN-REMO, TRIESTE, Grotele dela Postumia. Cu tren clasa II și vagoane de dormit
23 Decembrie — 7 Ianuarie

BERLIN, BRUXELLES, OSTENDE, LONDRA, PARIS, BERLIN, POTSDAM cu tren clasa II-a
21 Decembrie — 8 Ianuarie

VIENA-PRAGA-BUDAPESTA cu tren clasa II și vagoane de dormit
24 Decembrie — 4 Ianuarie

EGIPTUL cu Istanbul, Atena, Beirut, Haifa, Alexandria, CAIRO, Piramidele
20 Decembrie — 9 Ianuarie

HOTELURI și EXCURSII DE PRIM RANG
Cure forfetare de iarnă în stațiunile balneare din Cehoslovacia, plătile în lei la cursul B. N. R.

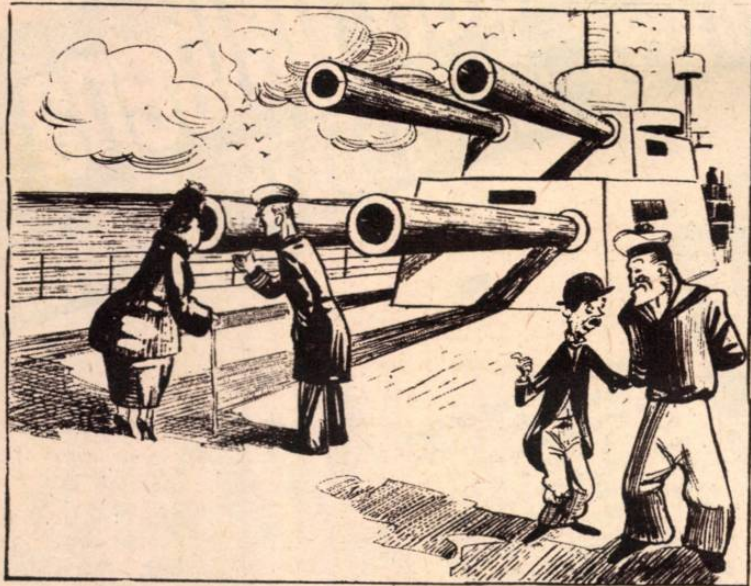
Informațiuni, Prospecte și înscrieri la

TURISMUL MONDIAL

Conducerea: M. BARASCH și I. BREBU

Calea Victoriei 60. Tel. 4.85.07

Humor

CUM TREBUE ÎNȚELEASĂ ÎNTREBAREA ?

— Soțul: Spune-mi te rog, nu există cumva posibilitatea ca tunul de colo să ia foc, acum ?

PRIVELIȘTE TRISTĂ, ÎN PALATUL DE VÂNĂTOARE :

— Asta a fost primul meu soț !...

— Bagă-ți bine în minte, prietene : „Numai faptele au preț, nu vorbele !”

— Probabil că dumneata n'ai avut de dat niciodată o telegramă ? Atunci nu mai erai de această părere.

— N'ar fi mai bine să nu mergem astă seară la Dumitresții ? N'am nici un chef de ei !

— Nici eu n'aș prea vrea să merg, dar când mă gândesc ce-o să se bucure ei, dacă nu venim, prefer să mă sacrific !

— Așa ! — spune tatăl într-o zi, micuței Lola — fiindcă ai fost cuminte, ți-am comandat un frățior !

— Ce bine-mi pare ! I-ai spus și mămicii să se bucure ?

Pentru

preferă doamnele din toată lumea rouge-ul de buze american **MICHEL** ?

PENTRUCĂ nuanțele culorilor sale sunt atât de delicioase și parfumul atât de ispititor.
PENTRUCĂ menține buzele moi și atrăgătoare.
PENTRUCĂ el este într-adevăr rezistent.

Încercați-l, spre a vă convinge. Când cumpărați, persistați de a vi se da veritabilul **MICHEL**, cu numele gravat în etui.

7 NUANȚE INCÂNTĂTOARE:

Blonde - Brunette - Cherry
Japucine - Vivid - Raspberry
Scarlet

MĂRIMI: De Luxe, Mare, Popular

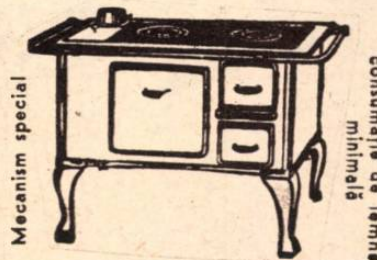
Tot așa cum vă va plăcea rouge-ul de buze **MICHEL**, tot astfel vă va plăcea și pudra **MICHEL** și fardul bine aderent **MICHEL**. Întrebuințați apoi pentru ochi, cosmeticul **MICHEL**, care rezistă la apă și nu ustură.

Michel

ROUGE DE BUZE

Repr. G-rală: „PARFEMERIC”
București — Strada Romulus, 64

Podoaba bucătăriei

ESTE MAȘINA DE GĂTIT „ELIT”

executată în teracotă albă cu căptușală refractară din șamota.

Szántó, Oradea

Fabrica de sobe „ZEPHİR”. Rulete de lemn din Esslingen. Rulete din lame de oțel. Cereți catalogul gratis.

Dr. ELISABETA MOLNAR

MEDIC STOMATOLOG

Fost asistent la clinica universitară din Cluj

BOALE DE GURĂ și CHIRURGIE DENTARĂ

Proteză, tehnică modernă, coroane de porțelan

București - str. Brezoianu, 29. Et. I
Consult.3—6 Telefon 46601

Cine este practic, coase cu **MĂTASE** naturală, căci **MĂTASEA** naturală e elastică, rezistentă și vopsită în culori garantate.

Întrebuințați deci **MĂTASEA** de cusut

Gütermann

OBSERVAȚI MARCA FĂBRICEI: TABLA DE ȘAH.
LAVABILĂ ÎN APĂ CALDĂ ȘI CU SĂPUN NEUTRU.

Deveniți zilnic mai frumoasă

dacă vă îngrijiți pielea rațional! Scherk Cold Cream, de noapte, compusă din ceară curată și uleiuri fine, nutrește țesutul, îndepărtează ridurile și dă obrazului o înfățișare sănătoasă și înfloritoare. Iar crema de zi Trisena, uscată, aplicată înainte de a vă pudra, menține tot timpul fața mată, fragedă și superb parfumată.

Cremele Scherk se vând în borcane
de Lei 90 și 120 - în tuburi de Lei 45 și 65

UN SĂPUN EXCEPȚIONAL

pentru toaleta Dv.,

deoarece este mai mult decât un săpun — este un produs de înfrumusețare. Uleiul d'olive, care intră în compoziția lui, catifelează pielea și dă tenului frăgezime.

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

B-dul Carol 57 fost 39. D-NA Dr. M. RABINOVICI. Tele. 3.52.73 dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistru, coșuri etc. Îngrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea radicală a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice. Cons. 10-12-3-7. Se aplică masca „Hollywood”. Miercuri informațiuni gratuite.

CITIȚI ÎN FIECARE SĂPTĂMÂNĂ

„MEDICUL NOSTRU”

Cea mai bună și mai frumos ilustrată revistă de specialitate.

ȘTRENĂRII

— Vezi !
Ce-ți spun eu,
Petrică ?
Nimic alt-
ceva de-
cât vată !.

Rasa galbenă

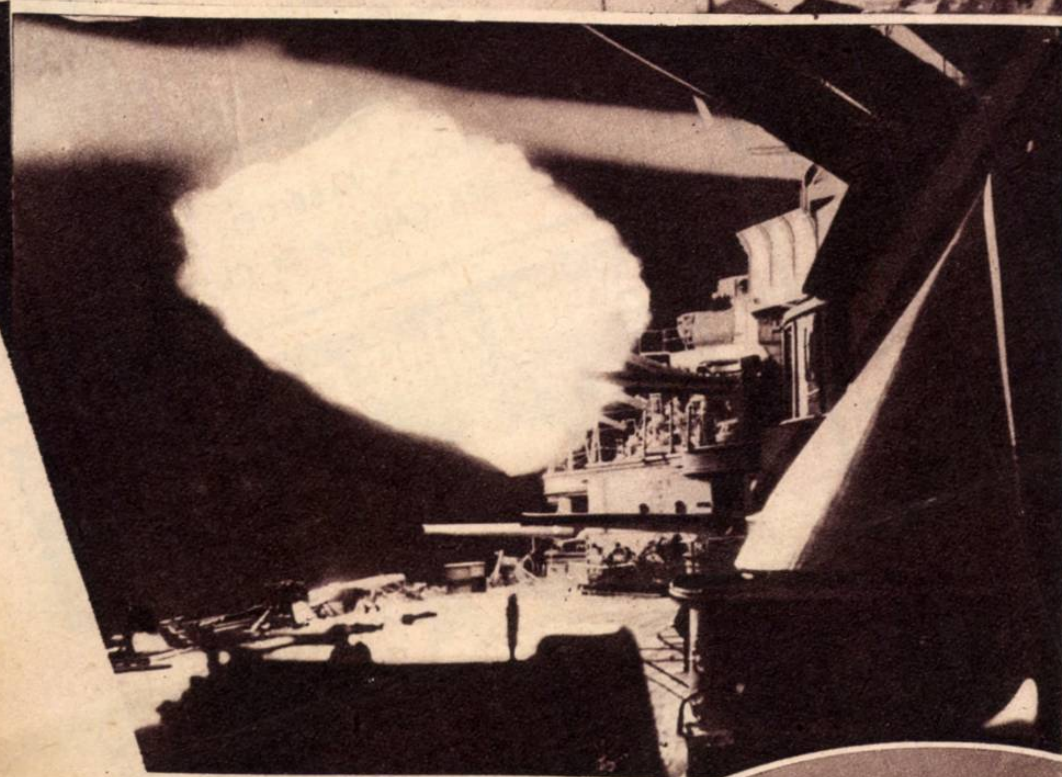
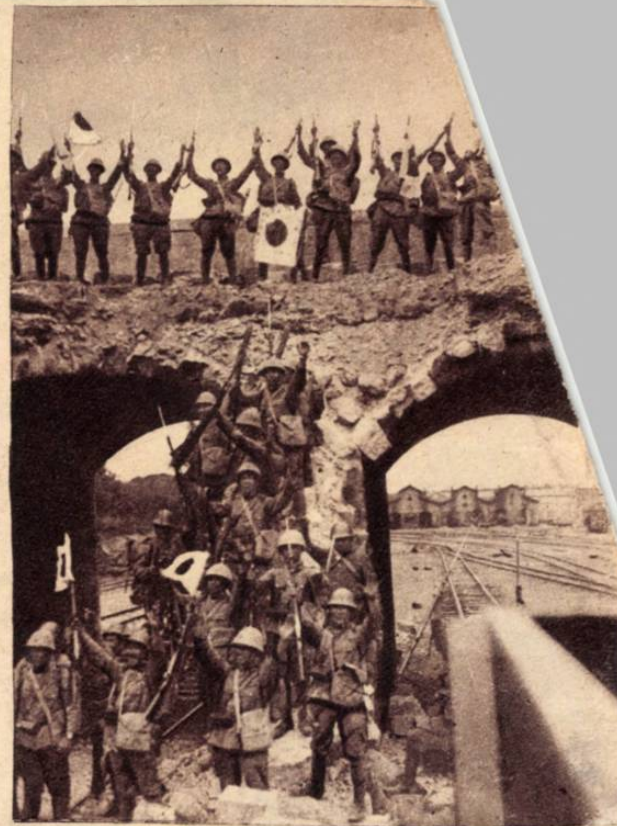
poartă un războiu de nimiciri

În Extremul Orient se duce un războiu crâncen, între cele două popoare de rasă galbenă, Chinezii și Japonezi. Odată cu civilizația europeană atâta Japonzii cât și Chinezii au învățat să mănuiască și armele de războiu ale albilor și azi, Japonzii — popor mai tânăr și mai adaptabil, care a știut să-și însușească toate escuierile civilizației din continentul nostru — au năvălit cu un armament formidabil, împotriva Chinezilor, popor mai numeros, mai vechi și mai sărac decât cel din urmă. Cu toate acestea Chinezii se apără cu îndârjire, opunând materialului de războiu mai bogat și mai perfecționat numărul lor și hotărârea de a nu lăsa țara pradă dușmanilor. Sunt până acum zeci de mii de morți și răniți.

În fotografiile noastre, în stânga, un instantaneu înfățișează soldați din infanteria japoneză, la atac în jurul Shanghai-ului și (dreapta) trupe japoneze triumfătoare, după ce-au ocupat capul de pod al drumului dintre Heiping-Hankow.

Flota americană din Pacific, într-o manevră de noapte, în fotografia noastră, crucișătorul „Pennsylvania” a descoperit, cu ajutorul reflectoarelor sale, un vas rival și bombardează din flanc.

Regele Leopold al Belgiei a sosit în ziua de 16 Noembriela Londra și a fost primit în gară, de către Regele George VI al Angliei. În fotografia noastră, trăsura deschisă cu cei doi suverani, părăsește gara Victoria din Londra.

Generalul Gouraud, atingând limita de vârstă, a părăsit locul de guvernator militar al Parisului, pe care-l ocupa până acum. El reaprinde, pentru ultima oară, focul depe mormântul soldatului necunoscut, de sub Arcul de triumf din Paris.

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI
10 LEI 11 FEB. 1938

S U R Â S
DIN CETATEA FILMULUI
(Frumeasa vedetă de cinema Merle Oberon)

ANUL XI No. 567
1 DECEMBRIE 1937

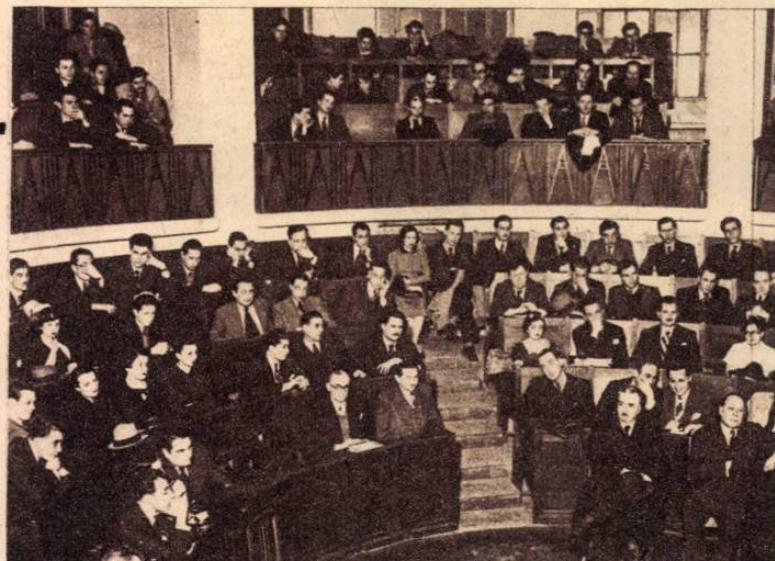
NOUL SUBSECRETAR DE STAT LA INTERNE

Solemnitatea instalării la Ministerul de Interne a d-lui subsecretar de stat Radu Portocală. Sunt prezenți d-nii ministru Franasovici, inspectori generali administrativi, directori de serviciu și presă.

Congresul asociației internilor de spitale

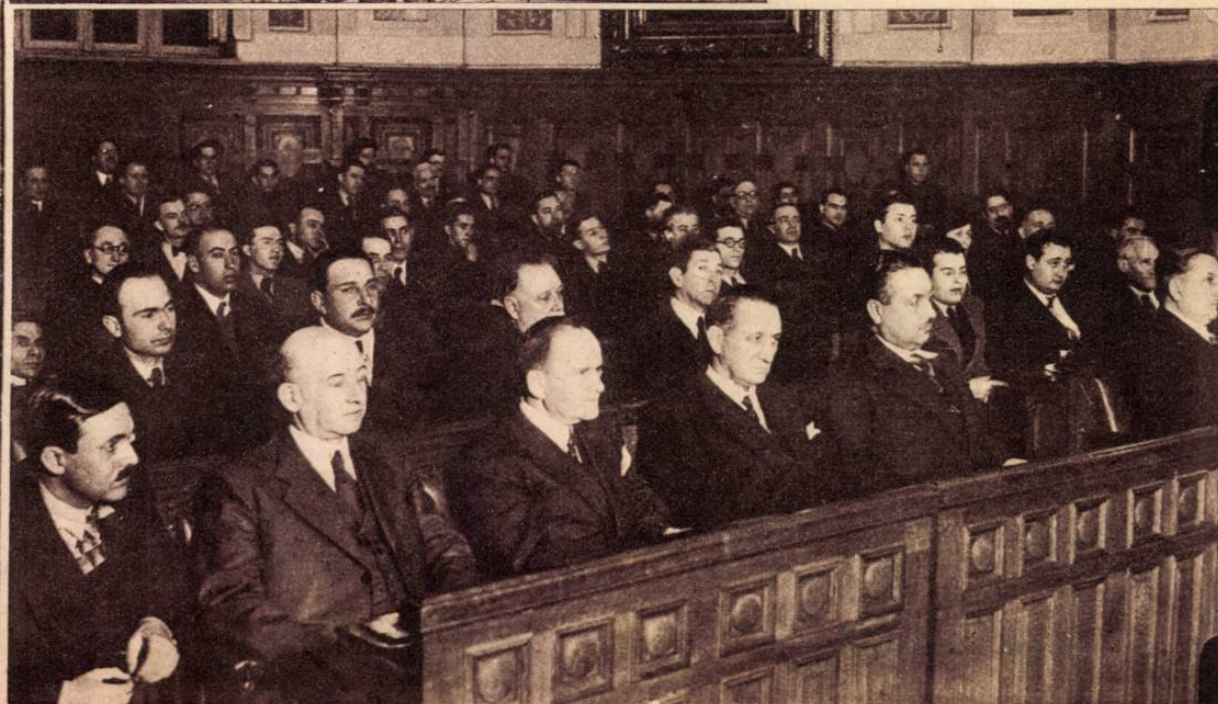
Asociația internilor și a foștilor interni de spitale s'a întrunit săptămâna trecută în congres, în Capitală. Fotografia noastră a fost luată în timpul ședințelor și înfățișază grupul asistenților de spitale, ascultând cuvântările.

CONGRESUL CONTABILILOR AUTORIZAȚI

Săptămâna trecută a avut loc în Capitală congresul contabililor autorizați din România. Fotografia noastră înfățișază: Dl. Gr. L. Trancu-Iași, fost ministru, rostindu-și cuvântarea.

Contabilii autorizați, fotografiați în sală, în timpul discursurilor.

„Aspirin-Bayer” e primul meu gând când simt c'am răcit” — ne încredințează D-l Dumitru Călăman.

Și desigur îl credem pe cuvânt, pentru că știm că împotriva răcelii și a bolilor provenite din răceală, leacul fără greș e „Aspirin-Bayer”.

Iar la întrebarea, dacă știe ce înseamnă semnul crucii „Bayer”, D-sa răspunde prompt:

„E pentru mine, ca și pentru toți ceilalți, garanția purității și siguranța grabnicei lecuiri. Observarea acestui semn — Crucea „Bayer” — ne încredințează de efectul sigur al Aspirinei”.

Dumitru Călăman

Str. Scărișoara, 38

La primul semn de răceală

ASPIRIN

Observați CRUCEA BAYER

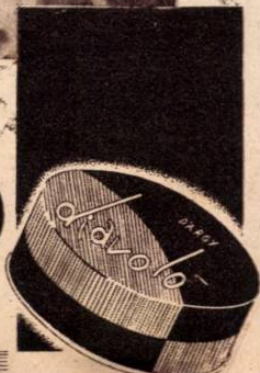
Tinerete... frumusetă!

Ochi de câprioară, gură păguită, dinți ca măgăritele! Tinerete... un singur lucru ți-a lipsit ca să fii nespul de frumoasă, — și l-ai aflat în pudra „DIAVOLO”, care ți-a dat tenului tău fraged catifelearea netedă, delicată și mbietoare a petalelor de randafini.

Pentru desăvârșirea toaletei Dv., parfumați-vă cu superba apă de colonie „DIAVOLO”, cea mai izbutită realizare în arta parfumeriei moderne.

Judra
DIAVOLO
O CREAȚIE *Argy*

Arcașii din Roșă (Bucovina), în Capitală

Cu prilejul împlinirii a 19 ani dela alipirea Bucovinei, corul arcașilor din Roșă a concertat în Capitală, în fața microfonului societății de radio și pe scena Teatrului Național. Fotografiiile noastre înfățișază:

D-nul ministru Nistor în mijlocul arcașilor bucovineni.

Grupul arcașilor pe străzile Capitalei.

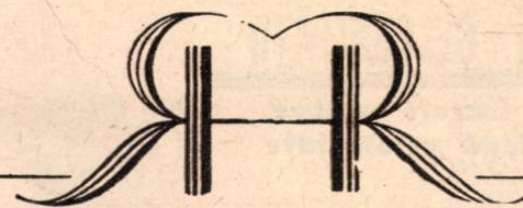

Comemorarea a 50 ani dela moartea lui Petre Ispirescu

Duminică s'au comemorat în Capitală 50 de ani dela moartea povestitorului-tipograf, Petre Ispirescu, care și-a creat un loc în literatura noastră, prin adunarea, prelucrarea și tipărirea basmelor.

Fotografia noastră a fost luată în timpul slujbei religioase dela mormântul lui Petre Ispirescu.

Nu este niciodată prea târziu

pentru a mai face o surpriză deosebită.

*Oricui îi va face plăcere un flacon cu
Apa de Colonia Hudnut.*

*Cu parfumul ei delicat și fin, într'un cofret
distins, întrunește în totul gustul modern
și va face întotdeauna și oriunde o deo-
sebită bucurie.*

HUDNUT

APA DE COLONIA

parfumată cu:

GEMEY
LE DÉBUT VERT
LE DÉBUT NOIR
RICHESSSE

Contra:

Durerilor Reumatice

LA FARMACII și DROGUERII *tablete*

Contra

Gripei, Răcelei, Neuralgiilor

PRODUS ELVETIAN

SUNTEȚI RĂSPUNZĂTORI DE VEDEREA CÔPIILOR Dv. !

ORICE OM are datoria să-și supue ochii, măcar odată pe an, unui examen medical. La copii acest lucru este cu atât mai important. Ochelari potriviți, purtați la timp, pot îndrepta adeseori cu desăvârșire vederea copiilor. La

FOTOPTIC B-DUL ELISABETA 3A

UN SPECIALIST STĂ LA DISPOZIȚIA Dv. și nu aveți nicio obligație de cumpărare: — Prețuri obișnuite. — Mărci cunoscute de ochelari (Zeiss, Busch, etc.)
Controlul vederii vi se face în mod GRATUIT.

MEDICII PRESCRIU NUMAI **BIRKENWASSER** CONTRA CĂDEREI PĂRULUI

LA UMBRA CELEBRITĂȚII

Oameni și lucruri celebre,
în goană după celebritate

SCARA celebrităților este aproape nesfârșită. S'ar părea că nu există oameni anonimi. Dela Lindbergh până la simplul cronicar aviatc al unei gazete de provincie, e o distanță enormă, dar amândoi au ieșit din cadrul anonimatului. Nu se poate ști care din doi e mai orgolios. Cazul ducelui de Windsor, care a stârnit atâta senzație în toată lumea, a atins apogeul celebrității. Dar câte divorțuri și renunțări la situații, cari au cauzat drame familiare, turburând atmosfera unui cerc restrâns, a unui oraș,

In culmea... celebrității și a fericirii. Mr. Ernest Simpson și Mrs. Mary Kirk Raffray, după divorțurile respective și după căsătoria lor recentă.

nu s'ar putea situa, în galeria acestor evenimente, cari ies din comun. Celebritatea, acest miraj după care aleargă și cel mai tihnit negustor, este o divinitate a epocii noastre. Mii de oameni se abat dela drumul drept al vieții lor, ca să iasă din anonimat, să atingă măcar trena acestei zeițe ademenitoare — *Celebritatea*.

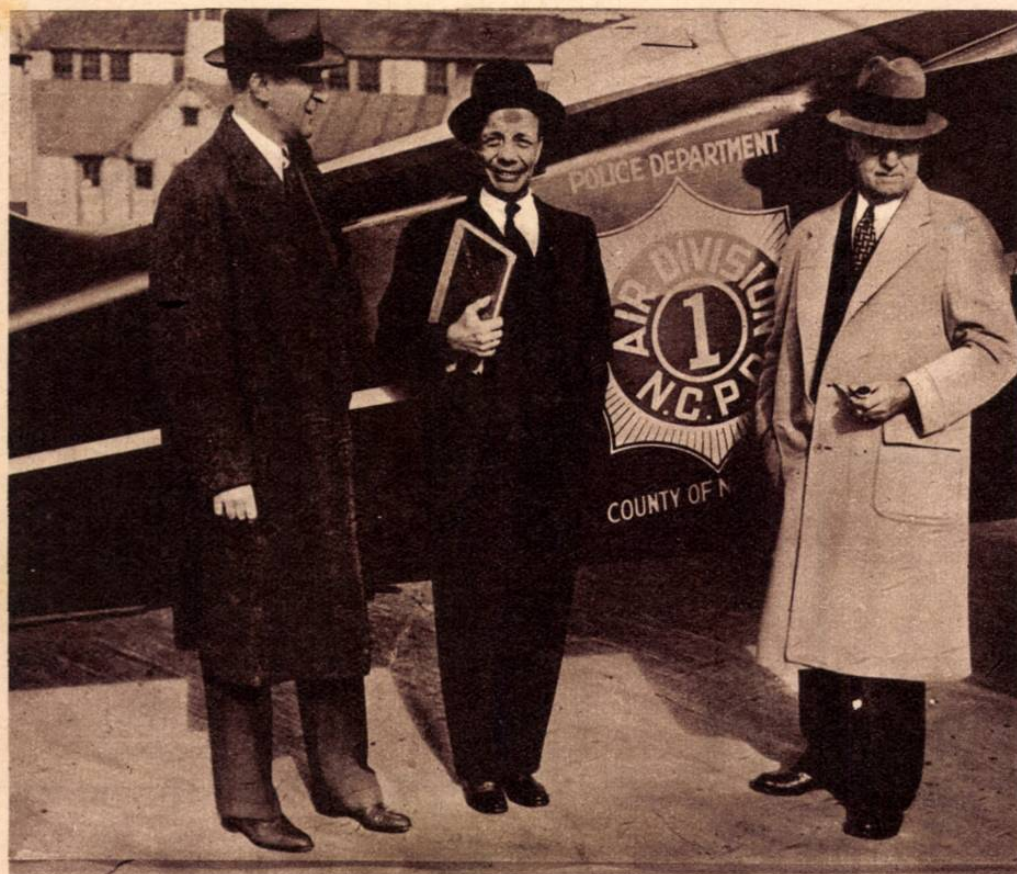
Puțini sunt însă, cărora destinul le-a hărăzit o celebritate mondială. Fostul soț al actualei Duce de Windsor ar fi rămas mai mult sau mai puțin cunoscut, în lumea sa. De când însă a divorțat, mister Ernest Simpson a intrat sub lumina aureolei, care planează asupra cazului Windsor. Pornit pe această pantă, simpaticul domn nu mai putea trăi liniștit. Mirajul te amețește, te momește spre căi nebătute. Mister Simpson nu

vrea să trăiască din celebritatea fostei sale soții. Deaceia, s'a înșurat cu o fostă prietenă a ducese de Windsor, divorțată la rândul ei. Doamna Mary Kirk Raffray e o veche cunoștință, care a mijlocit prietenia între domnul și doamna Simpson. Astfel Mr. Ernest Simpson a isbutit să fie el singur un caz.

Prințul Rüdiger von Starhemberg a fost comandantul organizației militare austriace, Heimwehr. Se vorbea o vreme, că va deveni dictatorul micii republici. Cariera lui a fost fulgerătoare și s'a poticnit de evenimentele politice. Deodată, a dispărut depe arenă. Dar temperamentul lui nu-l lasă să se cufunde în anonimat. Fostul comandant a divorțat și se va însura, în curând, cu artista vieneză, Nora Gregor. Prințul va păși din nou pe scara celebrității, alături de noua și frumoasa sa soție.

Domnul Alonzo F. E. Briggs e optician de meserie, în orașul Worcester din Statele Unite. Era, probabil, un om cunoscut în cercurile sale, cu meseria și cu ciudățeniile sale. Iată-l ridicat, deodată, pe firmamentul celebrității. Mister Briggs are o asemănare uimitoare su președintele Roosevelt. A devenit, deci, o figură celebră și provoacă multe situații comice. Pașnicul optician din Worcester trebuie să aibă nervii destul de tari, ca să se mențină la înălțimea președintelui. Votază, probabil, cu Roosevelt și-i aprobă toate reformele. Altminteri, ar însemna să-și decică figura de președinte.

În vârful scării tuturor acestor celebrități va sta, însă, cartea colonelului T. E. Lawrence: „Despre Arabia”. Omul, care a dat Mării Britanii întreaga lume arabă, a lăsat această carte, care va trebui tipărită în anul 1950. Cartea desvăluie, desigur, multe secrete politice și militare și este prețuită la 100.000 lire sterline (vreo 70 milioane lei).

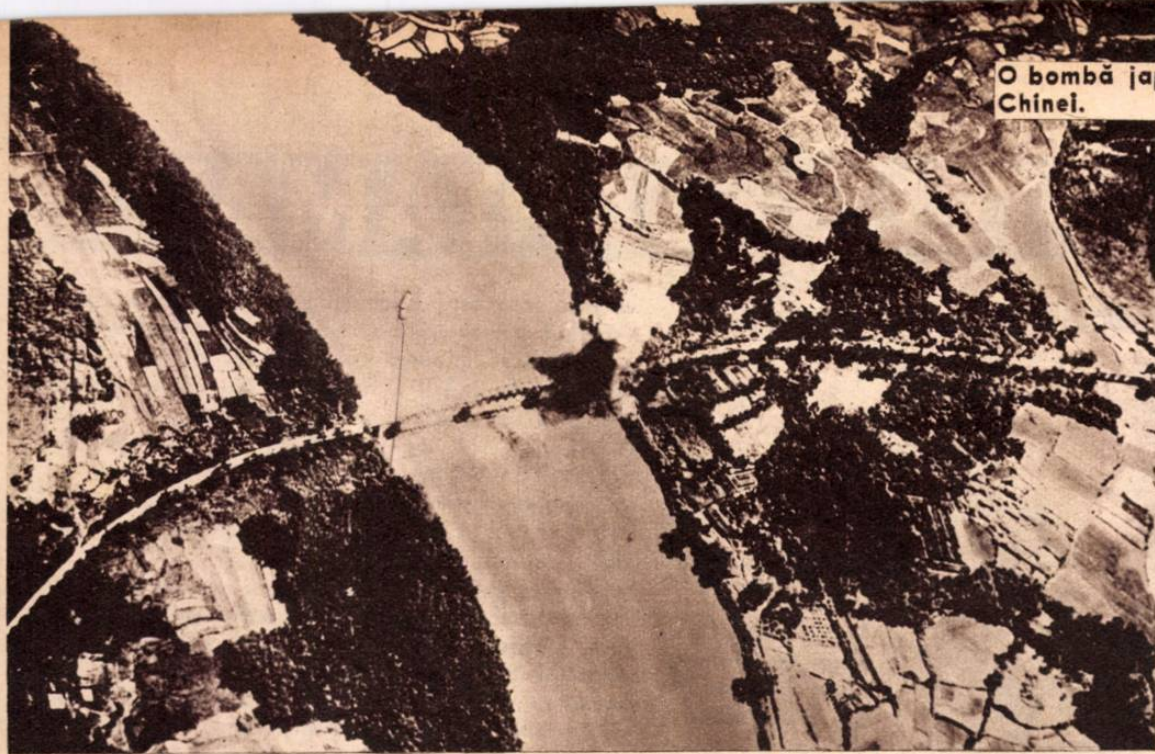
O carte în vâlcire de 70 milioane lei. „Despre Arabia”, cartea celebră a colonelului Lawrence e transportată de polițiști americani, dela Nassau la Long Island. Polițistul din mijloc ține cartea în mână.

Nu e președintele Roosevelt! E numai un sosie al acestuia. Este celebrul și pașnicul optician din Worcester, mister Alonzo F. E. Briggs.

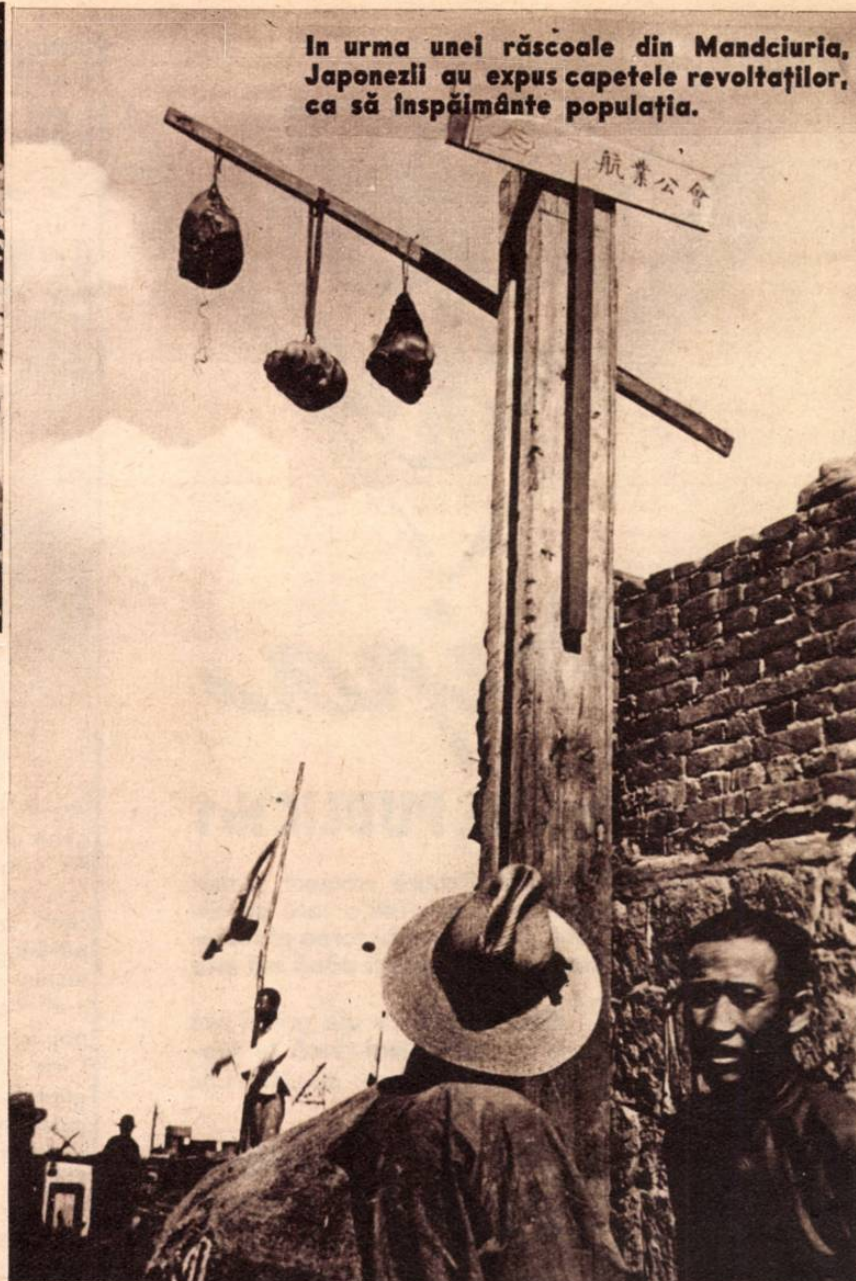

Prințul Starhemberg alături de mama sa și de fosta soție.

Artista vieneză Nora Gregor, care va reînvia aureola de celebritate a prințului Starhemberg.

O bombă japoneză distruge un pod de cale ferată care duce spre nordul Chinei.

În urma unei răscoale din Mandciuria, Japonezii au expus capetele revoltaților, ca să înspăimânte populația.

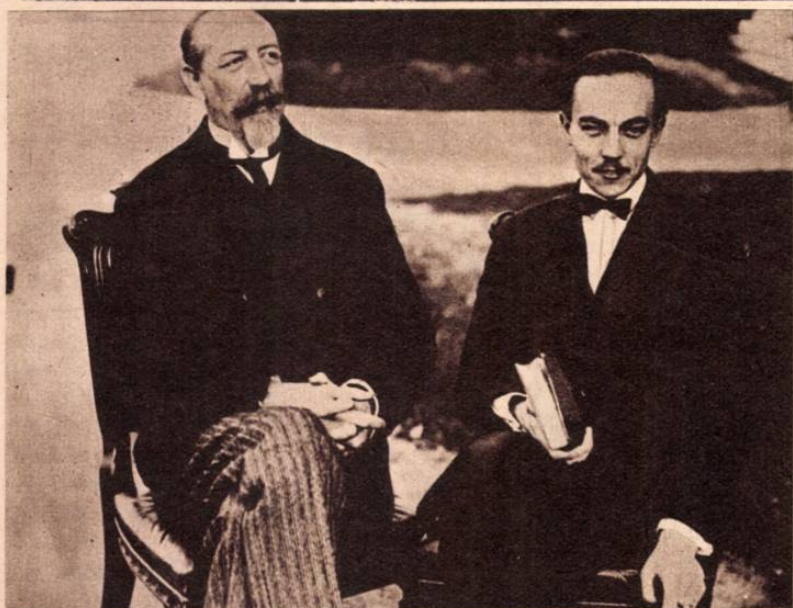
CONVULSIUNILE OMENIRII SÂNGE FOC ȘI REVOLTĂ

Cu o jumătate de secol în urmă, Egiptul a fost francez, așa cum, pe vremuri, Canada a fost și ea colonie franceză. O luptă surdă între Franța și Anglia și rezultatul a fost că Anglia a pus stăpânire pe țara Faraonilor, iar Canada face parte din imperiul britanic.

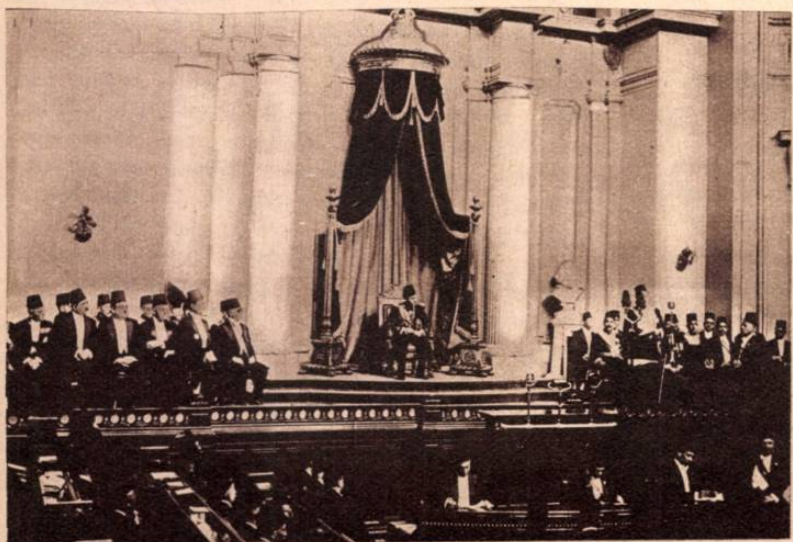
Astăzi stăpânirea engleză în Egipt se face din ce în ce mai puțin simțită. Egiptul e țară independentă, iar Anglia trebuie să ducă o politică foarte abilă, ca să-și mențină influența în această țară. Egiptul își are un parlament propriu, iar de curând, regele și-a rostit discursul de suveran independent.

Dar evenimentele politice se înșiră, fără să fie în acord cu prevederile oamenilor. Franța, republica franceză, are un pretendent la tronul ei. Ducele de Guise, descendent direct din Ludovic al XIV-lea, a convocat, în Elveția, pe partizanii săi. Acest congres trebuia să fie prezidat de fiul ducelui, contele de Paris. Dar guvernul elvețian a disolvat congresul și a expulzat pe contele de Paris.

Această frământare a lumii și goana după forme noi, aduce ruini și seamănă moarte. În China, aviația japoneză distruge construcții ridicate cu trudă și bani. Poporul chinez rezistă cu înverșunare. La cea mai mică revoltă, Japonezii răspund cu măsuri de o cruzime înspăimântătoare. Lumea a ajuns la o răspântie, din care nu știe cum să iasă, pe care o încrutează, deocamdată, cu sânge și cruzime.

Ducele de Guise, pretendentul la tronul Franței, alături de fiul său, Contele de Paris, fotografiați în exilul lor din Stockel, lângă Bruxelles.

Regele Faruk al Egiptului deschide, la Cairo, primul său parlament.

Un ten fraged ca mugurele

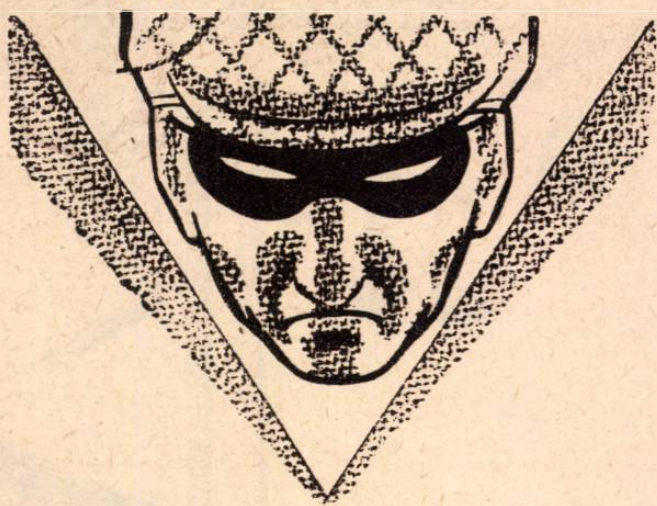
Orice femeie, care se bucură de un ten plin de frăgezimea tinereții, n'ar trebui să cruțe nici un sacrificiu spre a-și păstra farmecul...

Baza elementară a oricărei îngrijiri a tenului trebuie să fie un săpun de calitate: Elida Lilas Grand Luxe. Spuma sa fină desprinde din porii epidermei orice murdărie ce ar periclita tenul; îngrijește pielea, conservându-i finețea și frăgezimea.

ȘI NU UITAȚI:
Pentru protecția și înfrumusețarea tenului în timpul zilei:
Elida Ideal Creme

Pentru curățirea și alimentarea pielii în timpul nopții:
Elida Cold Cream cu Cămin

ELIDA
Lilas Grand Luxe

Gripa

INAMICUL PUBLIC №1

Ne pândeste la fiecare moment și mai ales pe noi cari trăim într-o țară cu climat variabil. Pentru combaterea ei remediu cel mai bun descoperit până azi este JAWOL.

Efectele nefaste ale gripei pot fi evitate numai dacă le prevenim din timp cu JAWOL.

JAWOL

Cehoslovacia nu este departe și viața acolo este atât de efțină!

Situația Cehoslovaciei în centrul Europei îi asigură o zăpadă frumoasă până în Aprilie și soare în munții înalți.

Buna reputație a hotelurilor — bine meritată — asigură turistului și sportmanului tot confortul modern ce se poate închipui. Prețurile avantajoase (pensiune completă dela Kc. 40), permit tuturor de a se bucura de plăcerile incomparabile ale sporturilor de iarnă.

Veniți în această iarnă în Cehoslovacia — nu e departe și viața acolo este atât de efțină!

Pentru informațiuni adresați-vă la Biroul Cehoslovac de Informațiuni, București, Str. Bursei, 5.

CHIRURGIE ESTETICĂ

Indepărtarea operativă a ridurilor

Dr. RUDOLF HOFFMAN
ost asistent la clinica univ. din Berlin

a nasului
urechilor

feței

gușei

și pieptului

INSTITUT de

COSMETICĂ

Ingrijirea feței. Distrugerea părului de prisos, a coșurilor, negilor etc. Masaje. Măști de înfrumusețare și întinerire. Masca Sanoffin.

ANNEMARIE HOFFMANN

BUCUREȘTI. — 8-DUL DOMNIȚEI, 30 BIS — TEL. 4.19.50

FAPTELE SĂPTĂMÂNII

Socoteală chineză.

INTR'UN spital din Shanghai doi tineri ofițeri chinezi stau de vorbă cu un gazetar străin. Locotenentul Lee și locotenentul Kao, răniți în ultimele lupte cu Japonezii au fost adăpostiți într'un spital din concesiunea franceză. Cei doi locotenenți au câte 22 ani și au căpătat gradele

lor în timpul războaielor civile, dintre numeroșii generali din împărăția lui Confu-Tse.

Au visat și ei să ajungă generali, poate împărați, sau cel puțin guvernatori de provincie. De când se țin minte, n'au dormit fără armă la căpătău. De-o vreme, au renunțat la ambiții. Astăzi niciun chinez nu mai vrea să fie general. Japonezii i-au învățat să se considere fiii aceluiași popor, de 500 milioane oameni.

Lee și Kao sunt adepții Kuomintangului și singura lor țintă e o republică chineză liberă și independentă. Dar sufletul lor a rămas nepăsător și fatalist, ca orice ins din marele furnicar al Chinei. Singura lor impresie din ultimele bătălii cu Japonezii: „Bombele japoneze nu servesc la nimic. O bombă nu omoară decât cinci oameni, dintr'odată”. La baionetă, Japonezii nu vin decât după un bombardament distrugător. Oricâteori Chinezii reușesc să se apropie de tranșeele japoneze, soldații Mikadoului cedează. În schimb, avioanele sunt sperietoarea Chinezilor. Deaceia, ei atacă numai noaptea. De când s'au convins că o bombă omoară numai cinci oameni, spun cei doi ofițeri, ei au căpătat încredere în victoria finală a Chinei.

Oricâte avioane și bombe ar avea Japonezii, ei nu vor fi în stare să distrugă 400 milioane Chinezi. Va veni o vreme, cred cei doi Chinezi, când cele două armate vor trebui să încrucișeze baionetele. Oricând va veni acea vreme, vor fi mai mulți Chinezi decât Japonezi. Și-atunci, numărul și curajul vor învinge bombele și avioanele.

Japonezii mai aruncă manifeste, în cari promit fiecărui dezertor, 5 dolari. Cei doi locotenenți l-au rugat pe gazetar să le spună cât face 5 dolari, înmulțit cu 400 milioane. „Soldații chinezi nu cred că Japonia să aibă atâția dolari și deaceia s'au hotărât să nu se predea”.

Psihologia celor doi ofițeri dovedește că Japonia are de luptat cu elementele naturii, cari nu se supun calculului și mașinei. Munții Himalaia nu pot fi sfărâmați cu bombe și nici nu pot fi strămutați, cu milioane de dolari.

Dispense de vârstă.

ÎN urma intervențiilor făcute de Ministerul Sănătății și de diferite eparhii din Ardeal, Ministerul de Justiție a făcut cunoscut că dispensele de vârstă, pentru căsătorie, în Ardeal, se pot acorda pentru fete de la 15 ani la 16 ani și pentru băieți dela 17 la 18 ani. Pentru fete se va

acorda, cu totul excepțional, dispensă și dela 14 la 15 ani, numai în caz de graviditate, dovedită cu certificat eliberat de un medic oficial și sub răspunderea legală a acestuia. Nu se pot acorda dispense celor în prea fragedă vârstă.

Acesta e comunicatul Ministerului de Justiție, care ne dovedește că legea, oricât de dură e, se supune presiunii realităților de fapt. Se pune, astfel, capăt concubinajului, sancționat mai de mult, de noul cod penal.

Înțelegem prea bine grija purtată moralei publice, de către onor. Ministerul de Justiție. Dece acordă, însă, aceste dispense de vârstă, numai pentru Ardeal? S'ar putea motiva prin faptul că de acolo au pornit intervențiile. Dar legiuitorul nu poate ține seama de ele și dacă le admite, el trebuie să tragă concluzii generale. Adică ce e bun în Ardeal nu poate fi bun și în Moldova? Ministerul Sănătății, când a susținut intervenția eparhiilor din Ardeal, doar nu s'a gândit numai la pragul pubertății tineretului din Ardeal. N'or fi existând, acolo, alte însușiri fiziologice decât în restul țării. Se înțelege, că o intervenție similară a celorlalte provincii, nu va putea determina altă hotărâre a onoratului minister. Dar ceea ce pare mai curios, e cazul excepțional cu dispensa de vârstă, pentru fetele de 14 ani, numai în caz de graviditate.

Ce însemnează la gradul nostru de longitudine o fată de 14 ani, fie chiar gravidă? Un copil, care are adesea nevoie să fie încă pieptănat și.. scărmanat. Căsătoria nu este numai un act fiziologic. Familia, grija esențială a statului, e și un nucleu economic. Ce se face o mamă de 14 ani și un tată de 17 ani, în vremurile noastre? Sunt cazuri excepționale, cari nu pot intra în cadrul legii, pentru că ar trebui să aibă repercursiuni și în alte domenii ale legislației. Ca dispensa să fie eficace, ar trebui, de pildă, să se acorde acestor tineri dispensați, toate avantajele majoratului, altminteri riscă să rămână o povară pentru părinți și o pereche fără rost în societate.

Cagularzii.

DOMNUL doctor Goebbels, harnicul și inteligentul conducător al propagandei național-socialiste din Germania, are motive serioase să fie amărit. În primul rând, statura și profilul domniei-sale nu-i permite să se așeze în galeria zeilor, din Olimpul arian. La ultima expoziție

rassistă din Berlin, d. dr. Goebbels și-a găsit, desigur, mulajul nasului, într'o vitrină, alături de conformația semitică, după concepția teoriei rassiste. Unghiul facial și indicile cefalic le-a aflat, pe tabloul semnelor distincte ale nearienilor. Dar mai mult îl indispuu ultimele evenimente internaționale. După cum scrie în Cartea fundamentală a rassismului, există o rasă superioară, ariană, careia aparține viitorul și alte rase inferioare al căror destin nu e prea roz, ca al tuturor creaturilor inferioare.

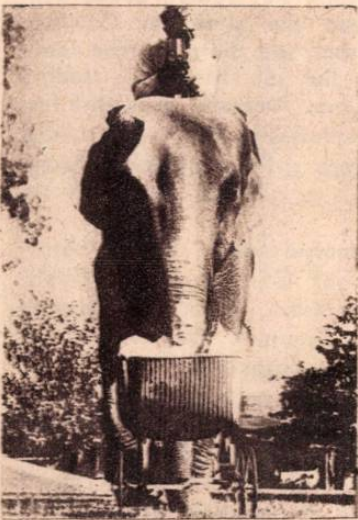
Or, ce se întâmplă? Rassismul se dovedește a nu fi la cârma vremurilor, ci se află, bietul, sub vremi. Oamenii și noroadale nu se înfrățesc după legăturile de sânge, ci după interese. Glasul sângelui d-lui von Neurath, ministrul de externe al Germaniei, nu ar trebui, după teorie, să se îngemăneze cu vocea sonoră a d-lui Ciano. Totuși, ambii stau pe aceeași axă de interese. D. Ribbentrop, chiar când are galbenare, nu are culoarea atât de preferată de Anatole France, a supușilor Mikadoului. Cu toate acestea,

nu există frățietate mai mare de interese și amicitie mai puternică, decât între Berlin și Tokio. Câtă desamăgire pentru d. dr. Goebbels! Și cum nu era destulă amărăciune în cupa ariană a domnului doctor, au venit și Brazilienii, un amestec amețitor de rase, iar la urmă Franțuții cagularzii, să demonstreze că... interesul poartă fesul! Ce vor cagularzii? Să răstoarne cu forța forma de guvernământ din Franța și să introducă ultima creație a modei... un regim totalitar.

Ziarele spun că, în numeroasele depozite ale cagularzilor s'au găsit arme de fabricație străină. Iar ultimele știri ar putea să șurlească și cea mai ariană șevelură. Cică, susținătorii financiari ai cagularzilor arianofili sunt o serie de familii cu nume evreiești. Cine poate pătrunde căile misterioase ale rassismului? Ce comunitate de rassă există între d. Ribbentropp și evreii cagularzi, între d. Ciano și fiii Imperiului Ceresc? Unde-i deosebirea de sânge între Japonezi și Chinezi, între Germani și Anglo-saxoni?

Are dreptate d. dr. Goebbels. Peste comunitatea de sânge stă comunitatea de interese; însemnează că mai tare e lozincă: cagularzi din toate țările uniți-vă, sau ce e mai rău, cagularzi de toate rasele uniți-vă. Cine știe, cine știe unde se poate ajunge, cu această lozincă subversivă. D. dr. Goebbels, e amărit. Numai cine nu și-a făcut iluzii nu va putea înțelege melancolia de eclesiast a crainicului teoriei rassiste. Deșertăciunea deșertăciunilor, toate-s deșertăciuni!

Pomenirea lui Pyrrhus.

ISTORIA ne spune că Pyrrhus a întrebuițat, pentru prima dată, elefanții în războiu. S'au speriat armatele dușmane, de coloanele acestor tancuri de carne și oase și au trebuit să cedeze. De-atunci, elefanții au fost trecuți în istoria armelor de războiu. În Europa n'au putut fi introduși acești uriași și blânzi copii ai naturii. Au rămas să figureze în circuri și în ilustrațiile poveștilor, cu fast oriental. Mai știam că suportă pe spinaare lor docilă, pe vânătorii de lei și tigri, dacă ar fi să credem pe minunații povestitori cu... vulpea bearcă.

Abia acum aflăm că armata colonială britanică din India avea în serviciul ei 20.000 elefanți. India lui Gandhi era stăpânită nu numai de viceregele englez, dar și de 80.000 picioare de elefant, cât tulpinele de stejar. Un anunț la pagina Miceii Publicității, cu mare publicitate, a ziarelor engleze, caută cumpărători pentru cei 20.000 elefanți. Armata colonială a Marii Britanii se motorizează. Elefanții au devenit de prisos. Memoria lui Pyrrhus, menținută prin existența elefanților recrutați în rândurile armatei engleze, apune pentru totdeauna.

Concedierea celor 20.000 elefanți are un tâlc mai profund decât vizita lordului Halifax. Nu e nicio mirare că e atât de greu să pătrunzi misterele politicii engleze. E atât de întins acest imperiu, încât nu poți cuprinde, simultan, două mișcări concomitente, ale acestui trup imens. În timp ce nobilul lord vorbea, stilat și diplomatic, cu Führerul Germaniei, în India armata caută să scape de elefanți, ca să se motorizeze. Grijă păcii la Londra; febrilitatea războiului, pe malurile Gangelui. Dar dacă nu se găsesc amatori pentru cei 20.000 elefanți? Vor trebui conduși până la marginea junglei și lăsați să revină la natcă. Elefantul, cu sângele rece și cu școala englezească, va deveni Albionul junglei. Acolo va continua să țină legenda lui Pyrrhus, care i-a dus pe scara istoriei omenirii. Și când se va porni svon de războiu între oameni, elefanții vor ști că a sosit momentul lor. Jungla va aștepta ziua de apoi, ca să pună stăpânire pe pământ. Atunci, va începe era elefantului, instruit la școala de pace a lordului Halifax și la școala de războiu a neuitatului Pyrrhus.

I. MOLDOVEANU

Sportul Studentesc a câștigat cupa general Gabriel Marinescu

Duminică s'a disputat în Capitală, pe terenul U. F. S. R. finala turneului de rugby, dotat cu cupa „General Gabriel Marinescu”. „Sportul Studentesc” a învins în această finală pe „Tennis Club Român” cu 3:0.

Fotografiile noastre înfățișează:

În tribuna oficială, d. ministru general Gabriel Marinescu și d. ministru inginer Bujoiu, urmărind desfășurarea partidei.

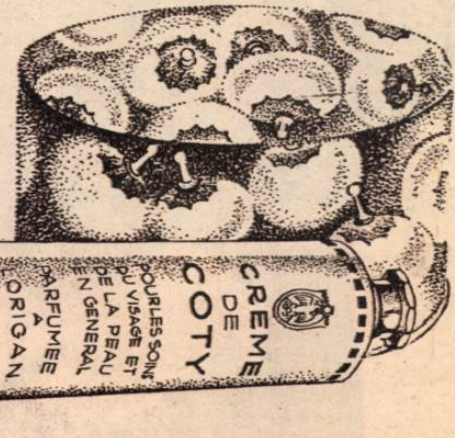
D. general Gabriel Marinescu dând lovitura de începere a partidei.

O fază din matchul „Sportul Studentesc” — „Tennis Club”.

Secretul FRUMUSEȚII!

CREMA
COTY
împreună cu
PUDRA
COTY

CREMA de zi, . . . tubul mare Lei 72
de noapte, tubul mare Lei 72

PUDRA cutia mare Lei 120
cutia 1/2 Lei 70

PRODUSE ORIGINALE COTY-PARIS

Citiți:

„MAGAZINUL”

revista publicului select

CITIȚI

**Adevărul Literar
și Artistic**

Cea mai răspândită revistă literară

Citiți

AVENTURA

Colecția romanelor de aventuri.

Apare în fiecare 15 ale luni.

**ROCHI LEI 400
MANTOURI LEI 800**

Confectionează admirabil
Academia de Croitorie

„MATT-KARR-PARIS”

Str. Șelari No. 15 Etajul I
Telefon 3.76.33

Predăm deosemena cursuri de croială modernă, toate genurile, reușita garantată. Liberăm Diplome. Provinciali găzduire eficientă. Durata maximă patru săptămâni. Cursul elementar complet Lei 1.000 — Săptămânal Lei 250. — După absolvire predăm gratuit cursul practic în Atelierele proprii. Cursurile încep la fiecare 1 și 15 ale lunii.

Succesul lui MUSSOLINI

CONTELE CIANO DE CORTELAZZO, cel mai tânăr ministru al afacerilor străine din lume, are de partea sa mai mult decât capacitatea și ambiția, spre a putea fi privit ca un succesor al Ducei. El este ginerele acestuia, soțul Eddei, fiica favorită a lui Mussolini.

Carierea acestui bărbat, care are acum abia 33 de ani, a fost meteorică. Lumea a auzit pentru prima dată de el atunci când a fost trimis ca ambasador la Peiping. A venit apoi logodna și căsătoria cu Edda Mussolini, numirea de Ministru al Presei, războiul abisinian, în care s'a distins prin „acțiuni de un excepțional eroism”, și în cele din urmă Ministerul Afacerilor Străine.

Se știe de pe acum că evoluția politică a Contelui Ciano nu se va opri aci, iar în Italia se șoptește că Mussolini își pregătește ginerele spre a-i putea continua politica, după moartea sa.

Italianii nu se gândesc cu plăcere la ziua când va trebui să i se caute un succesor lui Mussolini. Cei mai rezonabili dintre ei admit că Balbo, Grandi, Bottai și chiar desamăgitul Farinacci, fostul secretar al partidului, ar putea formula pretenții, în momentul când Mussolini ar părăsi această lume. Succesiunea va duce, în mod inevitabil, la conflicte și complicațiuni astfel că Italianii preferă să se consoleze cu gândul că Ducele e nemuritor. Ba se străduiesc să ignoreze până și faptul că el îmbătrânește și că, în ultimii câțiva ani, și-a pierdut aproape tot părul. Mussolini știe însă toate acestea. El nu este un fanatic, ca Hitler,

nici un doctrinar ca Stalin și nici un patriot, ca Kemal Atatürk. Cei care-l cunosc spun că este mai mult rațional decât patriot. El își duce politica, după maniera „Comediei dell'Arte”. Totul pare improvizat, când în realitate a fost cu meticulozitate pregătit. Gesturile difuzate de pe balconul faimosului „Palazzo Venezia”, cu care face mulțimea să delireze de entuziasm, au fost, în prealabil, studiate cu grijă la oglindă.

Chelia este o greșală de tactică, pentru c'a făcut din splendidul Duce, un Bunic. Mussolini a avut întotdeauna grija să-și ascundă îmbătrânirea. El poartă întotdeauna câte o caschetă, ca să nu i se vadă chelia, iar ginerele său Ciano, pe vremea când era Ministru al Presei, dăduse ordin să se scrie cât mai puțin posibil despre „nepoțelul Fabrizio”.

Fabrizio Ciano-Mussolini este rezultatul unei experiențe biologice, așa cum cariera meteorică a lui Galeazzo Ciano — cel puțin așa se spune la Roma — a fost determinată de legile succesiunii.

Mussolini avea un vechiu prieten, Amiralul Constanzo Ciano, care a câștigat unica victorie navală a Italiei, în războiul mondial, la Buccara. Pe vremea aceea amiralul era pur și simplu Ciano, deși descindea dintr-o veche familie, iar fiul său își făcea studiile la Livorno. Amândoi erau însă fasciști entuziaști, tatăl pentru că-și iubia țara și fiul pentru că uniformă neagră, cu găitane de aur, îi sta bine.

După marșul asupra Romei, bătrânul amiral Ciano deveni Conte de Cortelazzo, iar fiul său, gazetar și apoi diplomat. Onorurile, titlurile și responsabilitățile din ce în ce mai mari, nu schimbă cu nimic prietenia lui Mussolini pentru amiral. Ambii aveau ferma convingere că erau niște oameni extraordinari destinați să salveze Italia. Ei se considerau supra-oameni, tipul ideal al rasei italiene, cu talente, interese și ambiții corespunzătoare.

Mussolini și amiralul Ciano au conceput o teorie, după care o unire a familiilor lor n'ar fi putut produce, conform legilor eredității, decât o familie de supra-oameni, ideal înzestrați, pentru nevoile patriei. Mussolini avusese alte planuri dinastice. Pe măsură ce fiica sa Edda se măria, el observa că singură dânsa

Contele Ciano și soția sa, fiica Ducei Mussolini.

Contele Ciano, ginerele lui Mussolini, în timpul când era șeful serviciului de presă în guvernul din Roma.

Contele Ciano ca ministru de externe, într-o vizită la Budapesta.

dintre toți copiii săi, îi moștenește geniul și temperamentul. El voia s'o căsătorească cu prințul moștenitor Umberto. Dar Umberto își avea părerile lui. El nu fusese niciodată în termeni buni cu Ducele și nu-l voia de socru. Iar Edda, care la epoca aceea nu avea decât 16 ani, era totuși destul de inteligentă pentru a vedea că proiectul tatălui său era imposibil. Atunci s'a opus Edda, pentru prima dată, voinței părintelui său. Trebuie să observăm însă că Mussolini n'a fost niciodată un dictator pentru fiica lui. Edda a făcut întotdeauna ce-a vrut.

Încă de pe atunci ea știa că avea geniul necesar pentru a conduce un popor, dar își da seama că poporul nu se va lăsa niciodată condus de o dictatoare. Astfel stând lucrurile, problema căsniciei trebuia studiată cu cea mai mare grijă, căci Edda voia ca dictatura să rămâie în familie. Ea era hotărâtă să continue opera părintelui său, fie chiar în taină, dintre culise.

Teoria amiralului Ciano, se potrivea cu planurile Eddiei. Când împlini 19 ani, ea întreprinse o călătorie în jurul lumii, singură. Vizită India și Extremul-Orient, în aparență fără scop. Dar în realitate, scopul călătoriei sale era să facă cunoștința Excelenței Sale Galeazzo Ciano, ambasadorul italian la Peiping.

După ce se văzură, Edda reveni la Roma, iar în scurt timp Galeazzo Ciano fu rechemat în țară, unde i se dădu o însărcinare pe lângă Vatican. Edda se convinsese că bătrânul amiral avusese dreptate. Ea n'ar fi putut găsi un om mai potrivit scopurilor sale. Tânărul avea o obârșie nobilă, o înfățișare

plăcută, era ambițios dar n'avea handicapul unei inteligențe prea strălucite. El își adora însă soția și primia să fie trambulina ideilor ei. Căsătoria lor fu foarte fericită, deoarece contele își asculta soția. Ca Ministru de Externe, el n'a urmat politica șefului și socrului său, temutul și inflexibilul Duce. Planul după care s'a condus a fost conceput de către Edda Mussolini. Când politica externă a Italiei a ajuns la o răspântie prin războiul abisinian, Edda Mussolini a intrat în acțiune. Italia avea de ales între marea Britanie și Germania. Edda Ciano Mussolini ținu să-i cunoască mai întâi bine, pe fiecare dintre acești eventuali aliați și vizită întâi Anglia și apoi Germania.

În Anglia, ea fu găzduită de către ambasadorul Grandi. Foreign-Office-ul nu luă act de vizita sa, nu organiză nici o recepție specială, în onoarea ei. Cu un cuvânt, fu primită ca un oaspe italian, bine venit, dar nu prea important. Edda plecă fără sgomot, așa cum venise, decepționată și profund rănită în amorul său propriu.

Dela Londra, ea se duse la Berlin.

Dar la Berlin ea era fiica lui Mussolini! Zilele pe care le petrecu aci fură pline de parade, recepții de gală și festivități. De unde Mr. Baldwin nici n'a știut măcar că d-na Contesă Ciano se afla la Londra, vegetarianul Hitler organiză un mare banchet în cinstea ei,

unde fu plasată în dreapta Fuhrerului și lângă generalul Goering.

Această entuziastă primire avu darul s'o decidă pe Edda Mussolini pentru Germania. Ea telefonă soțului său, trimise ordine secrete ambasadei italiene și deodată, Contele Ciano veni la Berlin. Italia rupse frontul dela Stresa și începu o politică de prietenie cu Germania. Mussolini nu-i simpatizează pe Germani și n'are o părere prea bună despre Hitler. Nu tot astfel e părerea pe care Edda și-a făcut-o despre Fuhrer și iată că acum, Italia stă alături de Germania. Iar în vreme ce Mussolini se ocupă intens de Imperiul Roman, Edda Mussolini dirijază politica externă, europeană, a Italiei. Ea

nu apare prin saloane — asta o face frumosul său soț. Dar Edda Ciano Mussolini Contesă de Cortelazzo, decide ce trebuie să spună frumosul său bărbat, ce să răspundă, ce să ceară și ce să ofere. Mussolini știe toate acestea și situația îl amuză. El vede că ginerele său lucrează bine, numai când își are soția lângă dânsul. În Abisinia, contele a cam făcut gafe. Presa mondială scria mai mult despre „eroicele” sale isprăvi, decât despre mersul general al campaniei, astfel că Signor Mussolini a trebuit să-i telegrafieze, „Te rog, glorifică-te mai puțin!”

În Abisinia i-a lipsit spiritul călăuzitor al soției sale. El a fost lăsat aci la propriile-i mijloace. În Abisinia, s'a văzut ce-ar fi fost acest om, fără ajutorul Eddiei Mussolini — un italian frumos, dar nechibzuit și mândru, lipsit de simț autocritic și de tact.

Acum, el e ținut în frâu de soția sa Edda Mussolini, care îl însoțește peste tot, iar când se întorc la Roma, ea, și nu Contele Ciano, este aceea care redactează rapoartele, pentru „Capo del Governo”.

Edda Mussolini se simte azi de ajuns de tare spre a îmbrăca mantia tatălui său, iar Mussolini o privește ca pe unica ființă omenească, în mâinile căreia ar putea să lase, fără de grije, formidabila sarcină a succesiunii. El mai știe deasemeni că Edda va fi în stare să fie piept atacurilor unor Grandi, Balbo, Bottai, Starace și Farinacci.

El însuși a fost îndeajuns de puternic, pentru a-i domina pe acești ofițeri ai mișcării fasciste. Singură Edda, cu inteligența ei, i-a scăpat din mâini,

TREVOR JEROME
(Copyright by Keystone Wiew)

articolele
din
mătase

Bemberg

se spală minunat
cu fulgii de săpun

LUX

For woollens silks
and all lovely fabrics

Dr. ELISABETA MOLNAR

MEDIC STOMATOLOG

Fost asistent la clinica
universitară din Cluj

**BOALE DE GURĂ și
CHIRURGIE DENTARĂ**

Proteză, tehnică moder-
nă, coroane de porțelan

București - str. Brezoianu, 29. Et. I
Consult. 3—6 Telefon 46601

ROCHII-MANTOURI BLĂNURI

execută effin și ireproșabil
după mulage străine

MATT-KARR
Str. ȘELARI No. 15

DR. N. ZUCKERMAN

Reîntors din străinătate
și-a reluat consultațiile.

Str. Labirint 178 Tel. 4.66.10

D EȘI mai toată lumea știe că sudul Africii nu mai e de mult un ținut sălbatec, populat numai de fiare și triburi primitive, stăruie totuși în juru-i o legendă de aventură și bizar. Americanii mai cu seamă, au o idee cu totul greșită despre acest colț de lume și recent, o doamnă a refuzat să debarce la Capetown, deoarece se temea că va găsi aci șerpi, târându-se pe străzi.

S'au petrecut, în ultima vreme, evenimente ce par să justifice întrucâtva această credință, căci pe măsură ce pădurile au fost tăiate, fiarele sălbatice au devenit tot mai crude și nici chiar în „rezerve” nu și-au uitat sângeroasele lor instincte.

Parcul Kruger este cea mai de seamă „rezervă”, din Sudul Africii, având o întindere ce echivalează cu cinci dintre cele mai mari parcuri naturale ale Americii. Autoritățile sale sunt foarte mândre de faptul că animalele trăiesc aci întocmai ca în „veldt”, într'o vecinică vânătoare, carnivorul pe seama ierbivului. Dar agricultorii din preajma parcului, au început a se plânge că leii le sfășie vitele iar vizitatorii, că în unele părți ale rezervei, unde aceste fiare erau mai numeroase, vânatul se împuțina văzând cu ochii. Se impunea deci ca o parte din leii Parcului Național Kruger, să fie nimiciți.

Vestea aceasta atrage, între alții, pe doi vânători din Rhodesia. În peregrinările lor prin junglă, ei își aleseră drept adăpost, pentru noapte, o minusculă cabană. La câteva ore după ce se culcaseră, unul dintre ei se trezi fără de veste și distinse, în întunericul odăii, o formă ciudată, înghesuindu-se pe fereastră, iar în acest timp auzia parcă și niște gemete slabe. Buimăcit cum era de somn nu făcu nici o mișcare. În secunda următoare umbra săria pe fereastră, iar gemetele încetară. Trezit deabinelea, el sări ca ars și se repezi în patul prietenului său, pe care-l găsi gol! Lipsit fiind de orice ajutor, aci în mijlocul junglei, omul nu putu face altceva decât s'aștepte să se lumineze de ziua. În dimineața următoare, urme de labe în jurul cabanei și o dâră de sânge îi confirmară bănuelile că prietenul său fusese răpit de către un leu. Rămășițele victimei fură găsite abia peste două zile. Dar fiarele își fac uneori apariția chiar pe șosele. Un automobilist, tot din Rhodesia, mergea cu o mașină mică, sport, pe un drum mai puțin frecventat,

VIAȚA ȘI MOARȚA IN JUNGLA SUD-AFRICANĂ

Elefanții fotografiați în rezerva lor, din jungla Sud-Africană.

cam la vreo treizeci de mile de Bulawayo, când zări în depărtare ceea ce părea a fi o ceată de câini mari. Apropiindu-se, el văzu cu groază că aceștia erau patru lei și vreo șase hiene, într'o atitudine amenințătoare. Avea în mașină o pușcă, însă numai cu patru cartușe pe care le descărcă cu frenezie în fiare, apoi puse piciorul în accelerator, continuându-și drumul, cu maximum de viteză. Leii îl urmăriră o bucată de vreme, renunțând în cele din urmă la cursă, oboșiți, sau poate pentru că pierduseră ațățătorul miros de carne omenească, în fumul de benzină, pe care țeaua de eşapament a mașinei li-l pompa în nări. Întorcându-se a doua zi, cu un grup numeros de prieteni, toți înarmați până'n dinți, automobilistul găsi un leu mort în drum, iar alături de el, sta de pază leoaica sa, greu rănită, dar gata să se repeadă asupra lor. Fără multă zăbavă, ea fu doborâtă dintr'un singur glonte, tras în cap. Luându-se pe urmele unui al treilea leu deasemenea rănit, îl găsi mort într'un, tufiș. Automobilistul acesta a tras în lei, pentru a-și salva viața. Îndeobște însă, nu se permite vânătorilor să se servească de mașină, în războiul lor cu fiarele.

Mai acum câțeva vreme, poliția din Lusaka, Nordul Rhodesiei, a fost zguduită de relatările unei fete indigene adusă la post, aproape fără suflare, de oboseală și de spaimă. Micuța Nyembu luase, împreună cu părinții și surioara sa, un drum ce trecea chiar prin inima ținutului populat de lei, spre a vizita niște rude, care locuiau într'un sat, situat la

Zebre și alte sălbăticiuni ierbivore, la adăpat.

Lei, surprinși de obiectiv, asupra unui ospăț.

50 mile de al lor. După apusul soarelui ei se opriră să înnopteze la rădăcina unui arbore. Mama sa se trezi cea dintâi, la țipetele de durere ale tatălui, sfâșiat de lei. Nyembu fu deșteptată din somn de sgâlțâielile mamei sale, pe care o auzi strigându-i: „Urcă-te în pom”. Pe jumătate buimăcită încă, dar înțelegând că se petrecea ceva îngrozitor

Nyembu o ascultă. Curajoasa mamă, încercă apoi să-și trezească și cealaltă fetiță pentru a face același lucru, dar aceasta își vâri pumnișorii în ochi, scâncind somnoroasă. Intre timp, leoaica se întoarce și sări asupra mamei, căutând să-i smulgă copilul adormit din brațe. „Mama, povesti mai departe Nyembu, printre suspine, încercă să lupte cu leoaica, dar curajul ei fu zadarnic, căci, fiara i se repezi la gât”. Fetița văzuse toate acestea din vârful copacului unde sta cocoșată, întrebându-se dacă nu cumva era victima vreunui vis rău. Ea petrecu două nopți și jumătate dintr'a treia zi în copac, privind cum leii mâncau pe toți câți alcătuiau familia ei. În cele din urmă, sătule, fiarele plecară, iar Nyembu, cu mădulele înțepenite de frig și nemișcare, coborî din copac și o luă la fugă, spre cel mai apropiat sat. Un grup de vânători indigeni porniră pe urmele „Mâncătorilor de oameni”, cari deveniseră, între timp, din cale afară de îndrăzneți, băgând spaima în triburile din preajma acelei regiuni. Dar nu reușiră să-i prindă, și leii le scăpară, afundându-se într'o pădure deasă de bambuși.

Dar nu numai regele animalelor se afirmă prin aceste părți. Mai este și elefantul, care-și face din când în când simțită prezența. Rezerva Addo, situată la 30 mile de Port Elisabeth, adăpostește cea mai rară rasă de elefanți din sudul Africii. A fost o vreme când aceștia erau vânați cu frenezie, astăzi însă, ei sunt atât de bine protejați în rezerva lor, încât nu pot fi decât rareori văzuți și fotografiați de om. Mai înainte însă de a se fi retras în acest parc al lor, turma a făcut o ultimă și îndrăzneată încercare de a-și recuceri libertatea, îndreptându-se solemn spre o mică stație de cale ferată, din apropierea rezervei, unde au făcut mare prăpăd. Totul a pornit dela lătratul unui câine. Elefanții au o ciudată fobie față de câini și, înnebunită, turma se năpusti asupra terasamentului, nimicindu-l, pe o distanță de câțiva zeci de metri. Personalul stației se refugiază îngrozit în clădirea gării, iar indigenii, cari-și aveau colibele prin apropiere, traseră o spaimă egală, îngrămădindu-se de asemeni în sala de așteptare. Dar la un moment dat, turma se liniști, tot atât de repede pe cât se înfuriase și spre marea ușurare a captivilor, începu a se retrage. Elefanții veniseră probabil atrași de perele unei livezi din vecinătatea stației și enervați de câine, deveniseră feroși. Dar nu numai leii și elefanții întorc Sudul Africii, cu secole îndărăt, la sălbăcie, mai sunt și leopardii cari jefuesc fermele, la cel mult patruzeci de mile de Cape-Town. Regiunea aceasta s'a civilizat și merge mereu înainte, dar fiarele sale, deși pe cale de dispariție, se afirmă când și când, într'un chip ce pune ținutul într'o lumină ciudată de literatură senzațională.

M. S. VOEVODUL MIHAI LA CINEMATOGRAF

Filmul „Inima mea plânge”, în care joacă talentatul Bobby Breen, — copilul care cu vocea lui a uimit America — a avut darul să deștepte interesul Măriei Sale Voevodului Mihai. Filmul rulează în eleganta sală Savoy din

calea Victoriei și în săptămâna trecută Moștenitorul Tronului a fost să-l vadă, la acest cinematograf. În fotografiile noastre M. S. Voevodul Mihai venind la spectacol și asistând la film.

Nu
riscăți
sănătatea
D-stra!

la
RĂCELI
GRIPĂ
JUNGHIIURI
luați

TESTA

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

B-dul Carol 57 fost 39. D-NA Dr. M. RABINOVICI. Telef. 352.73 dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pis-trui, coșuri etc. Ingrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea radicală a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice. Cons. 10-12-3-7. Se aplică masca „Hollywood”. Miercuri informațiuni gratuite.

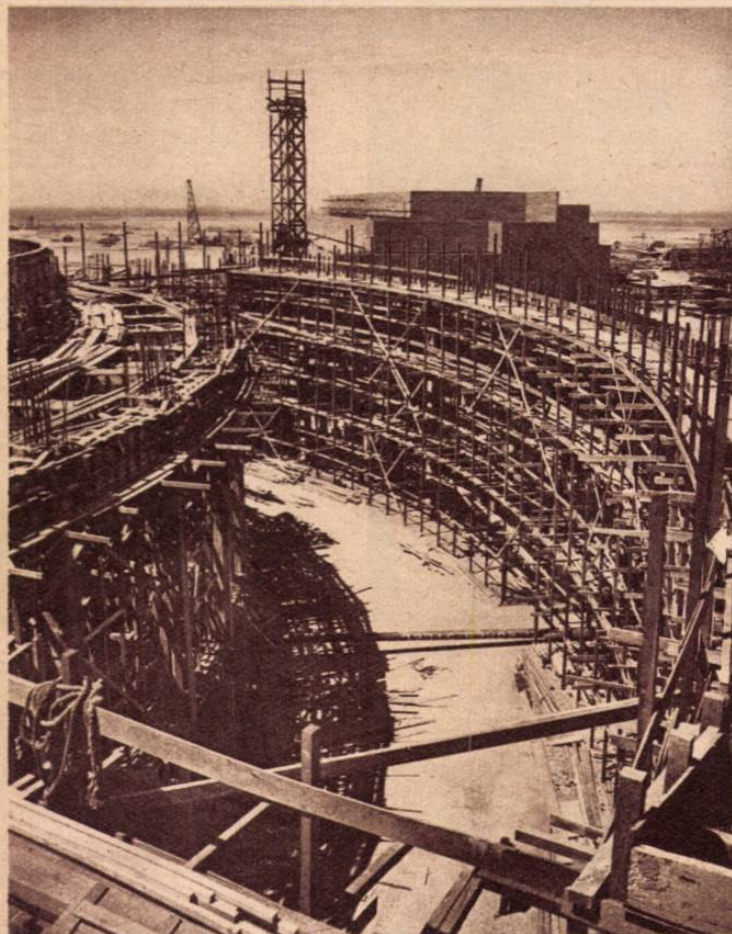
KALODONT

CONTRA PIETREI DE PE DINTI

ERA

MARILOR INTERN

Insula din mijlocul golfului, care a fost construită, în întregime, de mâna omului și pe întinderea căreia se va ridica expoziția.

Insula pe care va fi instalată expoziția internațională din San Francisco 1939, a răsărit din apă.

Cum se va înfățișa expoziția din San Francisco, 1939.

IN ritmul vijelios și triumfal al descoperirilor științifice și al evoluției umane, pământul își schimbă neîncetat aspectul sub ochii noștri fermecați. Omenirea, împinsă înainte de o forță oarbă, se nimicește singură — spun unii; prin avântul ei vital — susțin alții — ea își croiește, victorioasă, calea spre viitor. Și poate că pământul nu e decât la o vârstă ingrată, în perioada turbure a dezvoltării sale...

Înlăturarea etapelor: pare-se că acesta ar fi cuvântul de ordine pentru savanți, ale căror uluitoare descoperiri de până ieri nu mai sunt, astăzi, decât trambulina pentru acelea de mâine, asemeni artistului care nu recunoaște nimic din realizările înaintașilor săi, asemeni multimilor lacome de propășire...

Aceste etape succesive, omul vrea să le strângă laolaltă, în expoziții internaționale și târguri periodice, care să cuprindă tot ceea ce a creat el.

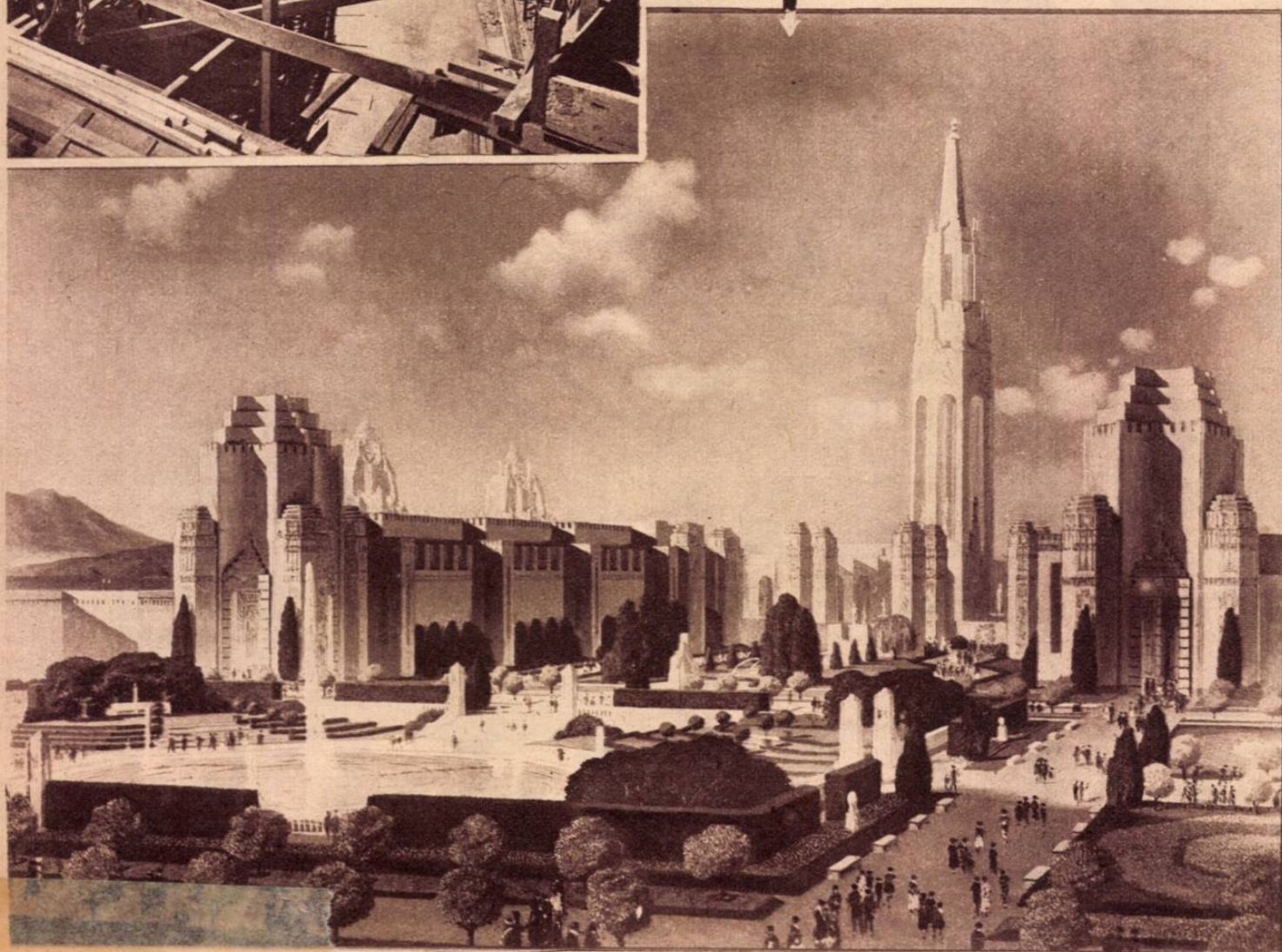
Expoziția din Paris abia s'a închis și iată că New-Yorkul se și pregătește să inaugureze în anul 1939 o expoziție mondială a cărei întocmire, proporție și frumusețe vor trebui să depășească tot ceea ce s'a făcut până azi. Ea se va deschide în ziua de 30 Aprilie 1939 și va constitui o documentare spectaculoasă a progreselor re-

late de Lumea Nouă în domeniul științelor, artelor, educației sociale, producției, într'un cuvânt, în toate ramurile de activitate omenească.

Guvernele tuturor țărilor au fost invitate să ia parte la această manifestare internațională, care, după prevederile organizatorilor, va fi vizitată de 50 milioane de persoane; asemenea afluență considerabilă va aduce o învioreare în mersul afacerilor calculată de pe acum la cel puțin un miliard de dolari, numai pentru orașul New-York și de peste zece miliarde pentru întreaga Uniune. Expoziția se va ridica în centrul geografic al lui „Greater New-York“, pe o zonă imensă situată lângă Golful Flushing, care va fi amenajată și folosită pentru acostarea miilor de yachturi și vapoare de plăcere. Un aeroport pentru avioane și hidroavioane se va construi în vecinătatea Expoziției, ocupând o suprafață de 480 hectare de teren împărțit în zece secțiuni; acolo vor lucra 35.000 de oameni, în vreme ce alți 150.000 își vor depune munca și priceperea în afară pentru desăvârșirea succesului ei.

Și acest târg gigantic va lua naștere acolo unde nu mai târziu decât acum câteva luni se așternea o întreagă regiune mlăștinoasă, delictul vânătorilor de rațe sălbatece și al pescuitorilor de broaște. Peisaj melancolic unde depozite rudimentare de benzină, presărate de-alungul drumului, livezi părăginite și arbori piperniciți sporeau până la înduioșare sentimentul de pustietate și de sărăcie.

Geniul care, într'un secol, a făcut din New-York una din capitalele lumii, țintește să făurească din această umilă Kermesă cea

După Paris:

New-York 1939

San Francisco 1939

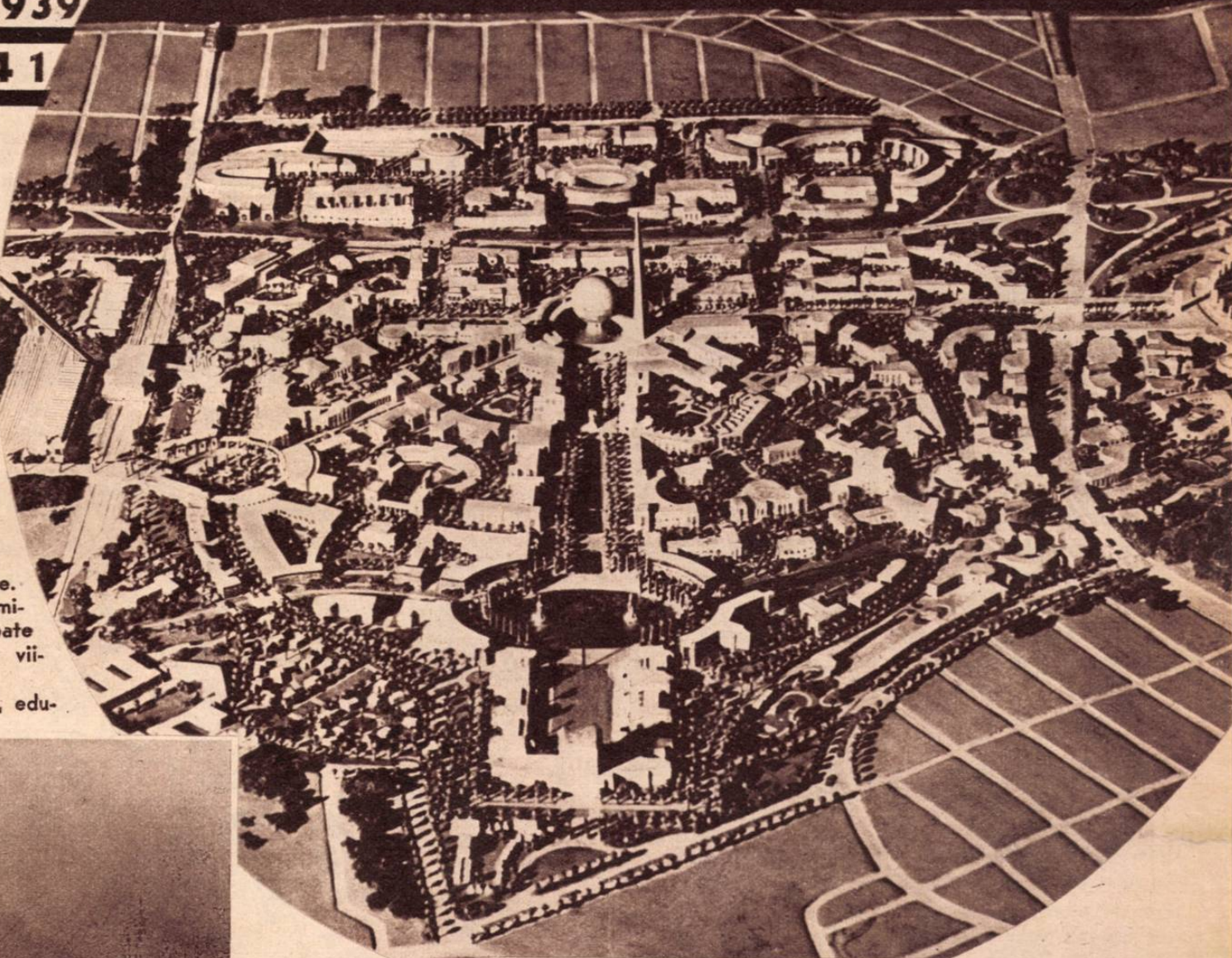
Roma 1941

mai impunătoare revistă universală a civilizație moderne. Spiritul creator și constructor, căruia i se datorește „*Empire State Building*” cu ale sale 202 etaje, Podul Washington, pe Hudson și „*Holland Tunnel*”, va realiza acolo creațiuni și mai surprinzătoare.

Pentru realizarea planurilor să fie vrednică de timpurile noastre Președintele lui „*World Corporation*”, d-l Groven A. Whale, a cerut și obținut concursul celor mai strălucite personalități ale finanței, industriei și arhitecturii, ale tehnicii și artelor din America.

Tema expoziției : să clădească lumea de mâine. Vizitatorul, trecând dela o secție la alta, admirând progresul împlinit în cursul a 150 de ani, în toate domeniile de activitate, va avea astfel o oglindă a viitorului și a propășirii de mâine.

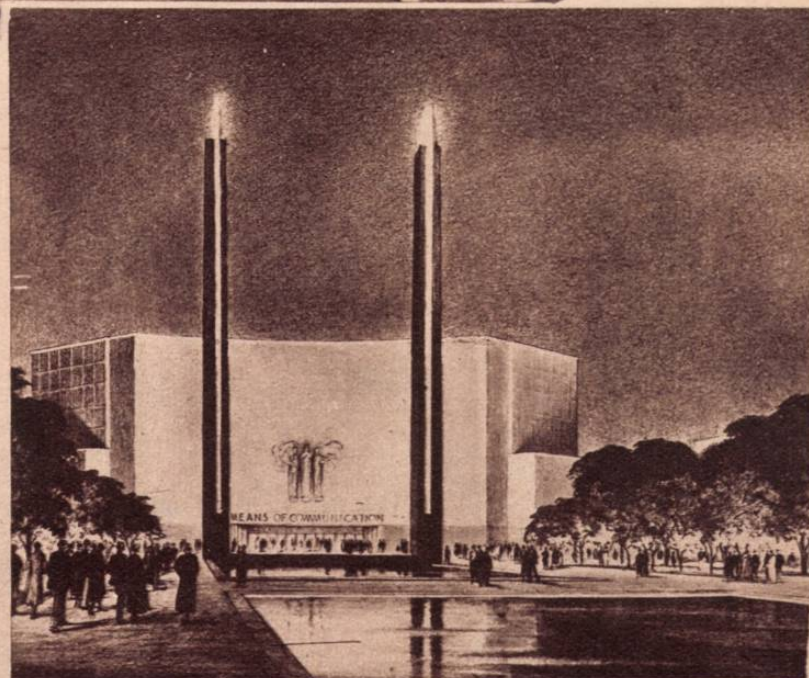
Le zece principale secții vor fi dedicate casei, îmbrăcăminte, edu-

Machetă a expoziției mondiale din New-York, 1939, așa cum a fost expusă în localul lui „*Empire State Building*”.

Obeliscul și Perisfera, atracție principală a Expoziției 1939 din New-York. Aceste două construcții fantastice vor oferi vizitatorilor o viziune a la Welles a „lunii viitoare”.

Machetă în hallul comunicațiilor la Expoziția din New-York 1939 care va fi terminată peste câteva zile. În galeriile sale se va deschide un restaurant cu 500 de locuri. Două obeliscuri (tryloane), a câte 150 picioare înălțime, vor împrăștiia valuri de lumină feerică.

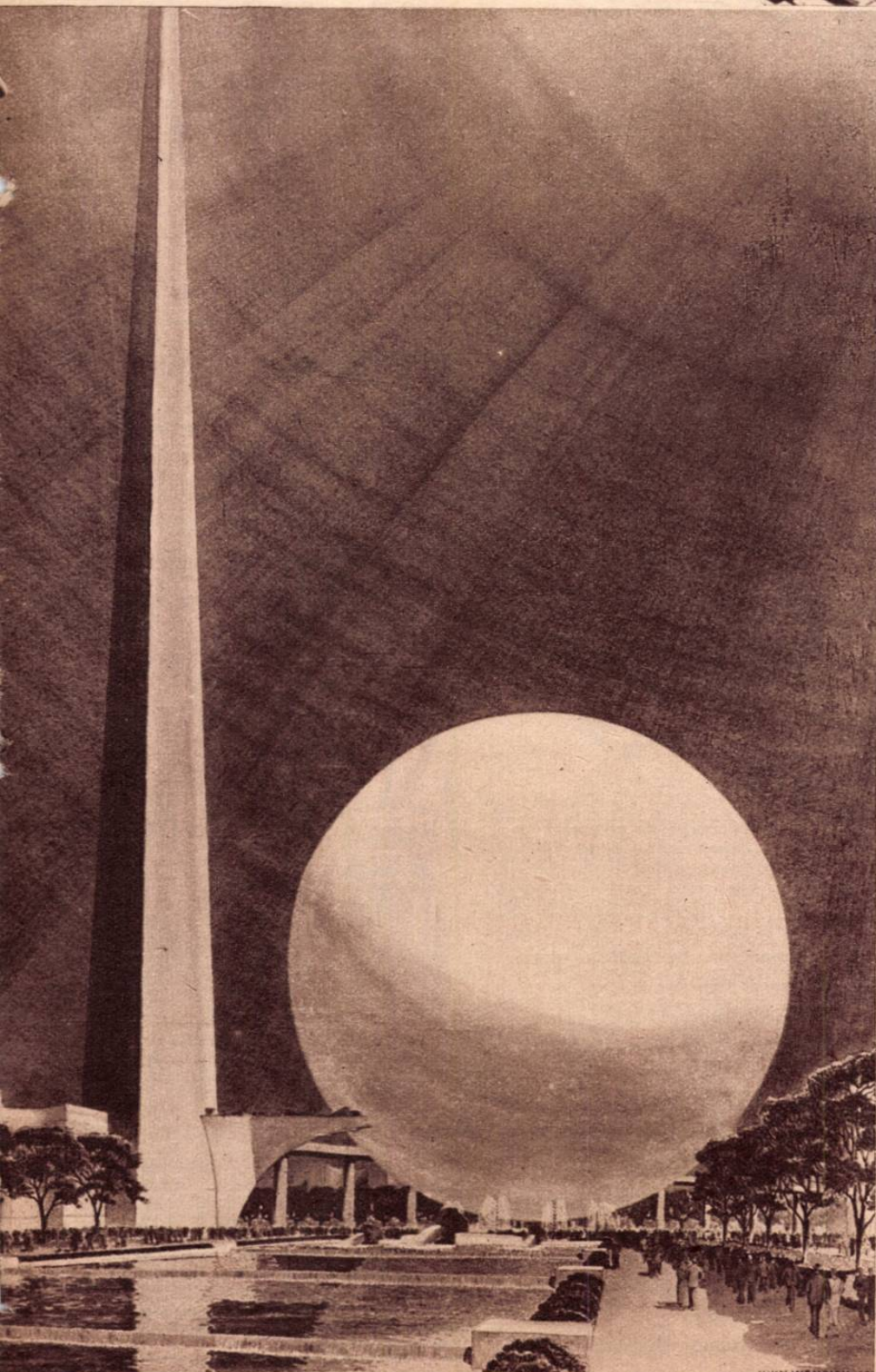
cației, serviciilor publice și sociale, cooperației, higienii, distracțiilor, artelor, industriilor. În fiecare secție se vor găsi fântâni, grădini, restaurante, teatre. Un centru de atracții, care va întrece din depărtare vestitele „*Broad-Way*” și „*Coney Island*”, va oferi vizitatorului originalul și ineditul. Și acum, senzațiile acestei expoziții : întâia va fi o sferă uriașă, sau „*perisfera*” având un diametru de 61 metri, construită în oțel, iar învelișul acoperit cu o substanță albă.

A doua senzație va fi un obelisc sau „*trylon*” înalt de 213 metri și legat cu sfera printr-o punte îngustă.

Aceasta va conține însăși tema expoziției : imaginea structurii integrale a lumii de mâine și va fi construcția cea mai înaltă din „*World Fair*”, după obelisc. Intrarea va fi situată la 18 metri deasupra solului. Vizitatorul, pătrunzând acolo, va cobori pe o platformă rotundă ce se învârtă neconținut, de jur împrejur. Odată aflat pe această platformă, are impresia că este suspendat în văzduh și va putea admira fermecătoarea panoramă înfățișată de orașe cu fabricile lor și de sate cu ogoarele lor.

Seara, jocurilor de lumină electrică, cu o putere de aproape 850.000 wați, vor ilumina întreaga perisferă.

Expoziția, declară organizatorii, va permite să se dea răspuns acestor întrebări : „*Ce fel*

Palatul în care au fost instalate birourile expoziției din Roma, 1941.

„le lume am clădit?“, „Ce alt univers suntem pe cale de a crea?“, căci această expoziție se va bizui pe o concepție a lumii în vederea propășirilor sale viitoare.

De altminteri, d-l Whale a încunostiințat opinia publică de pretutindeni că realizarea planului general a început și că lucrările vor fi executate într'un ritm deosebit de accelerat.

Astfel, un imens oraș nou va răsări în însăși inima New-Yorkului, un oraș care va fi însuflețit de ardoarea creatoare a omenirii întregi și care, oglindind epoca actuală, va da prilej, totodată, să se întrevadă era nouă ce se deschide înaintea omului...

* * *

Pentru același an, orașul San Francisco pregătește de asemenea o expoziție internațională. Acolo, organizatorii au hotărât să ridice sumedenia de pavilioane pe un teren virgin, adică pe o insulă de granit, creată de oameni, în însuși golful San Francisco. Se lucrează cu sârguință și insula a răsărit din valuri ca un miraj. Progres și muncă, iată tema acestei expoziții la care toate țările din lume au fost deasemenea invitate să participe.

În deosebi, se va putea admira reconstruirea exactă a vestitului palat „Taj-Mahal“, acel juvaier arhitectural al Indiei pe care

ESPOSIZIONE UNIVERSALE DI ROMA
PLANIMETRIA GENERALE

Planul general al Expoziției din Roma, 1941.

Lucrările de amenajare a expoziției din Roma, 1941. (zona orientală).

în cutremur de pământ l-a distrus acum câțiva ani. Vizitatorii vor asista la spectacolul pitoresc al descoperirii și ocupației coastelor californiene de către cei dintâi pionieri, în 1727, la concursuri mondiale de frumusețe, la expoziții grandioase de pictură modernă, la realizarea vieții la Roboți și, în sfârșit, la triumful televiziunii...

* * *

Încă un pas înainte, la Roma, în 1941. La jumătatea drumului între Cetatea Eternă și Ostia în zona Celor trei fântâni, se va înălța o altă expoziție internațională al cărei plan a fost aprobat de însuși d-l Mussolini. Lucrările sunt destul de înaintate, iar suprafața pe care se vor ridica construcțiile va fi mai întinsă decât aceea a oricărei alte expoziții din trecut.

Însenească traficul masselor de vizitatori, va cuprinde și construcțiuni de diferite poduri pe Tiberu.

Apoi, pe locul acestei expoziții se vor înălța cartiere noi care vor duce mult mai departe actualele bariere ale Orașului Etern...

* * *

Expoziția din Paris a trăit... În răstimp, palatele capătă formă în Golful Flushing, insula San Francisco a răsărit din valurile mării, iar Ducele a dat cea dintâi lovitură de sapă pe Calea Imperială.

Universul în 1941: o simplă anticipare? Nici decum! Omul continuă să minuneze lumea cu descoperirile sale, iar închipuirile lui Wells au fost întrecute de mult!

FERDINAND REYNA

„Acest Aliment pentru Piele cu Biocel M'A INFRUMUSEȚAT CA PRIN MINUNE“ spune o infirmieră

Efectul său a fost aproape magic. În câteva zile am văzut cum au început să dispară cutele și zbârciturile. După vreo două săptămâni arătam cu 10 ani mai tânără. Biocelul — după cum mi-a spus un medic — este descoperirea unui Profesor renumit de la Universitatea din Viena. El este conținut acum în fiecare borcan cu Cremă Tokalon, Coloare Roză. Întrebuințați această Cremă seara înainte de a vă culca, dimineața însă luați Crema Tokalon, Coloare Albă, vestita cremă parisiană. Aceasta dă în curând unui ten palid și ofilit o vitalitate și tinerețe nouă: face pielea limpede, proaspătă, netedă și o debarasează de imperfecțiunile și zbârcituri.

Pregătiți-vă pentru balul „Realității Ilustrate“!

La 15 Ianuarie, la „Arta“, o seară de strălucire feerică. — Două concursuri senzaționale: campionatul României de dans pe anul 1938 și alegerea unei regine a gingășiei. — Un spectacol jucat de cei mai mari artiști ai Capitalei.

REVISTA noastră, care și-a făurit de mult renumele marilor organizații, oferă bucureștenilor o seară de strălucire feerică, pentru Sâmbătă 15 Ianuarie, în saloanele „Arta“. Balul revistei „Realitatea Ilustrată“, care constituia până acum doi-trei ani cea mai formidabilă petrecere a carnavalului, va renaște din nou, în toată superba lui strălucire. O comisiune, alcătuită din cei mai mari specialiști, lucrează de acum la organizarea acestui bal. În seara balului se vor desfășura două concursuri senzaționale:

1. Campionatul României de dans pe anul 1938

Este viu încă, desigur, în mintea cititorilor noștri, succesul înregistrat de concursul de dans pe care l-am organizat acum câțiva ani și când perechea aleasă a plecat să reprezinte România la campionatul european dela Amsterdam. Cu prilejul balului, revista noastră lansează un nou concurs de dans. La acest

concurs poate participa oricine. Nu se face nimănui nicio restricție. Inscriserile se primesc, începând de azi, prin completarea buletinului.

Buletinul de mai jos se va depune la redacția revistei noastre, din str. Const. Mille, 5-7-9. Probele de dans vor fi la fox-trott, vals-boston și tango. Un juriu alcătuit din specialiști în materie, va decerna cupa „Realității Ilustrate“ și diploma de campion național, perechei câștigătoare, care va reprezenta țara la un eventual concurs european, care va avea loc în străinătate.

2. REGINA GINGĂȘIEI

Al doilea concurs, pe care-l organizăm pentru seara balului, este acela pentru alegerea unei regine a gingășiei. Și la acest concurs nu se face absolut nicio restricție, în privința înscrierii candidaților. Doritoarele să participe la acest concurs, sunt rugate să completeze buletinul respectiv.

Acest buletin se va depune la redacția revistei noastre, str. Const. Mille 5-7-9. Alegerea reginei gingășiei se va face prin vot public. Participanții la bal vor găsi în sală buletine de vot, pe care vor scrie numărul celeia pe care o consideră demnă să poarte titlul de regină a gingășiei.

Regina gingășiei va fi încoronată în seara balului, va primi cupa revistei „Realitatea Ilustrată“ și numeroase premii.

SPECTACOLUL

Pe lângă cele două concursuri, clou-ul serii îl va constitui marele spectacol care se va juca la ora 1 noaptea, cu concursul celor mai mari artiști ai Capitalei. Acest spectacol va fi o revistă scrisă special pentru bal. Simpla anunțare a numelor celor care vor interpreta această revistă, va face senzație.

În afară de acestea, balul revistei noastre va mai prezenta o serie întreagă de atracții și surprize senzaționale. Fiind costumat, balul va permite o defilare variată și interesantă de costume originale, care vor contrasta de minune cu strălucitoarele toalete de seară.

Pregătiți-vă pentru balul costumat și necostumat al revistei „Realitatea Ilustrată“!

BULETIN DE INSCRIERE

la campionatul României de dans, organizat de „REALITATEA ILUSTRATĂ“

Numele și prenumele

Numele partenerului

Adresa

BULETIN DE PARTICIPARE

la alegerea unei regine a gingășiei, în cadrul balului „REALITATEA ILUSTRATĂ“

Numele și prenumele

Adresa

Vârsta

STODEE

pentru mantouri
LÂNĂ CURATĂ

Desene
și culori

NUMAI
ULTIMELE NOUȚĂȚI

La Vulturul de Mare
cu peștele în ghiare

Theodor Atanasiu & Co. S.A.

STR. BAZACA 1 STR. CAROL 76-78-80-82 STR. HALELOR 21

O plantă medicinală

descoperită în America, a stărnit senzație pretutindeni. Atât cercurile medicale din Statele Unite cât și din Europa, au rămas surprinse de extraordinarul succes obținut în știință cu această plantă medicinală. Chiar în cazurile cronice de maladii de stomac și intestine, medicamentul acesta a întrecut toate așteptările. Nenumărați bolnavi cari pierduseră

toate speranțele într-o eventuală însănătoșire, ne trimit scrisori de mulțumire, confirmând puterea curativă a Gastro D-ului. Este recomandat de medici. Cereți la farmacii și drogherii Gastro D. sau prin poștă contra ramburs de Lei 135, dela Farmacia Thoiss București, Calea Victoriei 124.

Aceasta e nuanța exactă
care se potrivește și încântă. De aceea alegeți după tabela Scherk, pudra Mystikum și fardul Mystikum potrivindu-le la culoarea părului, pielii și ochilor. Ambele sunt extrem de fine și perfect aderente. Cereți tabela Scherk în orice magazin de specialitate.

Pudra Mystikum
Compactul Mystikum (Fard)

SCHERK PARIS - BERLIN

TRĂIM IN EPOCA SUPERSTIȚIILOR

SUPERSTIȚIA e o credință, desmințită, la fiecare pas, de cele mai elementare adevăruri. E haina întoarsă a adevărului, de care se servește omul în vremuri grele, când nu poate suporta lumina vie a științei. Veacuri întregi, cultura omenirii a avut de luptat cu superstiția, acest clown al neștiinței și se părea că omul pătrunde cu fruntea, în sferele pure ale adevărului și ale științei. Au venit vremurile crizei. Civilizația s'a oprit în fața unui mare obstacol. Și atunci, omul s'a întors cu fața spre întunecul lăsat în urma lui. Din această beznă a trecutului s'au

RASSISMUL ÎȘI CONSTRUEȘTE PICIOARE DE LUT ȘI UN EVREU DEVINE IDEALUL RASEI ARIANE

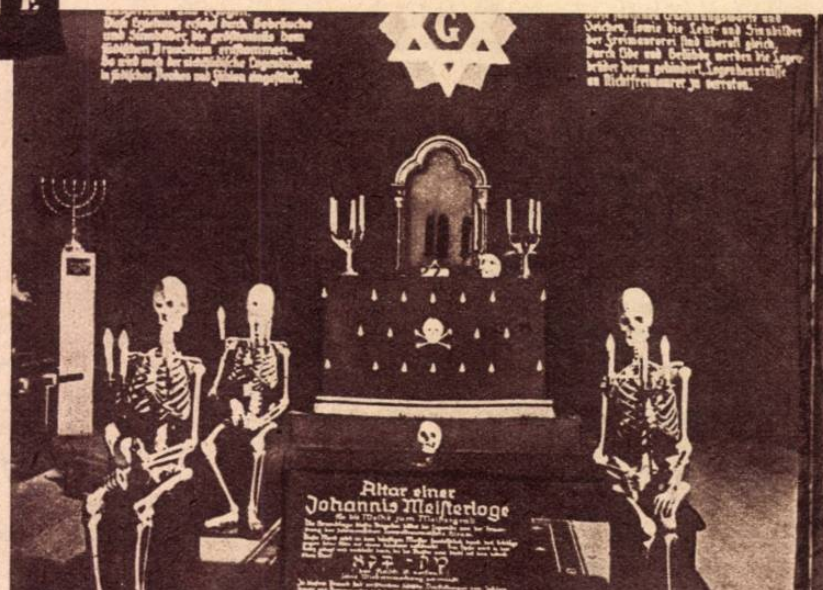
Și omul nordic e, după cum dictează anumite interese, predestinat să fie stăpânul lumii. Sven Hedin are ochii albaștri, falca în unghi drept, degetul gros dela mână drăpăță la aceeași înălțime cu celelalte degete, nasul de Wotan și buza lui Wagner. A fost fotografiat pe dinăuntru și pe din afară și apoi expus, ca ideal al rasei germane.

Ce se întâmplă ?

După ce-a fost tămâiat la Berlin, Sven Hedin, a plecat la Viena. Se pare că pe malurile Dunării Albastre, omul a respirat mai ușor decât pe malurile Spree-i. Stând de vorbă cu

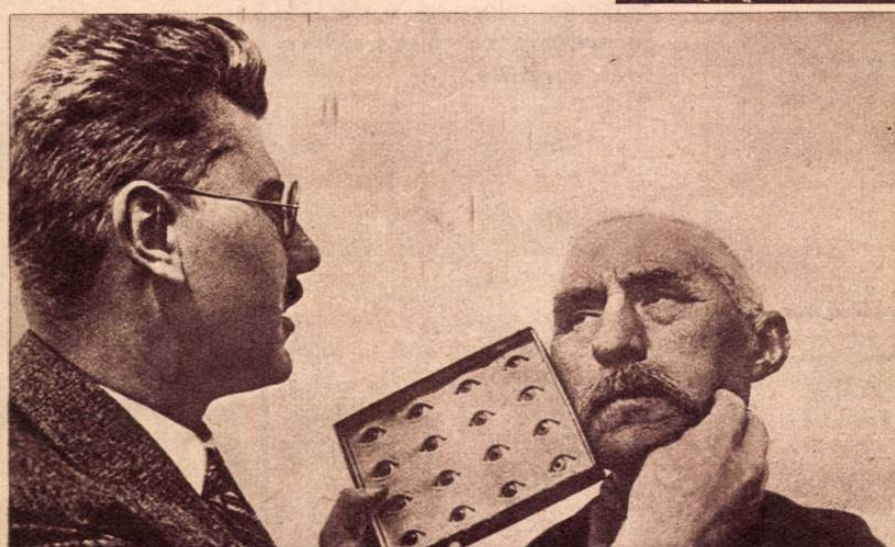

In Germania, s'a deschis de curând o expoziție, prin care poporul german e îndemnat să urască pe evrei, catolici, protestanți și pe francmasoni.

Germanul din fotografia noastră lasă să i se facă o analiză, spre a se convinge de puritatea rasei sale. Se cercetează culoarea și forma ochilor săi, conformația craniului și abia după toate acestea, capătă asigurarea că e arian pur.

Zâmbetul arian al lui Sven Hedin-Kohn.

ziariștii, Sven Hedin, omul nordic, idealul rasei germane, și-a deslegat limba și a spus : — „Am fost purtat pe străzile Berlinului ca un urs alb, sosit între urșii cenușii. Am tăcut, pentru că n'am înțeles nimic. Dar aici, am dator să lămuresc chestiunea cu rasismul. Mă cheamă Sven Hedin. Dar pe tatăl meu îl cheama Hans Kohn. Bunicul meu a fost evreu-german. Imi pare rău

Der Stürmer

O vitrină a ziarului „Stürmer”. Poveștile despre omorurile rituale și anormalitățile sexuale n'au bază științifică.

că eu, Sven Hedin-Kohn am ajuns un ideal al rasismului arian“.

Pățania lui Sven Hedin e cea mai puternică desmințire a superstiției rasiste și cel mai frumos renghiu jucat preoților noului idol.

ivit vechii idoli, purtând pe umerii lor obsesia superstiției. Astfel s'a născut rasismul. Existența rase pure, a rasei superioare, a fost, de mult, uitată. Dar interesul și-a pus fesul superstiției în cap și a pus în centrul gândirii omeniești, rasismul ca idee călăuzitoare a culturii moderne.

Deși toate datele științei îl desmint, rasismul caută să se impună, înălțându-și zidirea din molozul ruinelor unor superstiții de mult uitate.

Creatorii rasismului se lovesc, mereu, de realități, de cari nu vor să țină seamă. Teoria le este necesară, ca să împartă omenirea în tabere dușmane, pentru că să poată, mai ușor, pune mâna pe destinele omenirii. Nu de mult, marele explorator Sven Hedin a sosit în capitala Germaniei, Ierusalimul rasismului. Sven Hedin, om nordic, era pentru adepții rasismului întru chiparea rasei superioare ariane. Omul, modest și tăcut, a fost purtat prin toate orașele Germaniei, sărbătorit ca un erou al rasei și după măsurătoarele institutelor pentru conservarea rasei, el întrunia toate condițiile omului nordic.

SĂPTĂMÂNA TEATRALĂ:

„COMEDIA FERICIRII”. — „OTHELO”. — „TEORIA COCOȘULUI”

Studioul Teatrului Național a avut buna idee de a relua „Comedia fericirii”, piesă jucată cu succes acum câțiva ani pe scena teatrului Național. Lucrarea lui *Levreinoff* ne înfățișază într-o bună tehnică teatrală adevărul trist al fericirii efemere. Bucuria, chiar atunci când o avem în viață nu este decât o iluzie, o amăgire.

În „Comedia fericirii”, Fregoli, neguțătorul de iluzii, angajează o trupă de actori care vor juca o comedie cu rezonanțe de bucurie, în sufletul unei tinere îndrăgostite.

Ansamblul care a jucat „Comedia fericirii” pe scena studioului, diferă mult de acela care a jucat această piesă, acum câțiva ani, pe scena Naționalului. Doar creația d-nei *Agepsina Macri-Eftimiu* și-a păstrat întreagă valoarea. Incolo, eforturi laudabile, bine intenționate, dar în majoritatea cazurilor incomplet realizate. Se cuvine totuși a fi citați, d-nii *G. Calboreanu* (Fedea), *A. Pop-Marțian* (d-rul Fregoli), *I. Fintesteanu*, *V. Antonescu* și d-nele: *Sonia Cluceru*, *Kitty Gheorghiu* și *Victoria Corciou*.

Emilio Caglieri a scris comedia pe care

Actul I din „Teoria Cocoșului”. Dela stânga spre dreapta: d-nii *Gr. Vasiliu Birlic*, *M. Bruno*, *Geo Măican*, *Niculescu Buzău* și d-nele: *Maria Wauvrina*, și *Francisca Cristian*.

tivele care l-au determinat pe d. Sică Alexandrescu s'o înscezeze la „Vesel”. Fără să aibă valoarea de situații și de dialog cu care ne obicnuiseră trecutele spectacole ale Teatrului Vesel, „Teoria Cocoșului” prilejuește totuși o creație de mare haz d-lui *Gr. Vasiliu-Birlic*. Mobilitatea fizică și accentele ilare ale glasului, au adus d-lui *Birlic* un nou succes, poate cel mai trainic de până azi, căci rolul lui *Vasile Postelnicu* din „Teoria Cocoșului” este mai greu decât acelea pe care d-sa le-a interpretat în trecut.

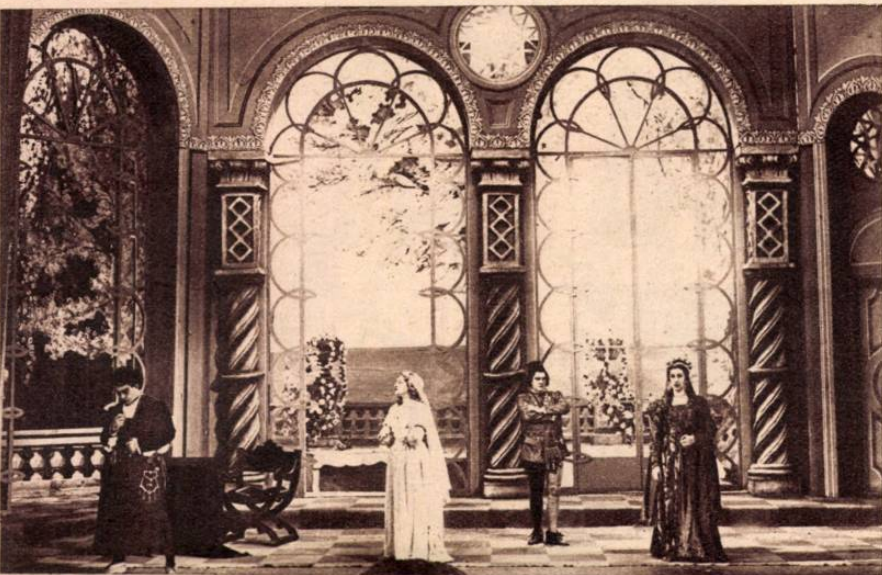
Din ansamblul înconjurător, s'au detașat, d-nii: *M. Bruno*, *Niculescu Buzău* (același în toate aparițiile din ultimii ani și totuși amuzant), *G. Sion*. D-nele *Maria Wauvrina* și *Angela Mateescu* au șarjat prea mult. Era de datoria d-lui *Ion Iancovescu*, regisorul spectacolului, să le tempereze zelumul. Agreabile, aparițiile domnișoarelor: *Francisca Cristian* și *Eugenia Bame*.

„Teoria Cocoșului” este un spectacol ușor, amuzant, distractiv care va face serie.

Ion Golea

Actul II din „Teoria Cocoșului”.

d-nii *Mușatescu* și *Alexandrescu* au localizat-o sub titlul „Teoria Cocoșului” pentru un mare actor al Italiei. La Roma, această comedie s'a jucat doi ani, fără întrerupere și probabil că aceasta este unul dintre mo-

Actul III din „Othello” pe scena Operei Rmâne.

Scena de carnaval din „Comedia fericirii”, la studioul Teatrului Național.

(Fotografii Cosmofot)

O MINUNATĂ EXCURSIE ÎN ITALIA

18 zile. 23 Dec. 1937—9 Ian. 1938
București, Triest, Veneția, Lido,
Roma, Napoli, Pompei - Capri
(Amalfi-Sorrento), Florența, Fiesoli,
Milano (Como - Belgio),
Postumia, București.

LEI 16.480

Tren cl. II-a, inclusiv toate cheltuielile București-București.

Inscrieri și prospecte I. R. T. Întreprinderea Română de Turism.
Banca Confin S. A. București-I.
Calea Victoriei, 41 Tel. 342-28.

CEREȚI DEMONSTRAȚIUNI ÎN TOATĂ ȚARA LA REVÂNZĂTORII AUTORIZAȚI.
Columbia Graphophone Co. Română, S. A.

SE ASEAZĂ SONDELA BUCUREȘTI!

Totuși nu-i vorba de a se căuta petrol, ci izvoare adânci de apă.

PROBLEMA aprovizionării cu apă a Bucureștilor s'a pus pe vremea domnilor fanarioți.

Străzile bucureștene au păstrat până azi câteva pitorești amintiri ale vechilor sale fântâni cu cumpănă și puțuri cu roată. Prin unele locuri se mai văd ghizduri de piatră; prin altele au rămas numai acoperișurile și crucile de piatră, cari de obicei însoțiau, puțurile, azi părăsite, sau chiar astupate. Este interesant de știut că, pe la sfârșitul secolului al XVIII-lea, erau prea puține fântâni cu apă potabilă în București: în total șaptesprezece! Un izvor era lucru mare pe acea vreme. Dumitru, Nicolae și Gheorghe, fiii lui Vodă Moruzi, au rămas celebri, fiindcă au desco-

perit, în pădurea Cotrocenilor, o apă bună de băut, care a și fost numită: „Cișmeaua beizadelelor”. Cu timpul, crângul din jurul izvorului a devenit un loc de petrecere pentru bucureșteni. Dar o minune și mai mare a fost când Nicolae Vodă Mavrogheni a făcut un havuz la biserica „Isvorul Tămăduirii”, de la „Capul Podului”, biserică zidită în anul marelui revoluții franceze. Ca un dar domnesc, aduse apă prin olane, tocmai dela Crețulești, Giulești și Crevedia, făcând cișmele în jurul curților mai multor boeri: a vornicului Slătineanu, azi hotel Capșa; Enăchiță Văcărescu, fostă până dăunăzi Casa Prager; Racovitză, pe locul unde se află azi Grand

Hotel, din Calea Victoriei, precum și pe la alte curți. Au răsunat Bucureștii mai ales atunci, când, după 1800, mai mulți boeri au introdus apă, chiar în casă. Mergea lumea grămadă să vadă marea minune, „cum curge apa din perete”.

Ion Zlot Românul, ultimul cronicar depe vremea fanarioților, a făcut cu acest prilej niște stihuri, pline de entuziasm, pentru „iscusița omenirii”, care „împotriva firii” poate să facă să izbucnească apă din cărămidă și chiar din piatră seacă. Deatunci au rămas, până aproape de zilele noastre, diferite cișmele pe podul Mogoșoaiei, la porțile multor case boeresti. Înainte de război, încrucișarea dintre Calea Victoriei și Strada Fântâni, azi general Berthelot, se mai numia „La cișmeaua roșie”. În casele bătrâne, ce se mai văd acolo, era, acum un sfert de secol, și o farmacie, cu emblema „La cișmeaua roșie”. Dealtminteri, prin numele lor, păstrat din bătrâni, mai sunt și azi străzi cari aduc aminte de vechile puțuri și izvoare dispărute. Astfel: strada „Isvor”, strada „Puțul de piatră”, acum „Orlando”. „Puțul cu plopi”, (strada Stirbey-Vodă), „Puțul cu tei” din Șerban-Vodă, „Puțul înalt”, strada „Puțului”, (Pop de Băsești), „Puțul lui Crăciun”, (prin Bulev. Ghica), „Puțul lui Zamfir”, (prin Dorobanți), „Puțul cu zale”, odinioară pe locul Palatului regal, atâtea fântâni cu ghizduri și ciuturi atâtea cumpene cu găleată, pe unde veniau bunicile noastre, în tinerețea lor, cântate astfel de poet:

*La fântâna cu găleata
Pe cărarea cea din grui,
Stau, de câte ori e lună,
Un flăcău cu draga lui.*

Problema aprovizionării cu apă a orașului în creștere, a preocupat încă de acum o sută cincizeci de ani pe Domni. Iar pe la sfârșitul veacului trecut, se construia Foisorul de foc, care făcea parte dintr'un

perit, în pădurea Cotrocenilor, o apă bună de băut, care a și fost numită: „Cișmeaua beizadelelor”. Cu timpul, crângul din jurul izvorului a devenit un loc de petrecere pentru bucureșteni. Dar o minune și mai mare a fost când Nicolae Vodă Mavrogheni a făcut un havuz la biserica „Isvorul Tămăduirii”, de la „Capul Podului”, biserică zidită în anul marelui revoluții franceze. Ca un dar domnesc, aduse apă prin olane, tocmai dela Crețulești, Giulești și Crevedia, făcând cișmele în jurul curților mai multor boeri: a vornicului Slătineanu, azi hotel Capșa; Enăchiță Văcărescu, fostă până dăunăzi Casa Prager; Racovitză, pe locul unde se află azi Grand

1. Pe schelă.
2. Sonda dela „Oborul Vechi”.
3. Macaraua e acționată de un electromotor.
4. Munca este destul de grea.

întreg ansamblu de rețele de apă, adusă din depărtare, turn util, care prin rezervoriul său de 800 de mii de kilograme, contribuie și azi la mărirea presiunii în țevi, mai ales prin casele înalte.

micul, înverșunat, care ar plănuia să lase Capitala fără apă, nu ar reuși decât în parte, dacă vom avea la dispoziție noile sonde-puțuri. Nu-i vorbă, există și acum în Capitală, așa zisele „puțuri ame-

strat nisipos. Aceste țevi servesc la absorbirea apelor menajere și de ploaie. Pe de altă parte, alți locuitori au săpat puțuri americane — în realitate tot astfel de țevi de fontă — pe unde își scot apa de băut, din aceleași straturi superficiale, de șapte, opt, zece metri adâncime.

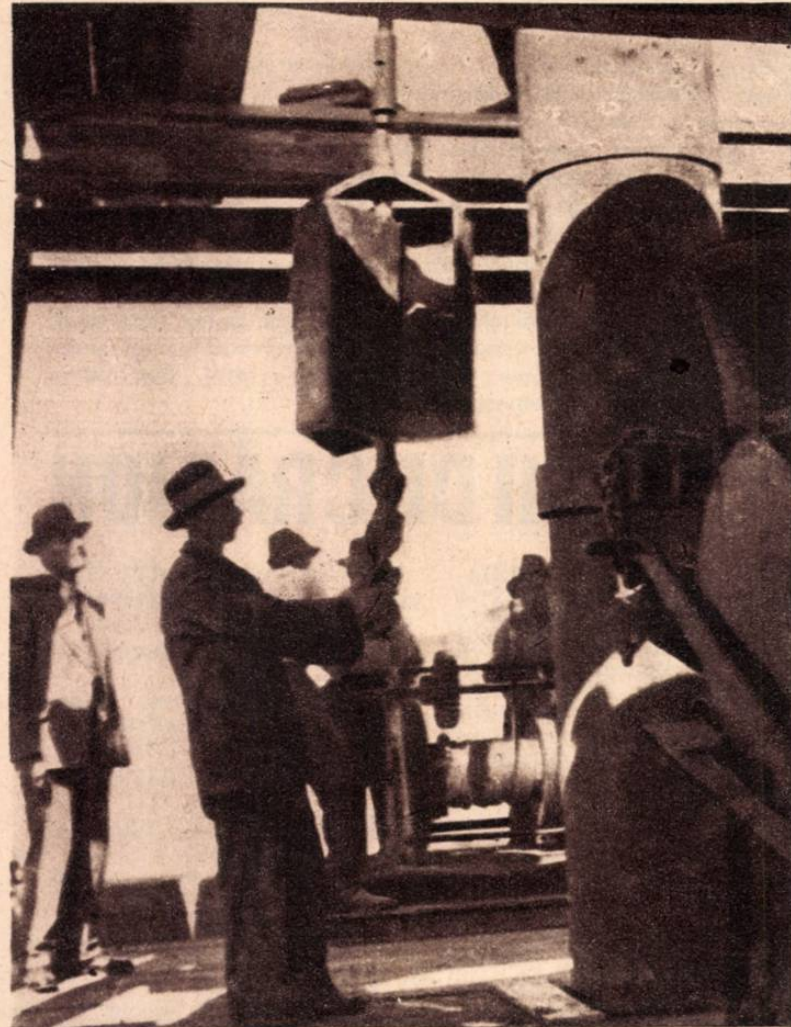
Primele sonde, de experiență, una la Oborul vechi și cealaltă pe terenul velodromului din șoseua Mihai Bravul, au mers până la 160 de metri adâncime. Ele sunt în curs de executare.

Actualmente forurile competente sanitare examinează sursele de apă, ce s'au găsit, urmând să-și dea părerea, dacă este necesar să se meargă mai adânc. Interesant este și studiul geologic, care se face cu acest prilej. Astfel se găsesc, alternativ, straturi de pietriș, nisip, pământ galben, argilă de diferite culori, apoi iar pietre, iar nisip... S'a dat și peste rădăcini de arbori.... Deci, la o mare adâncime, sub picioarele noastre, au fost odată păduri... Nu cumva au fost și orașe?

Straturile repetate și alternative de pietriș, nisip și argilă, dovedescă, în decursul miilor și zecilor de mii de ani, râuri dispărute venind din Carpați, poate chiar capricioasa noastră Dâmboviță, azi încătușată, au vagabondat peste aceste meleaguri, cărând sfărâmaturi de stânci, căzute din creierul munților prin albiile lor prăpăstioase. S'a pregătit astfel, în sânul pământului, comoara de pietriș și nisip, așezată între colinele locului menit să adăpostească, în secolul al XX-lea după Christos, palatele de cărămidă și de beton, ale unei mari metropole, în Orientul european. Iar pe de altă parte, s'au creat straturile adânci poroase, conducte naturale, care ne vor aduce apă potabilă excelentă, dela mari depărtări.

Deocamdată burghiile sondelor se învârtesc și se adâncesc mereu: fiecare zi ne poate aduce o surpriză prețioasă, pentru preistoria Bucureștilor.

ALEX. F. MIHAIL

Lucrătorii la sonda de apă dela Oborul-Vechi. Momentul așezării burghiului în țevi.

Pe la începutul secolului, vestitul inginer Elie Radu — combătut cu o înverșunare nedreaptă — a reușit să capteze o serie de puțuri depărtate și să aducă debitul lor, prin țevi, la dispoziția bucureștenilor.

Iată că azi, prin așezarea unor sonde de apă la București, se tinde a se lăsa pe al doilea plan sistemul de țevi, aducătoare de apă din depărtare. E vorba de a se găsi, chiar în subsolul orașului, apa de care avem nevoie. Acest nou sistem prezintă, dealtfel, și o mai mare siguranță, în caz de război. Ina-

ricane", cu țevi mai mult sau mai puțin groase, introduse în sol, până la primul strat de apă. Lichidul se scoate din fund, cu ajutorul unor mici macarale, cari trag, prin țevă, vasul umplut cu apă.

Aceste puțuri, depe la mahala, sunt de obicei, nehygienice, apa în primul strat fiind influențată de infiltrațiile menajere și având chiar legătură cu țevile „puțurilor absorbante”. Mai ales pe la periferie, pe unde nu există canal, locuitorii așează țevi de fontă, introducându-le la o adâncime oarecare în sol, până într'un

CEL MAI CELEBRU RALET

FACE UN TURNEU ÎN ȚARĂ

Joi 2 Decembrie 1937

Va avea loc în sala Operei Pomâne, un mare spectacol de gală, sub patronajul d-lui Arciszewski, ministrul Poloniei la București, dat de baletul polonez Felix Parnell, care a obținut premiul întâi la olimpiada din 1936. În fruntea baletului talentata Zizi Halama, prima balerină a Operei din Varșovia. Felix Parnell și trupa sa, compusă din 20 de dansatori soliști, va mai da încă trei spectacole, în serile de 3, 4 și 5 Decembrie crt., precum și două matineuri, în zilele de 4 și 5 Decembrie, în sala Teatrului „Savoy”, Calea Victoriei 33. Biletele s'au pus în vânzare la agenția „Astra”, Pasagiul Victoriei (Imobiliara) No. 7, telefon 4-76-39.

SCHERK

De aceasta are nevoie tenul Dv.

Cremele Scherk mențin frumusețea naturală a tenului Dv. și îi dau fericita senzație a îngrijirii cultivate, de care aveți nevoie pentru succesul Dv. ● Crema Trisena — crema de zi — dă tenului tonalitatea delicată și mată. Ea apără porii, formând o bază ideală pentru pudră ● Iar pentru tratamentul de seară: Cold Cream Scherk, din ceară curată de albine și uleiuri fine, curăță, hrănește și întărește epiderma ● Cine apreciază o cură eficientă de înfrumusețare, va alege cremele Scherk... Cremele Scherk se vând în borcane à Lei 93 și 123 — în tuburi à Lei 47 și 67.

O EXPOZIȚIE DE JUCĂRII

Societatea Principele Mircea a organizat în saloanele Arta o expoziție consacrată căminului și copilului. Expoziția cuprinde la parter standuri cu obiectele principale unei gospodării iar la etaj, jucării de tot felul, așezate în tablouri ilustrative.

Jucăriile dezvoltă în copil inteligența, imaginația, memoria, curiozitatea. Copilul învață a cunoaște viața și mijloacele practice de trai și prin mimicațiile acelea multicolore care îl farmecă, îl interesează, pe care le cercetează, le desface, le refacă — își umple viața de dimineață până seara.

Jucăriile introduc pe copil în viața socială, îi ușurează judecata, înțelegerea noțiunilor. Și e cât se poate de nimerit că jucăriile dela expoziția Societății Principele Mircea sunt aranjate în scene decorative, inspirate din basme, din viața dela țară.

Copiii regăsesc în aceste tablouri o transfigurare a jucăriilor lor obișnuite. Ei privesc cu ochi ari personagiile acelea realizate după măsura creațiilor lor familiare.

Jucăriile sunt hrana sufletească a copiilor.

COGNAC COINTREAU

are vechime,
deci este bun!

Noapte agitată!

Stomacul este cauza!

Reperarsiunea ce o are o digestie rea asupra întregului sistem nervos se manifestă de asemenea asupra rinichilor și asupra ficatului, însă unul din simptomele cele mai curente este insomnia.

Nu vi s'a întâmplat să vă svârcoliți în pat căutând somnul fără a-l putea găsi, pentru că în acea seară chiar ați uzat sau ați abuzat de mâncăruri cari nu v'au priit? A doua zi erați moale, fără putere, fără voință, fără energie, ideile se încurcau, erați febrili, înfrigurat, enervat. Contra acestor indispoziții datorite adeseori unei digestii greoaie Magnesia Bisurata se impune. Câteva minute după ce ați luat o jumătate linguriță de Magnesia Bisurata în puțină apă (aceasta de îndată ce veți resimți cea mai mică indispoziție de stomac) veți obține o ușurare durabilă și veți profita de o noapte bună și liniștită. Pe de altă parte după ce ați mâncat și oricare ar fi ora, dacă aveți aciditate (arsuri), apăsare, acreli, gaze, răgăleli acide, toate simptomele cari dacă sunt neglijate, pot duce la dispepsie sau gastrologii cronice, același doză mică de Magnesia Bisurata vă va ușura imediat și vă va permite de a mânca cum doriți, fără teamă de a avea urmări dureroase.

DIGESTIE ASIGURATA

MAGNESIA

BISURATA

De vânzare în toate farmaciile și drogueriile. Lei 75 flaconul mic sau în format mare economic, lei 110.

CITIȚI ÎN FIECARE SĂPTĂMÂNĂ

„MEDICUL NOSTRU”

Cea mai bună și mai frumos ilustrată revistă de specialitate.

CHIRURGIA PLASTICA

În luptă cu metodele poliției

Individul sta întins pe o masă de operație improvizată, într'un apartament de blok-house, din Chicago. Doi chirurghi — ambii căutați de poliție — îi administrau eter și cloroform. Unul dintre ei ținea degetul pe pulsul pacientului și vorbea repede, dar cu glasul scăzut, colegului său. „Oprește-te! Îi merge rău! Adrenalină... repede!”

Masca cu eter fu smulșă de pe fața pacientului, care zăcea fără cunoștință și i se injectă în braț o doză masivă de adrenalină.

„O kay,” oftă ușurat unul din chirurghi. „Își revine.”

Omul care trecuse pe lângă moarte era Dillinger, cel mai celebru criminal american, urmărit zi și noapte, de către forțele poliției federale, pe toată întinderea vastului continent. Semnalmentele ucigașului fuseseră difuzate prin radio, ziare și zeci de mii de afișe. Figura lui avea trăsături caracteristice și cicatrice, care-l făceau ușor de identificat, iar cei doi chirurghi lucrau acum la ștergerea lor. Mai multe cute din jurul gurii, gropița din bărbie și creștătura de pe unul din obraji, dispărură fără urmă, sub mâinile lor, într'adevăr făcătoare de minuni. Deși se lucrase în pripă, operația fu foarte reușită. Căci chirurgia plastică a devenit un scut, în

Hadrian Swift

mâinile criminalilor. Astăzi, bandele de pe toată întinderea Statelor Unite își au medicii lor, plătiți gras, spre a le șterge cicatricile, smulse din naștere și alte caracteristici, ba chiar spre a schimba, complet, înfățișarea unei figuri normale. Practica aceasta s'a întins și în Anglia și va da desigur, pe viitor, foarte mult de lucru Scotland-Yard-ului.

Oricât de desfigurat ar fi un individ

oricare ar fi forma figuri normale, sau neregularitățile gurii, nasului, urechilor, bărbiei etc. totul se poate transforma cu ajutorul chirurgiei plastice. Zeci de asasini și alți delicvenți cîlcuiau astăzi pe străzile marilor orașe ale Americii, la adăpost de orice bănuială. Ei și-au schimbat fizionomiile cu ușurință cu care au împrumutat un alt nume.

Un criminal pe care-l căuta acum câțiva vreme poliția pariziană, era considerat ușor de identificat, deoarece avea tatuaje atât pe față, cât și pe tot corpul. Trei omoruri săvârșise acest individ, dar nu i s'a putut da de urmă și aceasta pentru că un chirurg, din banda sa, i-a tăiat, după cum el însuși a mărturisit, porțiunile de piele tatuată, înlocuindu-le, prin grefe, cu o altă curată.

Problema identificării a opus, întotdeauna, mari dificultăți. Câți dintre noi, spre exemplu, nu știu ce fel de nas are cel mai bun prieten al nostru. A vedea o față în ansamblu și a încerca apoi s'o recunoști, după luni de zile, este aproape o imposibilitate.

Alphonse Bertillon, strălucitul criminalist francez, a fost acela care s'a gândit la sistemul utilizat astăzi de către poliția din întreaga lume. Nu se mai arată detectivilor o fotografie de ansamblu a criminalului urmărit de către poliție, ci clișee, înfățișând secțiuni din fizionomia sa: nasul luat din față și din profil, gura, bărbia, fruntea și urechile. Și abia la urmă i se arată fața, în întregime. Cu aceste metode fața se imprimă bine, în mintea agentului, care ajunge s'o poată distinge, chiar din mijlocul unei mulțimi.

Dar chirurgia plastică amenință să spulbere valoarea practică a sistemului, întrucât criminalii își pot modifica astăzi, printr'o simplă operație, fiecare trăsătură a feței.

Se știe că chirurghi atășați pe lângă bandele de răufăcători americani, operează adevărate miracole de transformare.

Veți obiecta desigur că ne rămâne amprenta digitală, care deosemeni poată fi de mare folos la identificare. Tot ce se poate, dar pentru a lua unui individ amprente, trebuie mai întâi să-l recunoști! În majoritatea cazurilor urechea este tot atât de caracteristică, ca și amprenta digitală, dar în vreme ce forma urechei poate fi ușor modificată, amprenta prezintă încă o greutate de neînving, chirurgiei plastice. Ea poate fi schimbată pentru o vreme, tăindu-se pielea de pe buricele degetelor și grefându-se, în loc, pielea de pe degetele unui alt om — ale cărui amprente nu se află încă în posesia poliției! Dar după câteva săptămâni, amprenta originală reapare.

În Anglia, un individ și-a ars odată vârfurile degetelor, mai înainte de a se sinucide, spre a nu putea fi identificat. Zadarnică

Drul Chum, un chirurg din Chicago, transformând figura unei criminale.

precauțiune. Inspectorul Cherrill, care a fost recent avansat la Scotland Yard și a cărui activitate, în domeniul amprentelor digitale, a trimis mulți criminali la spânzurațoare, a scos carnea de sub pielea arsă, fotografiând amprente de pe partea cealaltă și inversând clișeul! În felul acesta el reuși să identifice mortul!

Dar pentru celelalte părți ale corpului, posibilitățile de transformare sunt nemărginite. O frunte teșită poate deveni bombată, prin grefe de os și piele, după cum nasurile pot fi micșorate sau mărite, bărbile lungite sau scurtate, iar modificările gurii se realizează prin cea mai simplă operație cu putință. Combinați aceste metode cu vechiul obicei, de-a se lăsa barbă și mustați, sau de-a le rade, și cel mai primejdios criminal se poate plimba neturburat pe sub nasul poliției.

Cu chirurgia plastică, practică chiar în mod cinstit, se poate câștiga o avere, dar utilizarea-i crescândă, de către răufăcători americani și francezi, o fac

cu atât mai bănoasă pentru specialiștii, cari consimt să treacă în frontul crimei.

Încă de pe acum, a și răsărit, în preajma orașelor New-York și Chicago, întinzându-se spre Middle-West, un lanț de clinici secrete, unde se fac zilnic operații de chirurgie plastică, și tot mai multe crime rămân nepedepsite. Dar să nu vă închipuiți că un criminal nu-și poate schimba fața decât o singură dată. Nenumărate sunt înfățișările pe care le poate împrumuta, dacă are curajul să suporte durerosul tratament chirurgical.

Însă oricâtă dibăcie s'ar pune într'o asemenea operație, un specialist va recunoaște, oricând, o transformare, efectuată cu ajutorul chirurgiei plastice. Și chirurghi poliției vor putea face mult, în această direcție, dar ei nu vor putea determina, tocmai ceea ce-i mai important și anume: forma originală a feței. Deci, identificarea va fi iarăși o imposibilitate.

EXCURSII DE CRĂCIUN

ITALIA cu SICILIA — BUDAPESTA și VENEZIA, COASTA DE AZUR, RIVIERA ITALIANĂ în autocar până la GENOVA, NAPOLI cu vaporul la PALERMO, TAORMINA, ROMA, FLORENȚA, TRIESTE, GROTELE dela POSTUMIA cu tren clasa II-a și vagoane de dormit
23 Decembrie — 14 Ianuarie

COASTA DE AZUR cu BUDAPESTA, VENEZIA și GROTELE dela POSTUMIA
(Nice Antibes, Juans les Pins, Cannes, Cap Ferat, Villefranche, Beaulieu, Eze, La Turbie, Monte Carlo, Cap Martin, Menton, Vintemille) BORDIGHERA, SAN-REMO, TRIESTE, Grotele dela Postumia. Cu tren clasa II și vagoane de dormit
23 Decembrie — 7 Ianuarie

BERLIN, BRUXELLES, OSTENDE, LONDRA, PARIS, BERLIN, POTSDAM cu tren clasa II-a
21 Decembrie — 8 Ianuarie

VIENA-PRAGA-BUDAPESTA cu tren clasa II și vagoane de dormit

24 Decembrie — 4 Ianuarie

EGIPTUL cu Istanbul, Atena, Beirut, Haifa, Alexandria, CAIRO, Piramidele
20 Decembrie — 9 Ianuarie

HOTELURI și EXCURSII DE PRIM RANG

Cure forfetare de iarnă în stațiunile balneare din Cehoslovacia, plătibile în lei la cursul B. N. R.

Informațiuni, Prospecte și înscrieri la

TURISMUL MONDIAL

Conducerea: M. BARASCH și I. BREBU

Calea Victoriei 60. Tel. 4.85.07

Miss Statele Unite (stânga) și Miss Venus (dreapta) candidații pentru ecran.

Baletul cheii muzicale din Roma. Care spectator și virtuos al muzicii nu s'ar opri la această chee muzicală, renunțând la restul partiturii?

Diana Lewis, artistă de cinema cu trupul desăvârșit, e modelul sculptorului studioului Warners. Statuia ei va fi ocrotitoarea unui vapor și depe vârful catargului va lupta cu furiile Oceanului... depe ecran.

În America, de sărbătoarea unui spirit, fetele frumoase și cu formele cât mai evidente, pernesc să-l caute, ca să-i comunice anumite dorințe. Se înțelege că spiritul e bărbat și va satisface doleanțele fetelor.

Gula

EXISTENȚĂ A FEMEII MODERNE

**Între Veneră și harem;
emancipare și divinizare.**

FEMEIA are destinul tuturor divinităților. Ea stă la extremitățile pârghiei sensibilității noastre. Sentimentul față de femei n'a cunoscut, niciodată, limba dreaptă a cumpănei. Ea a fost urcată pe culmile cele mai înalte ale admirației și rostogolită în prăpastiile disprețului. Femeia a ajuns simbolul frumuseții, dar și al înțelepciunii. Venera și-a avut statuia ei alături de Minerva. Popoarele, cari au ridicat altare femeii, i-au făurit și lanțuri de sclavie. Întotdeauna, femeia, din poia zăbrelelor tiraniei bărbatului, contempla templele, unde zeița privia cu dispreț sau impasibilă la tămăia bărbaților. Egală femeia n'a fost cu bărbatul, pentru că n'a vrut să fie.

Vremurile noastre au cunoscut luptele sufragetelor. Femeia a vrut să coboare depe soclul admirației, dar să fie scoasă din lanțuri. Astăzi ea a ajuns egală. Deși nu renunță la gloria cultului. E oarecum un echivoc, pe care vrea să-l păstreze. Să fie adorată, dar și egală. Femeia emancipată vrea să rămână zeiță. Și se pare că vechiul proverb se adaptează acestei dorințe: *Ce que femme veut, Dieu veut.*

Pretutindeni unde omul vrea să urce pe culmile desăvârșirii, femeia îi luminează calea. Dactilografa, cu înfățișarea energică, poate fi mâine, un simbol al năzuințelor noastre. Vânzătoarea timidă, dintr'un colț de provincie, poate urca, mâine, în cerul divinităților și să devină o stea, după care să rătăcească o lume. Femeia, tovarășă de birou, poate fi scoasă, într'o zi, din anonimatul luptei cotidiene și înălțată pe culmile celebrității. Numai pentru că e femeie. Dacă a renunțat să fie Minerva, femeia vrea să rămână cu gloria Venerii. S'ar opune, cu îndârjire, dacă s'ar încerca scoaterea ei din rândurile emancipării. Nu știu dacă acest echivoc nu prezintă un pericol pentru femeie. Preferând să rămână Veneră, ea se poate trezi, într'o bună zi, din nou în harem.

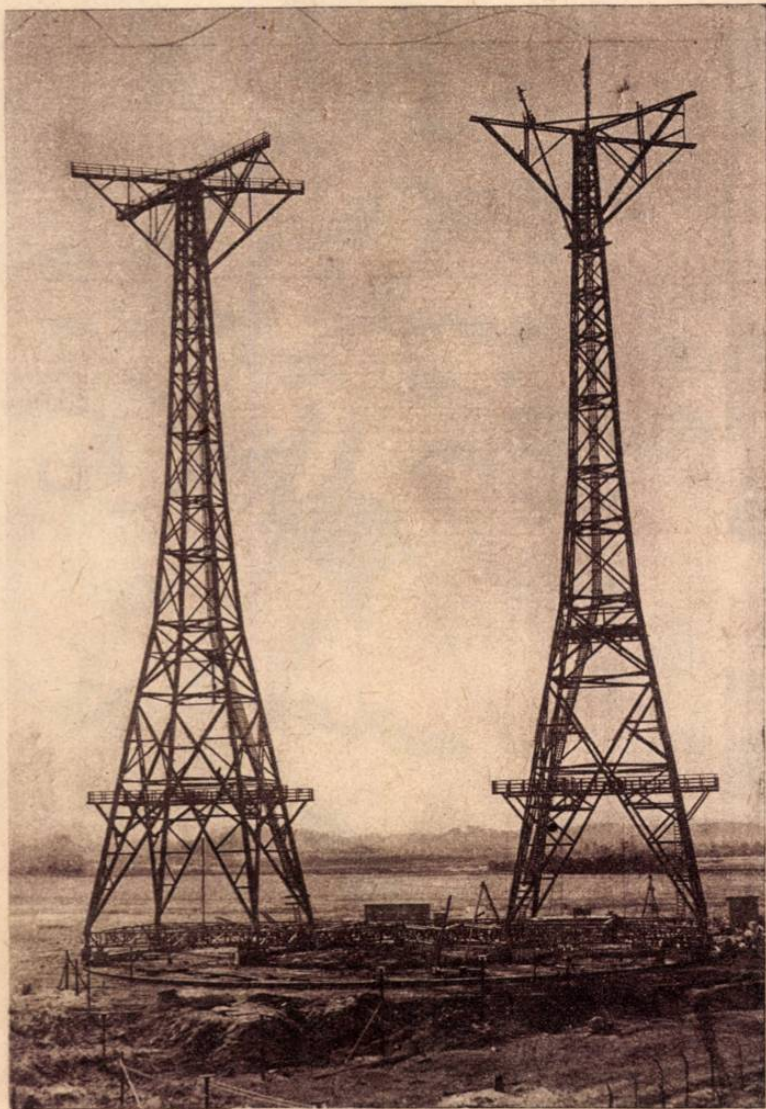
O problemă grea de rezolvat. Pentru că e în joc existența ei ca femeie și ca om. Și ea nu poate renunța la niciuna din cele două existențe. Femeia vrea să fie emancipată și adulată. Pentru binele omenirii și mângâierea noastră, îi dorim permanentizarea acestui echivoc.

Maria Losseff, o cântăreață rusă, angajată de un studio englez, simbolizează ispita Venerii și fatalitatea Minervei.

UN CONCURS PENTRU TOȚI CĂȚI ASCULTĂ LA RADIO

Postul de radio P. C. J. Philips, cere să-i răspundeți la două întrebări. — Premii în valoare de peste un milion.

Deoarece întreprinderile Radio Philips, care au unul dintre cele mai mari posturi de radio pe unde scurte, Eindhoven P. C. J. au hotărât ca în ziua de 8 Decembrie să organizeze o emisiune specială pentru părțile de răsărit ale Europei, concursul, pe care noi l-am enunțat în numerele noastre trecute, se prelungește până la data de 15 Decembrie crt.

Emisiunea din ziua de 8 Decembrie va fi făcută pe lungimea de undă de 16,88 m. și 19,71 m., iar orele la care va avea loc emisiunea sunt: dela 15 la 17.30.

Cititorii sunt rugați să răspundă la următoarele două întrebări, pentru cari n-au nevoie de cunoștințe tehnice speciale:

a) Până la ce depărtare maximă, de Olanda (în kilometri), se va putea recepționa programul postului de radio Philips P. C. J.?

b) În câte țări se vor recepționa aceste emisiuni?

După cum se vede, oricine poate da răspuns la aceste întrebări, dacă-și dă puțină osteneală. Se acordă de către Radio-Philips (Eindhoven-Olanda), 50 aparate mari de radio, în valoare totală de peste un milion de lei, acelor concurenți cari vor da răspunsul nimerit.

Auditorii români pot participa la acest concurs, trimițând răspunsurile, însoțite de bonul pe care-l publicăm în această pagină, pe adresa redacției noastre, str. Const. Mille 7-9, București, până cel mai târziu la 15 Decembrie, crt.

P. C. J. Radio Philips, Eindhoven (Olanda)
30 m. lungime de undă. 60 kw

Răspuns la întrebarea a) :

Răspuns la întrebarea b) :

Semnătura :

Adresa :

Dr. Aljechin (stânga) și dr. Euwe jucând a douăsprezecea partidă a lor, pentru campionat, la Amsterdam. În sala unde se joacă sunt admiși spectatorii, cari pot urmări, dela oarecare distanță, jocul. Mai toți folosesc binocluri. Se cere însă liniștea cea mai deplină. În primele locuri sunt mese de șah, pe care jucătorii pasionați repetă mișcările făcute de cei doi campioni și anunțate pe o tablă specială. Afișul care stă lângă masă, iscălit de dr. Euwe și dr. Aljechin cere — în limba olandeză — pu blicului, să păstreze cea mai mare liniște.

UN PUNCT CAȘTIGAT DE MANAGERI

PARTIDA MISTERIOASA A LUI ALJECHIN

DIN CULISELE LUPTEI CELOR DOI GIGANȚI

LEGENDA spune că inventatorul jocului ar fi cerut stăpânului său, Șahul Persiei, să-i dea drept răsplătă atâtea grăunțe, câte se cuprind în pătratele câmpului de șah, numărând, în progresie geometrică, dela 1 la 64. Dacă pentru primul pătrat trebuia să i se acorde 1 bob, pentru al doilea 2 boabe, pentru al treilea 4, pentru al patrulea 16, etc., însemna că pentru cele 64 pătrate să nu se găsească, în toată împărăția Șahului, numărul de grăunțe cerut de le-gendarul inventator.

Povestea, ca orice poveste, nu are numai un singur tâlc. Dar se vede că nicio închipuire a minții omenesti nu poate rămâne deasupra tinei inter-eselor. Chiar legenda ne dovedește că jocul șahului, această minunată echilibristică mintală, cu totul desinteresată, a fost târit, dela naștere, în sfera socotelilor. Inventatorul trebuia răsplătit cu grăunțe. Dar fantezia populară s'a dovedit mai desinteresată și a cerut o răsplătă, care trece peste putințele realizării. Astfel, poporul s'a răsbunat, măcar în poveste, demonstrând su-perioritatea ideii.

În vremurile noastre, de când jocul desinteresat al șahului a intrat în mâinile managerilor, pentru cari sportul și arta sunt isvoare de câștig, le-genda începe să fie degradată. În toate colțurile globului, pasionații nobilului joc urmăresc formi-dabila încăerare abstractă a celor doi giganți: Aljechin și Euwe. Aljechin, temperament vulcanic, neliniștit, ale cărui mișcări se nasc la lumina fulgerelor, e în luptă cu Euwe, a cărui minte are ceva din lunecarea lentă a iceberga-ilor. Un torent de lavă s'a revărsat peste un munte de ghiață și cată să-l topească. Spectacolul e demn de mitologie.

Dar iată că au venit managerii. La început, tem-peramentul vulcanic al lui Aljechin amenința să surpe muntele. La partida XI-a, distanța între

cei doi campioni era de trei puncte. La partida XIV-a, bilanțul era de 8 jumătate, față de 5 ju-mătate, adică tot trei puncte, în favoarea lui Aljechin. Trebuie să se știe că managerii au organizat campionatul, ca să dea cât mai multe încasări.

În localul de joc, publicul are acces în schimbul unei sume destul de respectabile. Fiecare partidă se joacă în alt oraș. Dar în momentul când dis-tanța de trei puncte amenința să se mențină, jocul nu mai prezenta destul interes pentru pu-blicul... comercial. Dela trei puncte în sus, re-zultatul putea fi prevăzut, așa că nu mai putea atrage public. Și-atunci, managerii au găsit so-luția. Trebuia stârnit interesul în numele... întră-rilor. Iată cum legenda a coborât pe pământ. Într-o bună zi, se juca partida 17-a, ziarile în-registreză următoarele: „Dr. Euwe a isbutit, în fața unei apărări foarte pasive din partea lui Aljechin, să ajungă într-o po-ziție net câștigătoare, după mutarea 41. La intrerupere, fostul campion mondial a cedat, înainte de a mai relua lupta. O partidă pierdută într'un mod neînțeles de Aljechin...”

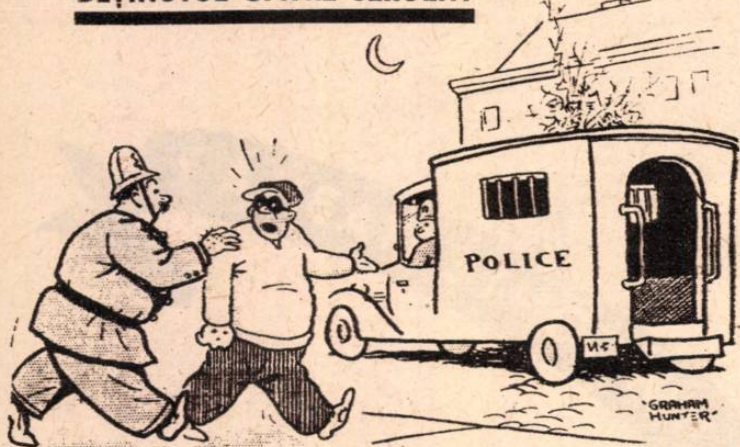
De-atunci, diferența între cei doi luptători e numai de 2 puncte. Dacă e așa, lupta devine iar senzațională! Lumea începe să se bată la cassă. Poate învinge Euwe. La radio, pasionații ascultă, din nou, cu înfrigurare, mersul luptei. Campionatul a devenit o afacere, iar managerii își freacă mâinile de satisfacție.

Partida pierdută de Aljechin, „într'un mod ne-înțeles de misterios”, e o manevră din umbră și însemnează o înfrângere a șahului. Aljechin n'a cedat lui Euwe, ci spiritului comercial, care ar vrea să numere boabele, pe cari nu le-a primit legendarul inventator al șahului.

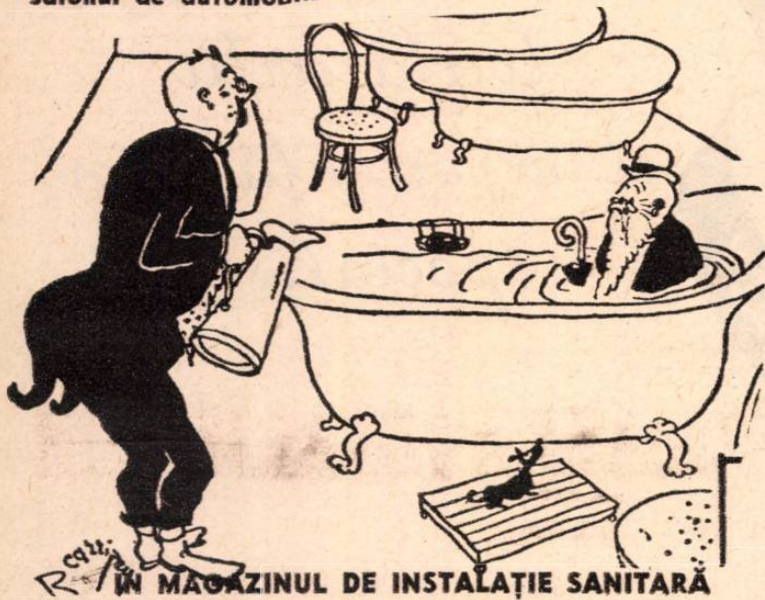
B. I.

Humor

DEȚINUTUL CĂTRE SERGENT

— Ce, tot modelul ăsta vechi de mașină? Chiar după salonul de automobile?

— În felul acesta, domnule, vă veți putea da mai bine seama de calitatea băii!

— Ce sălbateci! Să se sperie de un fleac de aparat fotografic!

UN CUNOSCĂTOR

În timpul unei conferințe feministe a d-nei Jacqueline Bertillon, cineva din sală se ridică spre a întări spusele oratoarei. Dânsul susține cu tărie, că femeia rezistă mult mai bine la durere decât bărbatul.

— Îți mulțumesc, doctore! — îi strigă, cu un zâmbet, conferențiară.

— Nu doctor, cismar! rectifică întrerupătorul.

MEDICUL-GRĂDINAR

Se povestesc multe snoave relative la copii, de ce să nu povestim și câte una despre oamenii foarte bătrâni?

Un medic venerabil, septuagenar, locuiește la marginea Parisului. Mama lui mai trăește și e o femeie bătrână, de 93 de ani. Dar e încă în puteri. Umblă, vede și aude bine.

Într-o zi vine un bolnav și o întreabă de fiul său, doctorul. Intrucât acesta își vedea de trandafirii din grădină, bătrâna răspunde:

— Cauți pe băiatul meu? Se joacă în grădină...

— Anul trecut a trebuit să mă închid la balamuc; dar acum sunt mult mai bine!...

— Comisarul de poliție mi-a cerut mâna...
— Nu mai spune!
— ...ca să-mi ia amprentele digitale!

— Când pleacă vaporul ăsta la New-York?
— Peste un ceas.
— Sunt foarte grăbit, nu este vreun altul care să plece mai devreme?

Aranjați acasă la D-v un Concurs de Pudră

Pudra Tokalon, celebra Pudră de Paris cu spumă de cremă, se fabrică în culori noi originale, potrivindu-se la orice ten. Ea este aerizată, invizibilă și impermeabilă. După publicațiile ziarelor, două tinere înnotătoare americane, care luaseră parte la Jocurile Olimpice, întrebându-se un suliman impermeabil, au reușit să aibă tenul nepătat chiar după cufundare. Orice cititor al acestui ziar poate obține o frumoasă cutie de lux, conținând Cremă Tokalon (atât roză cât și albă) și diferite culori de Pudră Tokalon. Trimiteți 15 Lei în mărci poștale pentru acoperirea cheltuielilor (porto, ambalaj etc.) la adresa Serviciului Publicității TK secția 6S... București I., Str. Sf. Ionică No. 8.

Nu importă ce nuanță de pudră întrebuințați, se poate foarte bine să nu fie culoarea potrivită pentru D-v. O blondină poate arăta mai bine întrebuințând o pudră pentru brunete și o brunetă întrebuințând una pentru blondine. Pentru a afla negreșit care nuanță vă stă mai bine, pudrați fața pe jumătate în za'o nuanță și pe jumătate în alta. Dați-ne voie să vă trimitem gratis o frumoasă cutie de lux conținând Cremă Tokalon (atât roză cât și albă) și diferite culori de Pudră Tokalon, și încercați-le, fie singură fie în tovarășia unora din prietenele D-v, spre a observa contrastul produs.

Pudra Tokalon e de vânzare pretutindeni începând cu prețul de Lei 45.— cutia.

UN SĂPUN EXCEPȚIONAL

pentru toaleta D-v.,

deoarece este mai mult decât un săpun — este un produs de înfrumusețare. Uleiul d'olive, care intră în compoziția lui, catifelează pielea și dă tenului frăgezime.

COȘURILE trădează... nu le neglijați!

De îndată ce v'a eșit unul, aplicați repede acest remediu minunat. Pomada Cadum Ele vor dispărea foarte repede. Mușcături de insecte, zgârieturi, arsuri ușoare, pielea iritată și roșie? Pomada Cadum este indispensabilă ea nu trebuie să lipsească din nici o casă. Ea desinfectează, suprimă mâncărimea, micșorează umflăturile, grăbește cicatrizarea. Pomada Cadum a vindecat — pentru o sumă de nimic — nenumărate cazuri de eczemă.

Cereți numai veritabila Pomadă Cadum!

APARATE DE RADIO PHILIPS
IN 18 RATE LUNARE
LA ODEON
STR. SF. DUMITRU NO. 2 (DOSUL POȘTEI)

A APĂRUT

MAGAZINUL

Pe luna Noembrie. — 160 pagini 25 lei

IN ACESTE FLACOANE

*sunt concentrate
toată arta
și experiența unor
specialiști*

**MON ATOUT
JOCKEY CLUB
CHAT NOIR**

JAZZ

**PERLE DE PARIS
MON SECRET**

Lady

Pentru a satisface cerințele mereu crescânde ale unei clientele din ce în ce mai exigente, renumita casă „Lady” și-a asigurat colaborarea câtorva specialiști în arta parfumeriei. Cu concursul lor, ea a reușit să realizeze o serie de produse cari poartă emblema geniului francez. Pentru a putea aprecia calitatea produselor „Lady” trebuie să cum-

părați apa de Colonie în flacoane **originale**, închise ermetic cu dopuri practice de bachelită. Numai astfel puteți avea certitudinea că ați cumpărat un produs nefalsificat, o apă de Colonia cu adevărat superioară, având aceleași însușiri minunate pe care le avea în momentul când a părăsit laboratoarele fabricii.

SE VÂND

în flacoane **INCHISE**
și la **ACELAS, PRET,**
ca apele de Colonia
vărsate

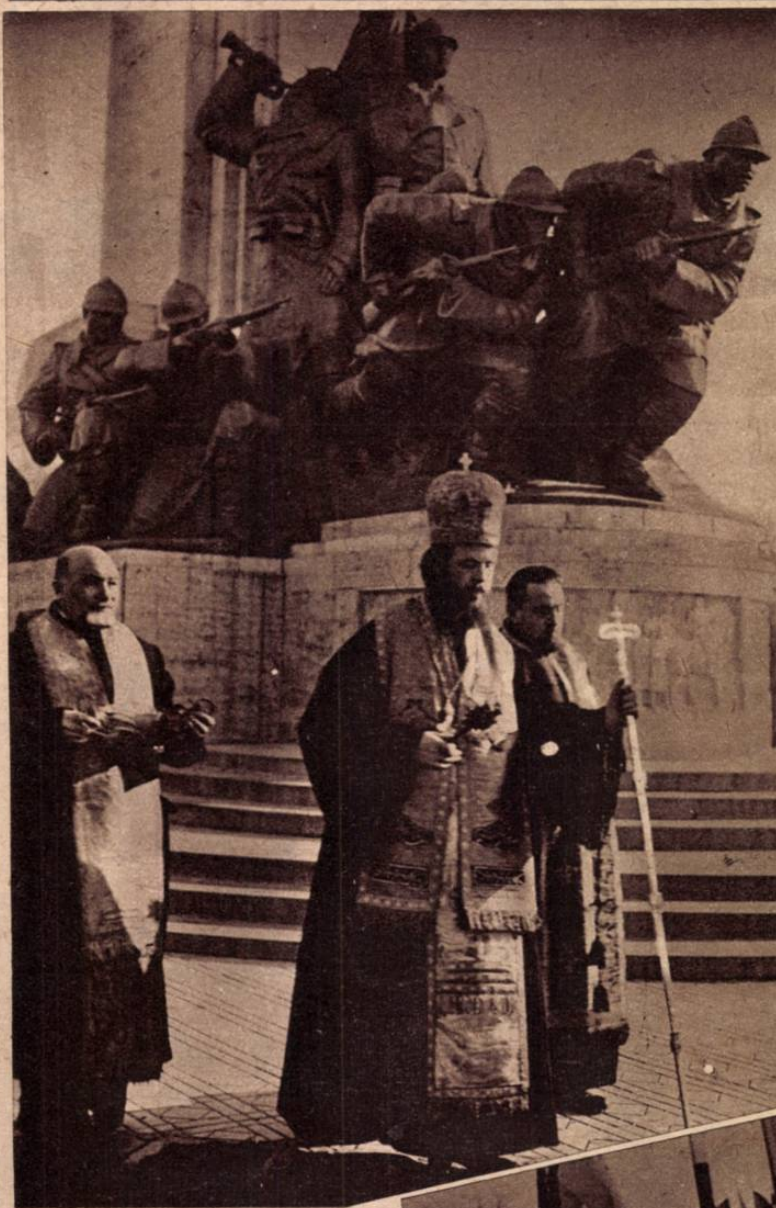
ANUL XI No. 568

9 DECEMBRIE 1937

SE APROPIE SEZONUL DE SKY!

Renumitul star de cinema Erroll
Flynn este un îndrăgostit al spor-
turilor de iarnă.

MONUMENTUL INFANTERIEI

Săptămâna trecută au avut loc în Capitală mari solemnități militare și anume: depunerea jurământului de credință a promoției a VI-a a școlii pregătitoare de ofițeri și sfințirea monumentului de infanterie. Reporterul nostru fotograf a prins câteva sugestive imagini în timpul acestor solemnități. Iată-le

Sfințirea monumentului infanteriei.

Elevii școlii pregătitoare depun jurământul de credință.

Suveranul vorbind elevilor școlii. Se mai văd în fotografie: Marele Voevod Mihai, d. general Ilasievici, ministrul Apărării Naționale, d. prim-ministru Gh. Tătărescu, d. Radu Irimescu, ministrul aerului și marinei.

Defilarea elevilor școlii pregătitoare de ofițeri.

Fotografii Berma

Întâia iubire
întâia durere...

Etern rămâne doar
parfumul apei de
colonia DIAVOLO, pe
care-l purtăm în
amintire, redeștep-
tând în noi imagi-
nea ființei iubite...

Pudra DIAVOLO
dă tenului Dv. fră-
gezimea și catife-
larea petalelor de
trandafiri.

Pudra
ȘI APA DE COLONIA
DIAVOLO
O CREATIE D'Argy

UN SĂPUN EXCEPTIONAL

pentru toaleta Dv.,

deoarece este mai mult
decât un săpun — este
un produs de înfrumuse-
țare. Uleiul d'olive, care
intră în compoziția lui,
catifelează pielea și dă
tenului frăgezime.

Cunoașteți frumusețea desă-
vârșită, ce o obțin buzele Dv.
prin MICHEL? Cât de moi
devin ele? Cât de calde și
atrăgătoare?
O ușoară atingere cu rou-
ge-ul de buze MICHEL e su-
ficientă pentru toată ziua, ea
durează mai mult decât toate
felurile de angajamente, sau
întâlniri, și rezistă la orice
vreme. MICHEL este într'ade-
văr indestructibil. Având o
bază de cremă, el apără bu-
zele de a se usca, sau de a
crăpa. Prin culoarea sa,
care flatează, gura Dv. ob-
ține frăgezime, frumusețe ti-
nerească. Mirosul său este
atât de delicat și de plăcut!
Încercați MICHEL și vă veți
convinge cât de drăgălașe
pot fi buzele Dv. Feriți-vă
de contrafaceri.

DAȚI BUZELOR DV. FRĂGEZIMEA TINEREASCĂ

7 NUANȚE FERMECĂTOARE

Blonde . Brunette . Cherry . Vivid
Capucine . Raspberry . Scarlet
Mărimi: De Luxe, Mare, Popular
Întrebuințați rouge-ul bine aderent pentru
un ten încântător: pentru ochi: cosmeticul
MICHEL, care nu ustură și rezistă la apă.

Repr. Generală: „Parfumerie”
Str. Romulus No. 64
București

Michel
ROUGE DE BUZE

SPORTUL ROMÂNESC

a sărbătorit 25 de ani de existență

Cu deosebită solemnitate s'au sărbătorit, săptămâna trecută, 25 de ani de la înființarea primului organism sportiv românesc. M. S. Regele Carol II, care a înființat acum un sfert de veac, acest organism a prezidat festivitățile de săptămâna trecută. Imaginile noastre înfățișează câteva aspecte luate în cursul solemnităților și anume:

↑ După dejunul de la Cercul Militar. Se disting în fotografie, Suveranul, Marele Voevod Mihai, d. prim ministru Tătărescu, d. maior Teofil Sidorovici, d. dr. Costinescu, d. Plagino, d. general Gabriel Marinescu, d. V. Tilea, etc.

D. Mihail Savu înmânează Suveranului darul U. F. S. R.-ului: o tabacheră de birou, pentru havane.

D. ministru al instrucțiunii publice, dr. Angheliescu, își rostește discursul, în cadrul sedinței festive, care a avut loc la Fundația Carol.

După terminarea ședinței festive, M. S. Regele și Marele Voevod Mihai au plecat, pe jos, de la Fundație la Palat.

(Fotografii Berman)

Va fi dovada
bunului Dv.
gust

dacă, drept cadou, veți alege o Apă de Colonia Hudnut.

Inviorătoare, delicat, fin și totuși persistent parfumată, într'un cofret plin de farmec, este Apa de Colonia a femeii moderne, care pune cu deosebire preț pe distincțiune și charme.

HUDNUT

APA DE COLONIA
parfumată cu:

GEMEY * LE DEBUT VERT * LE DÉBUT NOIR * RICHESSE

A black and white photograph showing a person lying on a wooden floor. The person's face is marked with dark, possibly blood-stained, smudges. They are wearing a patterned garment. A small, light-colored object, possibly a piece of paper or a small object, lies on the floor near their head. The person appears to be dead or unconscious.

de LUIS de BAEZA

VIET

de BAEZA

blicani de dreapta și de stânga. Spania este o țară de mari contraste. Câteva sate din prospera regiune de pe linia coastelor au scăpat valului de atrocități. Dar alte părți ale țării au fost mai puțin norocoase. În Noua Castilie, una dintre cele mai înepoiate provincii ale Spaniei, cu sate ce comunică prea puțin cu lumea din afară, s'a conservat până'n secolul nostru o atmosferă medievală. Mai toată populația acestor sate este analfabetă și mulți dintre locuitorii săi trăiesc încă în colibe primitive de lut. La explodarea bombei revoluționare, acest district a reacreat un regim anarhic. Intr'unul din sate, și-a creat un regim anarhic. Intr'unul din sate, atât proprietățile cât și femeile au fost închise într'un staul de vite câteva zile, după care i s'a dat drumul pentru a lupta și îndura tot soiul de torturi, întocmai ca un taur în arenă. De grozăviile nu s'au oprit aci și acelea menite cu adevărat să-ți facă părul măciucă în cap nu suportă lumina tiparului. Acest val de bestială cruzime a fost reacția ignoranței și a disperării după atâtea secole de impilare de către marii latifundia- Teritoriul de sub guvernarea mentali, la începutul răz-

Orașele pașnice nu sunt cruțate de bombardament. Una din numeroasele victime ale bombardamentului din Tatumo de las Victorias.

S'A împlinit un an de când Spania a răsarit în presa noastră, pe mele pagini ale marii mondiale, cu litere mereu foc și sânge. Auzim mereu despre bătălii și măceluri, dar ce știm despre Spania în sine — această nefericită națiune atât de crud imaginată? Avem oare o reală imagine a teribilelor suferințe, pe care Spania le-a îndurat, în acest an de atrocități? Iși dau oare seama politicienii dela roșu la alb de imensitatea acestei înfricoșătoare tragedii?

Din cifrele și datele, cu grijă adunate dela începutul războiului civil, am copiat o listă pe care am ferit-o de exagerări.

Din Iulie 1936, când războiul civil și-a ridicat hădul cap, ambele părți ale conflictului au început a executa la cetățeni deslănțuind în populația civilă un măcel îngrozitor. Guvernamentalii secerau capete de aristocrați, preoți, călugări, călugărițe, cetățeni religioși și monarhisti, plus repu-

Femei, copii, bătrâni
se pregătesc de eva-
cuare

Poporul din Madrid la o bătălie aeriană.

Icoana Spaniei s â n g e r â n d e ! Nu e tabloul vreunui pictor, ci o fotografie d u p ă viu.

boiului, avea o populație de 18.000.000 suflete. *Primul val de ură a secerat unul la sută din această cifră.* Pe măsură ce Generalul Franco câștiga teren, inamicul său se exaspera și dispunând de un teren mai restrâns putea organiza o persecuție mai sistematică și mai implacabilă.

După două luni de luptă, populația din partea guvernamentalilor se redusese la 10.000.000, iar de atunci și până astăzi numărul execuțiilor a fost estimat la 3 la sută din această cifră.

La Madrid numărul victimelor politice din cursul acestui an se ridică la 70.000; la Barcelona: 50.000 iar la Malaga: 20.000. O cifră care ar putea servi ca bază de calculație ne-o dă orașul Ronda, unde au avut loc 1.000 de execuții la o populație de 30.000 de locuitori.

Pe teritoriul lui Franco au fost executați în mare număr: comuniști, anarhiști, socialiști, republicani de stânga, centru și dreapta și masoni. Numărul victimelor trece în acest caz de o sută de mii.

Ruinele Facultății de litere din Madrid.

Dar de pe urma acestui mare conflict politic au avut de suferit un mare număr de orașe și sate, pe măsură ce teritoriul trecea dintr-o parte într-alta și cu aceasta, *alte 70.000 de victime* s'au adăugat la cifrele de mai sus. Avem astfel un total de peste o jumătate milion de morți printre necombatanți. Acum șase luni un ofițer francez, care luptase de partea guvernamentalilor a estimat numărul combatanților uciși pe cele două fronturi, în epoca aceea, la 400.000. Să presupunem însă că această cifră ar fi exagerată și că adevărul s'ar situa pe la jumătate. Șase luni de războiu s'au mai scurs dela această evaluare, iar bătăliile au devenit tot mai crâncene. Din cifrele pe care le-am adunat dela începuturile războiului, extrăgându-le numai din comunicate oficiale, socot că numărul celor căzuți pe câmpul de luptă se ridică la o jumătate de milion.

În atacurile aeriene asupra unor orașe mari ca Madridul, Barcelona, Valencia, Bilbao, Malaga, Oviedo — și rareori a trecut o zi fără ca vreunul dintre aceste mari orașe să nu fie bombardat — *au pierit 10.000 de cetățeni. Bombardamentul neîntrerupt al Madridului în decurs de șase luni a făcut 2000 de morți.* Iar la această cifră se adaugă alte două mii de victime ale orașelor Bilbao și Oviedo.

Greu încercații Spanioli, din localitățile bombardate ale zonelor de războiu, au plătit un tribut teribil în morți premature de pe urma crizelor de cord și șocuri nervoase. Sfârșiturile grăbite de acest războiu se ridică la 50.000 pentru întreaga țară.

În rândurile copiilor, mortalitatea datorită spaimelor, subalimentației și lipsei de adăposturi se ridică la 10.000.

Astfel, totalul marelui seceriș, al morții a și trecut de 1.075.000.

Datorită sălbatecelor metode ale combatanților, cari luptă fără posturi de ambulanță, proporția răniților este, față de morți, cu mult mai redusă decât în oricare dintre războaiele moderne de până acum. Ținând seamă de acest fapt estimez numărul răniților la o jumătate de milion, dintre cari 10.000 vor fi pierduți pentru țara lor. Pe de altă parte, tragedia demenței, deslănțuită de războiu depășește cu mult cifrele conflictelor precedente. Din surse absolut serioase am aflat că numărul pensionarilor unui mare ospiciu, de pe teritoriul guvernului, s'a întreit în cursul anului trecut.

O mare parte din orașe au fost complet distruse. La Irun (15.000 locuitori), Guernica (20.000), Carabanchel (17.000) și Olicdo (60.000) se adaugă 75 de sate și cătune rase până la pământ.

La Madrid, mai bine de jumătate din numărul caselor și edificiilor au fost complet dărâmate sau deteriorate. Malaga a fost aproape rasă din temelii împreună cu Bilbao, Huesca, Toledo și Almeria. Populația tuturor acestor orașe la un loc trece de 1.200.000.

Numărul bisericilor și al mănăstirilor de pe teritoriul guverna-

mentalilor se ridică la vreo 6.000. La Barcelona, singură catedrala a rămas neatinsă.

Edificii și monumente, de mare valoare artistică și istorică, cum e faimosul Alcazar din Toledo au avut mult de suferit de pe urma bombardamentelor. Splendida catedrală din Toledo a fost ținta nenumărat atacuri aeriene și pe lângă stricăciunile ce i s'au făcut din punct de vedere structural, ea a pierdut faimoasele-i vitralii din secolul al 13, ce nu se vor mai putea reface. Avila, bogată în vechi și nobile clădiri, a suferit stricăciuni ireparabile.

În Madrid Palatul Liria, reședința Ducelui de Alba, cel mai de seamă nobil al Spaniei, a fost distrus. Se aflau acolo colecții neprețuite de opere artistice — pânze de Goya, El Greco, Zurbaran, Rubens și alți maeștri din trecut; armuri de ale „conquistadorilor”; piese unice de bronz și de marmură și o admirabilă bibliotecă — toate aceste comori au fost jefuite, arse, sfărâmate.

Când auzi că splendida sa reședință fusese asaltată, Ducele dădu ordin lui Franco să trimită avioane de bombardament asupra palatului reeditând astfel isprava acelui nobil din Toledo, care, primind ordin dela Carol al V-lea să ofere ospitalitate trădătorului conetabil de Bourbon, s'a supus, dar după plecarea indezirabilului oaspe, și-a purificat castelul răzându-l din temelii. Orașul Briesca din Noua Castilie posedă o biserică din secolul al 12-lea, renumită în toată lumea pentru comorile-i artistice, printre care se aflau trei splendide pânze de El Greco, ceasloave din secolul al 12-lea și al 13-lea și o colecție unică de patrafire, potire și alte podoabe bisericesti de mare preț. Toate aceste comori au dispărut într'un chip misterios. Comorile dela Briesca, se știe că n'au fost nici distruse și nici luate de către guvernamentali în retragere. Ele au fost strânse de către un comitet de trei fruntași ai satului și ascunse în munții din apropiere. Astăzi cei trei sunt morți iar secretul ascunzătoarei a intrat odată cu ei în mormânt.

Sabotajul agricol care a început înainte de pornirea războiului

civil s'a intensificat în cursul ostilităților. Faimoasele podgorii ale Almeriei au fost distruse și aceeași soartă au avut-o culturile de măslini ale Andaluziei. Faimoasele păduri de arbori producători de plută au fost în bună parte tăiate pentru încălzit și mii de pogoane de pădure au fost arse în Nord de către bombe incendiare.

Vite, cai și oi au fost ucise cu miile. Țăranii preferau să-și căsăpească animalele decât să le lase în mâna inamicului. Tauri cu un pedigree de secole, destinați luptelor de arenă, au fost tăiați de ambele tabere, pentru mâncare.

Las cititorilor să-și imagineze fabuloasele pierderi pe care această țară le-a suferit prin distrugerea de linii ferate, poduri, drumuri și mine.

Dar seria grozăviilor nu s'a oprit aci. Spania va mai vedea încă multe orori.

Lup'a continuă crâncenă la porțile Madridului și e mai mult decât probabil că, cu mult înainte de încetarea ostilităților, această țară va fi pierdut două milioane de oameni dintr-o populație de 24.000.000.

(Copyright Keystone and Realitatea Ilustrată.)

Distincție și rafinament!

Un bărbat distins și cu gust știe să prețuiască importanța deosebită, pe care o are o Apă de Colonia bine aleasă. El știe că sunt „lucruri mici cu efecte mari”, adică amănunte, fără de care eleganța sa nu e desăvârșită.

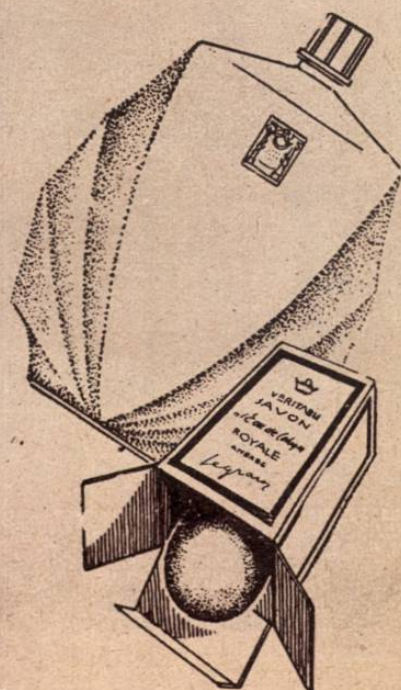
O Apă de Colonia de o fină sobrietate și extrem de plăcută este numai **ROYALE AMBRÉE**. Această Apă de Colonia este simbolul distincției și al rafinamentului.

Săpunul Legrain parfumat cu **ROYALE AMBRÉE** nu trebuie să lipsească de pe lăvoirul Dvs.

Legrain

ROYALE

AMBRÉE

Aproape toată comuna l-a urmat. Femeile și copiii cu lumânările aprinse, în amurgul timpuriu de toamnă. Luminile tremurau vesel, ca niște licurici întârziați, legați pe fire aurii de ceară. Și în loc să-l ducă deadreptul la cimitir, ca pe oricare, l-au plimbat dela un cap la altul al satului. Iar feciorii lui, nerași și descoperiți și cu negru la mână, peste cot, au asvârlit câte un pumn de bani, la fiecă cotitură și câte doi pumni, de fiecare răspântie. 44 de batiste date, erau batiste nu petice și 44 de lumânări, erau dintre cele bune.

La cimitir, a fost slujbă pe îndelete. De deslegarea păcatelor i-au desfăcut firul de lână de pe picioare și, tăindu-l în trei, l-au pus în sicriu. Ion al Oanei a fost apoi scoborît în casa pământului, — în lacrimi și țipete prelungi de jale. Oamenilor, ce au săpat, li s'au dat în har peste groapa proaspătă, pe cele două laturi ale crucii, unuia: o găină neagră, celuilalt: o oală smălțuită, plină de apă.

S'a împărțit pomana celor mulți și lumea s'a risipit. Ai casei, cu rude și oameni și femei de mai aproape, s'au întors degrabă la mâncare.

Masă mare, cu mâncare înneacă în grăsime, să se vadă belșugul și cu băutură fără socoteală la ulcele.

Într'un mijloc de băutură, Costache Trașcă și-a desfăcut sumanul dela gât și a început:

*Foaie verde, verde, verdeee
Putrezească cin'n'o crede
A trăit, măi, la Pietrari
Ion al Oanei, gar-plugar
Cu cășile ale mari
Și porțile de stejar...
Și iar verde, verde, verdeee
Putrezească cin'n'o crede
Cu poarta săpată'n râuri
In cucule și în brâuri
Și cu cruce creștinească
Tot românul' să se închine.
Și iar verde, verde, verdeee
Putrezească cin'n'o crede
A trecut o 'mpărăteasă
Și văzu poarta la casă
O văzu cât de frumoasă
Și gătită ca mireasă...*

Cântărețul povestește lung, sorbind rar, din cana de țuică, toată viața de ispravă a lui Ion al Oanei....

Ici-colo, s'au legat oamenii de altă vorbă. Un copil infometat a început a scânci și mamă-sa i-a pus țâța caldă și grea, în gura știrbă. O fată, cu ochii de lumină neagră, s'a îndoit pe masă, ca să poată strânge dedesupt pulpele calde și tari de viață, pe care o mână de flăcău le vrea învinse.

Cântarea vieții lui Ion al Oanei s'a sfârșit târziu, târziu....

*Și iar verde, verde, verdeee
Putrezească cin'n'o crede....*

LORY PANAITESCU - ZĂTRENI

ANTINEVRALGICUL
JAWOL
combate sigur

G R I P A
RĂCEALA ȘI
DURERILE DE CAP

La constipații
AMIC
purgativ sigur

Pomada CADUM *ajută*
întotdeauna

Bolile de piele cele mai tenace: eczema, acnee, peeling, urticarie, dispar sub acțiunea calmantă și cicatrizantă a Pomadei Cadum. Ungeți-vă seara și dimineața cu această pomadă minunată și după câțiva timp uitați-vă în oglindă... O ameliorare uimitor de rapidă pentru o sumă de nimic.

CEREȚI NUMAI VERITABILA POMADĂ CADUM I

Patru frați americani, cari au plecat la vânătoare de epuri, au dat, pe neașteptate, de o grămadă de șerpi cu clopoței, care se îndreptau spre locul lor de hibernare. În patru zile au isbutit să ucidă 485 din aceste reptile periculoase, dintre cari cel mai lung măsoară peste un metru. În fotografia noastră, cei patru frați Hunsaker, cu o parte din vânatul lor.

La gala
de astăseară ea va fi
cea mai seducătoare
grație pudrei

Soir de Paris
B O U R J O I S
PARIS

FAPTELE SĂPTĂMÂNII

Cine e agresor

PE vremea când la Geneva se mai juca pantomima egalității între state, iar d. Litwinow își putea permite luxul unei discuții subtile, cu d. Grandi, se făcuse un fel de definiție a agresorului. O lună întreagă, juriconsulții tuturor națiunilor s'au străduit să fixeze conținutul unui cuvânt, pe care bunul simț popular l-a găsit de mult. Ce însemnează agresor? Întrebați pe orice om depe stradă și vă va răspunde că oricine ridică mâna, ca să atace pe vecinul său, e agresor. Însă, lucrurile n'au fost chiar așa de simple. Acolo, cuvintele și înțelesul lor trebuiau adaptate la interesele celor mari. Un diplomat a propus, de pildă, ca stabilirea agresiunii să se facă după ce păruiala va lua sfârșit. Se înțelege că învingătorul nu va deveni, nicio dată, agresor.

Însfârșit, după ce s'a irosit multă cerneală și multă hârtie, definiția a fost găsită. Agresor e acela, care atacă și invadează un teritoriu străin. Mai la mîntea omului nici că se putea.

Discuția a fost, se vede, zadarnică. De când Japonezii au intrat în China, bombardând orașe, distrugând mii de vieți, puterile lumii nu s'au putut hotărî cine e agresorul. Pentru ele, nu există războiu în China, pentru că nu există agresori. Nimeni n'a declarat războiu. Luându-ne upă mentalitatea diplomației, poli-

ția s'au justifiă nu pot interveni între doi cetățeni încăerați, dacă unul n'a declarat, mai înainte: „Măi te bat!”

Așadar, în ciuda miilor de victime, n'avem războiu în China, pentru că n'a fost declarat cu petiție timbrată și semnată de beligeranți. Japonezii, însă, amenință cu declararea războiului. Mare neliniște în cancelariile lumii. Japonia intenționează să declare războiu Chinei. Măcelul de până acuma e floare la ureche, pe lângă „declarația oficială”.

D. Hull, secretarul departamentului de stat al Statelor Unite, s'a sesizat imediat și a anunțat că guvernul din Washington va examina posibilitatea unei modificări a legii, privitoare la neutralitate, pentru a nu acorda un tratament egal victimei agresorului. Care va să zică, până acum Washingtonul acordă un tratament egal Chinei și Japoniei. Pentru că nu există nici victimă, nici agresor, nici războiu. Tratament egal însemnează furnizare de arme și alimente.

Guvernul din Washington, urmând cu atâta scrupulozitate definiția agresorului, ticluită de americani, cum va proceda în cazul unui atac japonez împotriva Statelor Unite, fără nici o declarație. Neexistând niciun agresor, armata americană va rămâne cu arma la picior și va aștepta intrarea Japonezilor în Washington, unde să declare ceea ce au de declarat.

Crima dela Cinema „Forum”

MISTER William A. Macduff, nobil fiu al Albionului, a descins în București. După ce s'a instalat la Athenée Palace, unde și-a oprit un etaj complet, mister William a pornit să colinde străzile Bucureștilor. Însoțit de un ghid, pe care l-a plătit cu o liră sterlină pe zi, nobilul compatriot al lui Shakespeare s'a îndopat cu mititei și momite, într'un birt dela Maidanul

Dulapului, și a băut o vadră de țuică și o deca de vin de Cotnari.

După atâta desfrâu balcanic, plătit de câteva bumaște englezești, mister Macduff a cerut să fie dus la un cinema. Ghidul, crezând că va satisface pofa după inedit a englezului, l-a dus la cinema Forum. Englezul a ațipit după primele scene, visând că vânează lei și tigri, în jungla indiană. Ghidul a profitat de somnul dulce al englezului și a văzut filmul de două ori. Când s'au aprins luminile, iar operatorul și-a închis cabina, cei doi clienți au fost poftiți să părăsească sala.

După ce și-a trezit bunătațea de englez, ghidul l-a luat de subsoară și l-a condus afară. În hall era cam întunec. Mister William, cam mahmur, uitând că nu se află la Londra, a pășit țanțos peste prag. Aici s'a împleticit și s'a întins, domol, pe podea. În cădere, prețiosul cap al englezului s'a lovit de un perete și au urmat toate consecințele medico-legale, întocmai ca la Londra, când un om cade și se lovește.

Furios din cauza primirii neospitaliere a pereților, mister Macduff a dat în judecată pe antreprenorii cinematografului, cerând condamnarea pentru crimă prin imprudență și despăgubiri civile, 500.000 lei. Cam tot atât cât se plătește, în India, pentru rănirea unui funcționar englez. Justiția a găsit că nu este locul a imputa antreprenorilor o răspundere penală și a reținut numai obligația, pentru aceștia, de-a plăti 160.000 lei. Ambele părți au făcut apel.

Dacă ar fi să luăm în serios pretențiile englezului, chestia cu „crima din imprudență” ar deveni un pericol social. Nu mai vorbim de cartierele mărginașe, unde întunerecul e mai stăpân decât în hallul cinematografului „Forum”, dar ghețușul, din timpul iernii, depe străzile Capitalei, ar sărăci Municipiul în 24 de ore. Într'o singură iarnă, Primăria Capitalei ar deveni cel mai teribil criminal „prin imprudență”. Iar pentru mister Macduff, vânătorul de senzații inedite, o preumblare pe străzile înnegurate ale Londrei, ar însemna să câștige lozul cel mare. Oricum justiția noastră a fost nevoită să găsească un compromis, acordând 160.000 lei. Plata ar trebui, însă condiționată cu despăgubirea tuturor pietonilor, asasinați „prin imprudență”, de ceața Londrei.

Iluzii frânte

re de oameni. Anii de facultate au fost un refugiu, pentru iluziile ei despre viață și pentru nevoia ei de dragoste.

După terminarea facultății, Elena Giurgea a avut, ar, tentația mărișului. Dar ea n'a vrut să-și transforme avântul în cămin. Ci a pornit mai departe, pe calea năzuințelor ei.

Și aici începe tragedia ei, care e a întregului tineret. Începătoare în capacitatea ei de muncă și bazându-se pe iluziile făurite în atâția ani de studii, Elena Giurgea a pornit să caute catedră. Au trecut șase ani. Rătăcind din oraș în oraș, bătănd la toate ușile, cu diploma și nu cu frumusețea ei, Elena a simțit cum trec anii. Deși frumoasă, spune informația din gazete ea a refuzat să se mărite.

După șase ani de sbucium, fata s'a îmbolnăvit de nervi și... a obținut o catedră într'un orașel din provincie. Dar puterile o părăsiseră. Trecutul de luptă o apăsa și ajunsă la liman, Elena Giurgea a căzut istovită. S'a întors acasă și s'a sinucis. Cu o lamă de ras, și-a tăiat arterele dela mîna stîngă și apoi și-a tras patru gloanțe de revolver. Întreaga ei biografie și felul sinuciderii, arată că Elena Giurgea a fost un caracter și o energie. Ambiția ei, lovită de toate obstacolele crunte ale vieții, s'a manifestat o singură dată. În scrisoarea lăsată, ea roagă să i se dea fotografia la gazetă. Măcar, după moarte, să se ridice, cu chipul ei frumos, peste valurile vieții, cari au doborât-o.

Vămile din Shanghai

LA Bruxelles, a fost înmormântată, nu de mult, conferința Pacificului. Japonia nu s'a lăsat tradusă în fața unui tribunal, cu toate stăduințele Angliei, care are interese imense în această regiune.

Răspusul Japoniei a fost ocuparea orașului Shanghai și mai ales, rechiziționarea vămilelor. De azi înainte vămile chineze din Shanghai vor fi controlate de funcționari japonezi. Asta însemnează că interesele puterilor europene din China vor respira, prin plămâni japonezi. Abia acum, începe ciocnirea între Japonia și Anglia. Controlul japonez asupra vămilelor din Shanghai însemnează apusul dominației engleze. Mărfurile englezești, pentru China, vor putea fi impuse de către Japonezi, anulând, astfel, concurența Albionului. Dar capitalurile investite în China: 46% sunt englezești, 33% japoneze, 7% americane, 4% franceze. Controlul vamal, de până acum, asigura împrumuturile englezești. În cursul anului 1936, Anglia a încasat 46 milioane lire sterline, din veniturile acestor vămi.

Instituind propriul control, Japonia a dat prima mare lovitură intereselor europene, mai ales celor englezești. Momentul a devenit critic. Înaintarea japoneză spre nordul Chinei, ocuparea Mandciuriei, nu puteau periclita situația Angliei în Orient. Dar lovitura dela Shanghai a făcut să treacă fiori prin punga lui John Bull. Și când e vorba de interese pecuniare, mister John devine mai crunt decât un bulldog. De azi înainte, politica externă a Angliei va fi în funcție de vămile din Shanghai. Orice nouă acțiune diplomatică a Angliei, pe orice punct al globului, va fi în funcție de Shanghai.

Vagabonzii din Chișinău

EDILII Chișinăului s'au decis să preîntâmpine o eventuală epidemie de tifos exantematic. Inițiativa foarte laudabilă dovedește că la Chișinău oamenii nu așteaptă ivirea molimii, ci o iau înainte, conform indicațiilor medicinei. Zis și făcut. Prima grijă a edililor a fost îmbăierea și deparazitarea vagabonzilor. Agenții serviciului sanitar s'au pus pe urmele vagabonzilor și după câteva zile au fost aduși la baia comunală 25 vagabonzi. Aci, trebuie să constatăm încă un merit al conducătorului Municipiului capitalei basarabene. Datorită prodigioasei activități a Municipiului, la Chișinău au rămas numai 25 vagabonzi. Ceeace dovedește starea înfloritoare a provinciei de peste Prut.

Cei 25 vagabonzi au fost aduși la baie, iar „hainele” au fost băgate la etuvă, ca să fie desinfectate. La baie, vagabonzii au fost trecuți prin aburi, cari au părțit pielea tăbăcită, iar la etuvă, hainele au fost puse la o tensiune prea mare. Astfel vagabonzii au ieșit opăriți ca puii de bulion, iar hainele au devenit scrum. Mare rumoare la Municipiul Chișinăului. Cum să procedeze cu cei 25 despuiați de piele și de haine.

Până la convocarea Consiliului municipal, vagabonzii au rămas să doarmă și să mănânce lângă cazanul cu aburi. Au avut câteva zile de rai: mâncare, căldură în costumul prea fericitului Adam. După furtunoase desbateri, consiliul a alocat o sumă pentru hainele vagabonzilor. Dar se pune problema, ce fel de haine să li se cumpere. Un moment era vorba ca cei 25 să părăsească baia în haine nou-nouțe. Astfel, mulți ar fi intrat în rândurile oamenilor știut fiind că haina face pe om și nu viceversa. S'a întâmplat, însă, printre edili, un om înțelegător, care a văzut drama vagabonzilor în haine noi. Deaceea, au fost convocați la primărie telalii orașului și după o scurtă tocmeală, s'a adus un transport de haine vechi. Vagabonzii și-au primit vestmintele și rufăria în starea normală și au fost puși în libertate. Iar Municipiul a rămas satisfăcut de opera înfăptuită.

Să sperăm că vagabonzii sunt chiar 25 la număr, pentru că ne îndoiem de eficacitatea deparazitării lor. În hainele telalilor și în mizeria vagabonzilor, paraziții vor aduce noi surprize bunilor edili ai orașului Chișinău.

I. MOLDOVEANU

← La deal tot atât de
lesne ca și la vale:
un funicular
pentru skiori!

În stațiunea elvețiană
de iarnă, Crans sur
Sierre se află un fu-
nicular care duce pe
skiori până în vârful
unui munte de 700
m. înălțime, din a-
propiere. Skiorii își
pot pune sky-urile
în vale și să por-
nească imediat
câte unul, spre a
ajunge în vârf,
fără nici un fel
de oboseală.

Un optician din America d-
r. G. Lloyd, a făcut o descoperire
importantă: utilizând un cristal
care se găsește în Palestina, el
poate fabrica sticle de ochelari
incasabile. Pe lângă aceasta,
ochelarii descoperiți cântăresc
mai puțin decât cei de sticlă
obinuită și nu reflectează lu-
mina. Acești ochelari poartă
numele de „lentile Tulca” și, fără
fără îndoială, că vor fi răspân-
diți curând în toată lumea.
În fotografia noastră, ochelarii
cari nu pot fi spărți nici cu
ciocanul,

↑ **NU POT FI SPARȚI NICI
CU CIOCANUL**

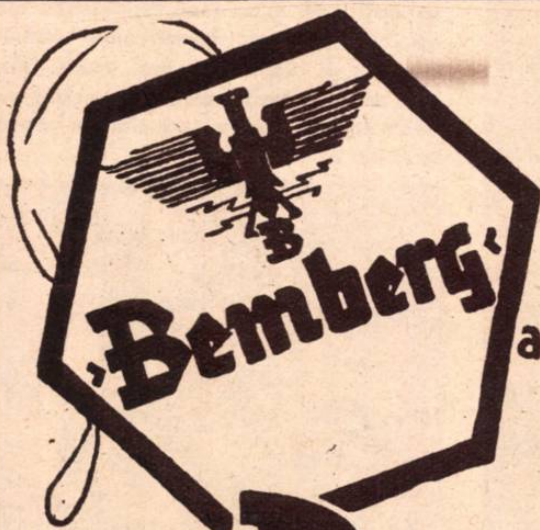
În California, unde e cald în timp ce la noi e iarnă,
se face plajă și curse de bărci cu motor. Pentru curse
se dau indicațiuni participanților, de către membrii e-
chipei respective, cu ajutorul unor table mari, pe care
sunt scrise frazele necesare. Purtătorii acestor table
trebuie să se vîre, de fiecare dată, în apă când au
de adus vreo înștiințare importantă echipei lor.

Citiți „VARTEJUL”, romanul de
mari și dramatice peripeții din
viața sbuciumată a Ardealului de
sub regimul maghiar, din timpul
războiului și de după război, scris
de d-l Romulus Cioflec.

Citiți:

„MAGAZINUL”
revista publicului select

articolele
din
mătase

‘Bemberg’

se spală minunat
cu fulgii de săpun

LUX

BOALA CARE A DETERMINAT INALTAREA SI PRĂBUSIREA LUI NAPOLEON

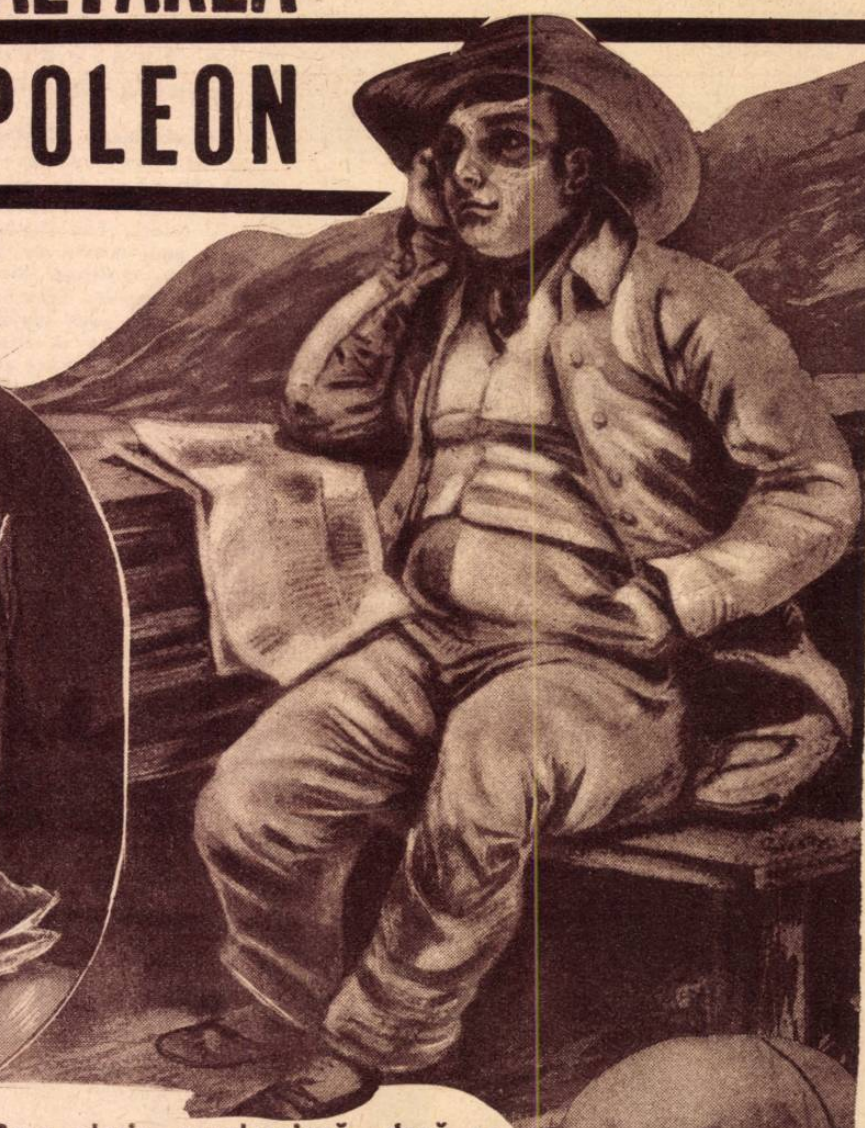
D-rul Boris Sokoloff, faimosul medic rus, descoperă că teama de un cancer l-a îndemnat pe „Omul Destinului” să aibă îndrăsneala desnădejdiei, în toate bătăliile. Tuberculoza l-a ridicat pe culmi nesperate, iar o insuficiență glandulară l-a trimis în exil.

O ghiulea căzu la Arcis-sur-Aubeși garda lui Napoleon se risipi în panică. Dar „Omul Destinului”, a cărui inimă nu avea decât 40 de bătăi pe minut, înaintă demonstrativ, oprindu-și calul drept deasupra proiectilului, care tocmai căzuse. Explozia îi rupse calul în mii de bucăți, dar Napoleon scăpă neatinș. „Omul Destinului” știa că soarta sa era să moară de un cancer al stomacului, la fel cu părintele și bunicul său.

Această credință făcu din el un fatalist, neînfricat în bătălii. Însă forța propulsoare a tuberculozei, „boala succesului”, fu aceea care făcu din el un cuceritor al Europei, iar mai târziu desechilibrul sistemului glandular aduse exilul, în care-și aștepta desnodământul fatal al cancerului. Astfel explică d-rul Boris Sokoloff, în cartea sa, recent editată de către Prentice Hall, Inc. N. Y. sub titlul „Napoleon din punct de vedere medical”, ridicarea și căderea celei mai mari figuri din istoria modernă.

Doctorul arată că părintele lui Napoleon, după ce a suferit un an de zile de dureri de stomac, a consultat, în cele din urmă, un medic, care a scos dela el mărturisirea că și tatăl său, adică bunicul lui Napoleon, a murit tot de „o tumoare la stomac”. Părintele se duse curând după bunic, iar când vestea aceasta ajunse la Ecole de Paris, Napoleon fu scutit de curs în ziua aceea, dar el refuză această favoare spunând că: „*Lacrimile sunt pentru femei*”.

Se prea poate ca Napoleon să nu fi dat semne de mâhnire la moartea tatălui său, deoarece e spunea adesea că tot ce avea bun într'insul fusese moștenit dela mama sa. Deși căuta s'o ascundă lumii, el credea totuși că tatăl nu-i dăruise altceva decât o stare generală bolnăvicioasă și amenintarea unui cancer al stomacului.

↑ Poza clasic napoleoniană, după un portret de Lefevre.

Napoleon în exil la Sf. Elena. Un rar desen făcut de către pictorul englez B. R. Haydon, cu puțin înainte de a se fi declarat mult temutul cancer.

Masca mortuoară a lui Napoleon, făcută de d-rul Antommarchi.

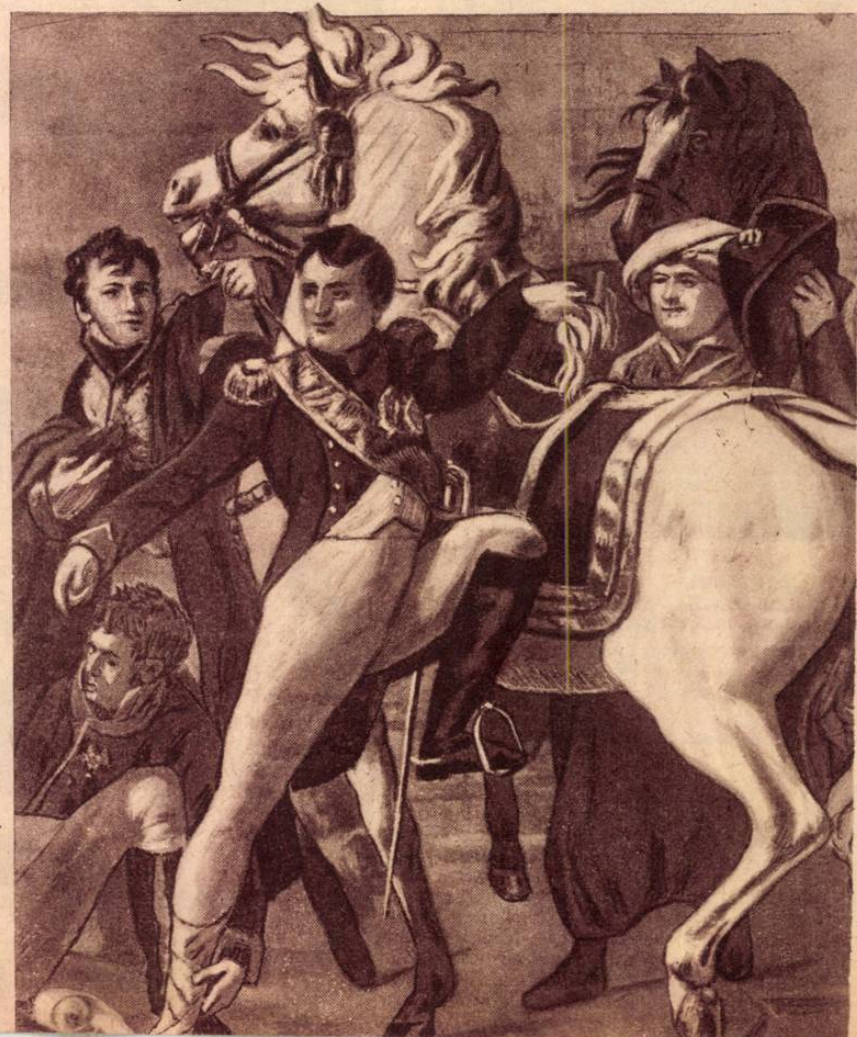
→ În biografia sa, d-rul Sokoloff recunoaște că Napoleon s'a născut cu o inteligență excepțională și cu acea fenomenală memorie ce însoțește mai întotdeauna geniul. Dar dacă ar fi dispus de mai multă sănătate, el s'ar fi îndreptat poate, înzestrat cum era, către știință, pentru care simțise întotdeauna o mare atracție.

Napoleon ca împărat, gras, cu sistemul glandular în declin.

← Tânărul Napoleon, slab, și atins de tuberculoză.

→ Napoleon în bătălia dela Ratisbona unde, rănit, aproape că nu s'a lăsat pansat, ținând să participe mai departe la luptă.

Tânărul Napoleon ştia că în raportul autopsiei părintelui său se afla menţiunea: „*boală ereditară*“. Diferiţi medici, cari l-au îngrijit pe Napoleon, au arătat, în însemnările lor, că el îi întrebase dacă bolile sunt sau nu ereditare. În două rânduri el se apucă să studieze anatomia, iar de fiecare dată începu şi sfârşi cu disecţia stomacului. Dar până'n ziua morţii sale, oricâteori un medic îşi da cu părerea că s'ar putea să sufere de stomac, Napoleon protesta cu surprinzătoare indignare, susţinând că avusese întotdeauna un stomac excelent.

Cu toate aceste proteste însă, abundă dovezile că el a fost chinuit de dureri ale aparatului digestiv.

„*Uneori după masă*“ scrie drul Sokoloff, „*el avea crampe teribile, care cu cât trecea, deveniau tot mai dese şi mai violente. Aceste dureri erau însoţite de greţuri şi uneori de vomitări — semne ale unei gastrite cronice.*“ Constant, valetul său, scrie că în cursul unor astfel de crize l-a văzut pe împărat tăvălindu-se pe covor.

„*Din cuvintele sale şi din gânduri pe jumătate exprimate*“ — scrie drul Sokoloff — „*se poate deduce că Napoleon şi-a trăit viaţa, sub teroarea unei idei fixe. El era convins că avea să moară de o boală familială, pentru că era ereditară şi deci inevitabilă. Dar nu numai Napoleon a trăit sub presiunea acestei obsesii, ci şi majoritatea celorlalţi membri ai familiei Bonaparte. Cu câteva excepţii, mai toţi s'au crezut condamnaţi şi viaţa le-a fost plină de coşmaruri.*“

„*Trăesc ca un condamnat la moarte — la una dintre cele mai crâncene morţi*“ spune Elisa, sora cea mai mare a lui Napoleon şi muri exact cu opt luni înaintea acestuia, la Trieste, luptând, ca şi tatăl său, cu disperare şi zadarnic, împotriva fatalului desnodământ.

Potrivit ultimelor dispoziţii lăsate cu limbă de moarte, ale lui Napoleon, stomacul său fu închis într-o casetă de argint şi trimis Ducei de Reichstadt, drept avertisment; dar aceasta nu ajunse în mâinile destinatarului şi nici nu i-ar fi fost de vreun folos, pentru că, în cazul său, tuberculoza fu aceea care-i curmă, din fragedă tinereţe, firul zilelor.

Napoleon avea convingerea că-i era sortit să moară în pat de cancer şi această idee îl făcea să nu se teamă de nimic în bătălii. Nu era curajul omului care se expune de dragul de a înfrunta primejdia, ci indiferenţa aceluia care ştie că pentru el nu există riscuri. Atunci când a trecut cu calul peste bombă, el credea probabil că aceasta nu va exploda. Iar cum explozia se produse totuşi ucigându-i doar calul, aceasta nu făcu decât să-l întărească în credinţa sa, pe care o mai confirmară multe alte incidente.

La întoarcerea sa dela Elba, căpitanul Rando me fu trimis cu al cincilea batalion de linie, să-l oprească la Grenoble. Când cele două forţe ajunseră faţă'n faţă, Napoleon dădu ordin soldaţilor săi să se oprească, întorcând puştile cu ţeava în jos şi înaintă singur.

Căpitanul Rando me strigă atunci:

„*Iată-l Foc!*“

Cu mâini tremurătoare soldaţii duseră puştile la ochi, dar Napoleon continuă a înainta spre ei. Iar în cele din urmă, li se adresă cu o voce fermă:

„*Oamenii buni, eu sunt Împăratul vostru. Mă cunoaşteţi! Dacă există printre voi un soldat, care să vrea să-şi ucidă Împăratul — iată-mă!*“

Soldaţii aruncară puştile şi cu toţii îngenunchiară înainte-i. Iar după fatalistele-i socoteli, el nu era imun numai faţă de gloanţe, ci şi faţă de toate celelalte boale, cu excepţia celei ereditare. Într-o vreme, când ciuma îi decima trupele la Jaffa, iar medicii şi infirmierele începuseră să părăsească spitalele tixite, Napoleon se plimba prin lagăre, susţinând că ciuma nu era contagioasă. Şi pentru el, într'adevăr, nu era. Tot atât de neînfricat se arătă şi la Ratisbona, în campania 1809, unde, deşi rănit, luă parte mai departe, la bătălie.

După Waterloo, el luă otravă, fără prea mari speranţe că avea să-i ajute a lichida cu viaţa şi într'adevăr, aceasta îi provocă doar vomitări. Siguranţa sa, pe câmpul de luptă şi tenacitatea cu care era ocolit de moarte, contribuiau bineînţeles la a inspira soldaţilor un devotament fanatic, dar aceasta n'ar fi fost de ajuns pentru câştigarea atâtor războaie, împotriva unei Europe întregi.

Slab, cu nasul subţire, reliefându-se asemeni unui cioc, sub ochii cu scleroticile verzui şi pielea gălbejită, plină de coşuri, era chinuit mai tot timpul de o tuse seacă şi avea de obicei febră. Dar omul acesta, care părea că va sucumba la cel mai mic efort, săvârşi minuni de energie, prevăzând totul, plănindu-şi bătăliile până la cel mai mic detaliu şi găsind totuşi timp pentru a citi orice carte ce i-ar fi putut fi de folos.

Activând mereu în toată graba, rareori îşi îngăduia mai mult de trei ore de somn, din cele 24 ale unei zile. Lucra cu repeziciune, pentru că împrejurările i-o cereau, dar şi pentru că părintele său fusese secerat de cancer, la 40 de ani, iar el se temea ca boala să nu-l lovească şi mai devreme. Natural, dar fatal pentru sănătatea sa, era să puie aceeaşi grabă şi la mâncare, prânzind de obicei, o singură dată pe zi, în mai puţin de 15 minute.

Iar deoarece spectrul vieţii sale era cancerul stomacului, pare

ciudat că el nu şi-a dat seama că tocmai prin acest fel de-a mânca atrăgea afecţiunea, de care se temea atât. După cât reiese din conduita sa, mergea atât de departe cu fatalismul, încât credea că nimic nu putea să împiedice, sau măcar să întârzie, declararea boalei. Nu lua niciodată emdicamente şi nu permitea să i se lase sânge.

Englezii, cu cari a avut cele mai multe ciocniri, notează că Napoleon poseda „*o constituţie de fier*“. Doctorul Sokoloff spune însă că în cursul ascensiunii sale, Napoleon a fost mai tot timpul un om bolnav. Avea în schimb o vitalitate nemărginită, ceea ce este cu totul altceva.

Era un om de o imaginaţie aproape fantastică, dar totodată şi un realist dotat cu energia de a-şi transforma fantasticele-i vise în realităţi. De unde-i venia toată această energie vitală? Astăzi se ştie că energia vine dela anumite glande, cu secreţiune internă. Unele boale determină o depresiune a acestor, glande şi de fapt mai toate persoanele suferinde, sunt incapabile de vreo activitate. Alte boale însă, mai cu seamă tuberculoza pulmonară, stimulează adesea aceste glande.

Cu ocazia autopsiei, s'a descoperit o leziune tuberculoasă la unul din plămâni, care era însă aproape cicatrizată, astfel că n'ar fi putut figura printre cauzele morţii sale. Aceasta concordă însă cu diferitele rapoarte medicale din viaţa lui, care arată că pe vremea când ajunsesse la punctul culminant al ascensiunii, Napoleon învingea şi boala din pieptul său. Tusea încetă şi curând el deveni corpolent.

Când se încoronă ca împărat al Franţei, Napoleon era un om gras — simptom al unei stări care avea să însemne pentru el decăderea. Glandele sale endocrine hiperstimulate, consumate de o activitate fantastică, ne mai fiind biciuite de otrava tuberculară, îşi scăzură producţia dela supra-normal, la sub-normal, cu rare licăriri din vechea putere. Mai avea însă viguroasă imaginaţie, cu care pune la cale şi începea chiar, formidabile întreprinderi, dar acum îi lipsia energia de a le duce la capăt. Cei din preajma împăratului observară cu toţii schimbările ce se operau în caracterul său. Napoleon lăsa acum adesea să-i curgă acele lacrimi, pe care mai înainte le socotise femeşti. Pielea sa devenise albă, iar figura şi trupul luaseră contururi feminine. Biograful Segur spune că războiul cu Rusia a fost pierdut, din cauza relei dispoziţii.

La Borodino, pentru prima dată în viaţa sa, el n'a luat parte la luptă, rămânând în redută la Shevradin şi citind, distrat, rapoartele bătăliei. Iar când sosi momentul critic, ca garda să pornească la atac, el dădu ordinul cu ezitări, apoi îl contramandă. „*Garda! garda!*“ strigau marşalii săi.

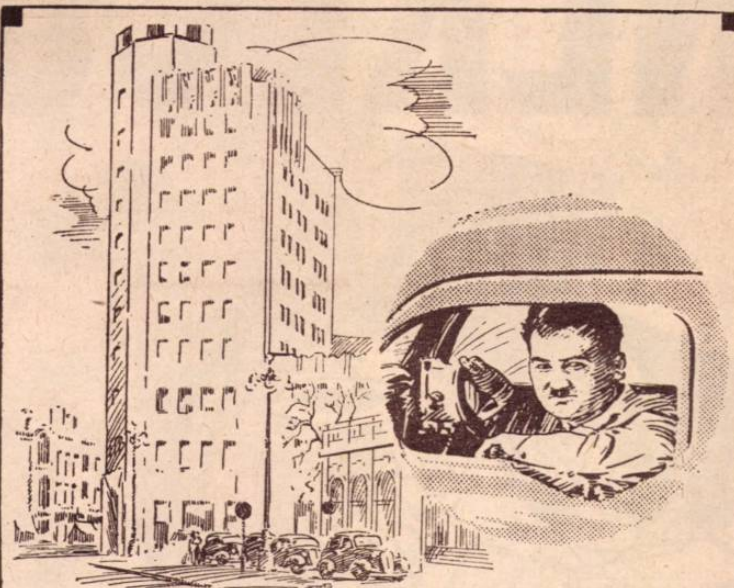
„*Nu... să mai aşteptăm....*“

ezită Napoleon. „*Ce mă fac dacă va mai fi şi mâine o bătălie!*“

„*Nu-l mai recunosc*“, spunea trist Murat. Când Napoleon dădu însăfârşit ordinul, era prea târziu. Soldaţii francezi căzuseră până la unul, iar Ruşii se depărtau în ordine.

De aci încolo, Napoleon merse din dezastru în dezastru. Veni apoi abdicarea, fuga din insula Elba şi, în cele din urmă, Waterloo-ul, o bătălie bine plănuită, dar Napoleon nu mai era omul în stare să-şi realizeze planurile. Glandele îl trădau.

Cu puţin înainte de a muri, la Sf. Elena, Napoleon află că boala care-l ucidea era un cancer al stomacului, întocmai precum se temuse toată viaţa sa.

D-I Dumitru Vasilescu

e proprietarul unui taxi No. 10.167, cu staţie în piaţa Teatrului Naţional din Bucureşti.

Un chip frumos şi înfăţişarea lui voinică, te face să crezi că n'ar putea să fie niciodată bolnav sau răcit.

„*Să nu credeţi asta*“ — protestează D-sa — „*Cu meseria noastră nu e de glumit. Lumea spune: „în maşină eşti adăpostit de vânt şi ploaie“. Da! Poate! Dar când clientul îţi cere să deschizi fereastra şi te prinde curentul? Dar când o pană, oarecare te ţintuieşte locului, ore întregi, pe şosea şi eşti silit să lucrezi în plin câmp pe orice vreme? Ba chiar să fii nevoit să te vâri sub maşină? E foarte lesne atunci să prinzi o răceală, sau chiar un reumatism.*“

Noi, şoferii, însă nu ne putem îngădui să fim bolnavi şi să stăm liniştiţi în casă. Ba nici nu trebuie să permitem ca boala să ia naştere.

Ei bine, atunci fără zăbavă, iau Aspirină.

Aspirina „Bayer“ mi-a slujit întotdeauna la nevoie.

D-I Dumitru Vasilescu

La primul semn de răceală

ASPIRIN

Observaţi CRUCEA BAYER

CHIRURGIE ESTETICĂ

Indepărtarea operativă a ridurilor

Dr. RUDOLF HOFFMAN

ost existent la clinica univ. din Berlin

a nasului
urechilor
feţei
guşei
şi pieptului

INSTITUT de COSMETICĂ

Îngrijirea feţei. Distrugerea părului de prisos, a coşurilor, negilor etc. Masaje. Măşti de înfrumuseţare şi întinerire. Masca Sanoffin.

ANNEMARIE HOFFMANN

BUCUREŞTI. — B-DUL DOMNITEI, 30 BIS — TEL. 4.19.50

RECORDURI NERECUNOSCUȚE

Recorduri nerecunoscute. Sunt foarte multe de acest fel!

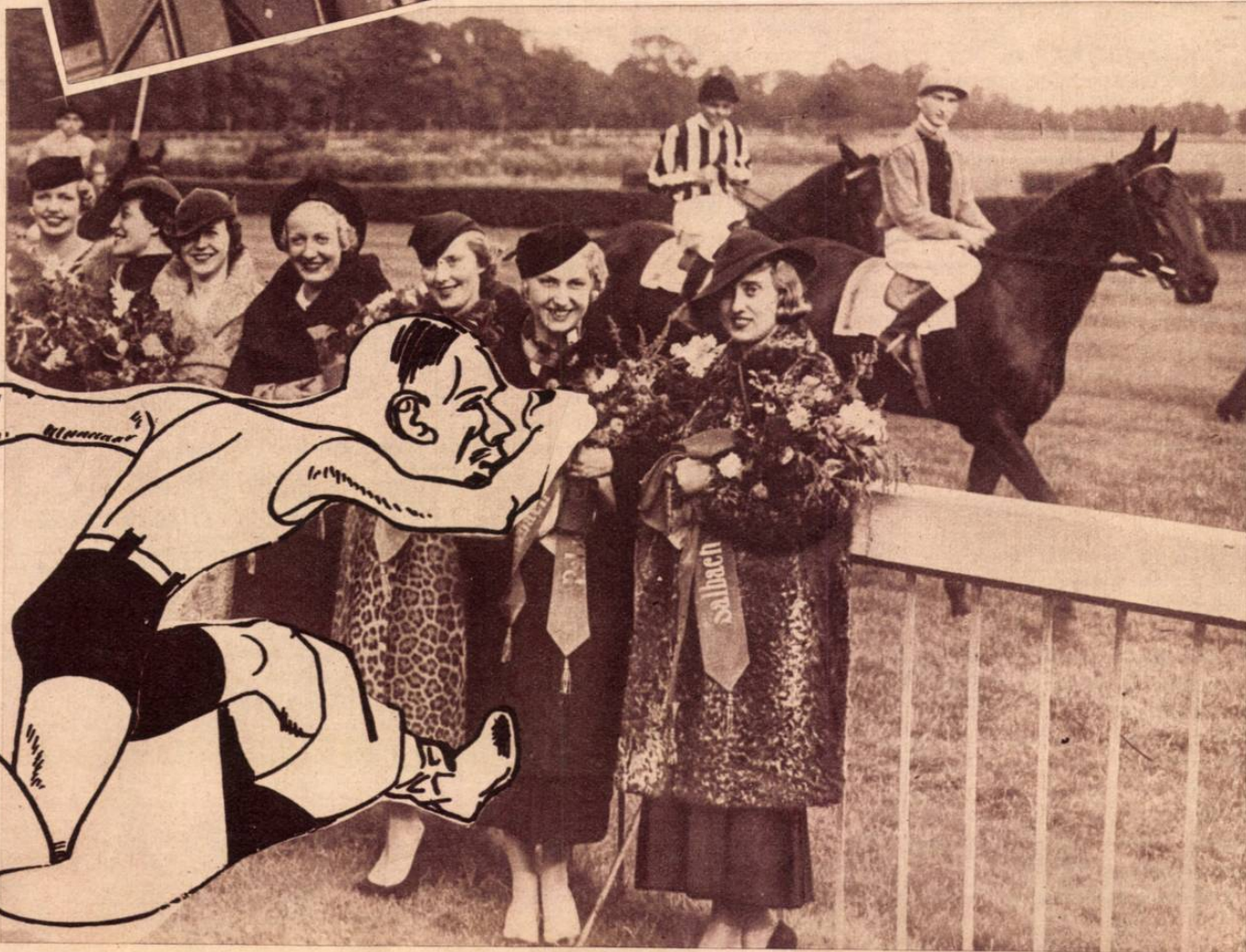
ALPINISTUL care urca până în vârful lui Mont Blanc este mândru de performanța sa. Și pe drept cuvânt, căci nu este jucărie să te cațări până la o înălțime de 4.800 metri. Dar portăresele marilor blocuri, care urcă zilnic de mai multe ori ambele scări ale imobilelor, întrec, desigur, cu mult, acest record. Căci dacă imobilul are o scară de 51 metri lungime, iar înălțimea imobilului este de 21 metri, iar dacă fata ar trebui să urce scara la fiecare cinci minute, într-o zi întreagă (8 ore de lucru) face o performanță de alpinist, care a suit un munte de 2 km. înălțime, și cu un drum, în serpentină, de 5 km.

MANECHINELE și alergătorii Maratho-nului, sunt, cu toții, campion. Dar a'ergătorilor li se recunosc recordurile, pe câtă vreme păpușilor vii, nu. Ele sunt nevoite să se învârtască zilnic, ore întregi, prezentând rochii elegante și mantouri, și — din păcate — aceste recorduri nu sunt relevate de către reporterii sportivi.

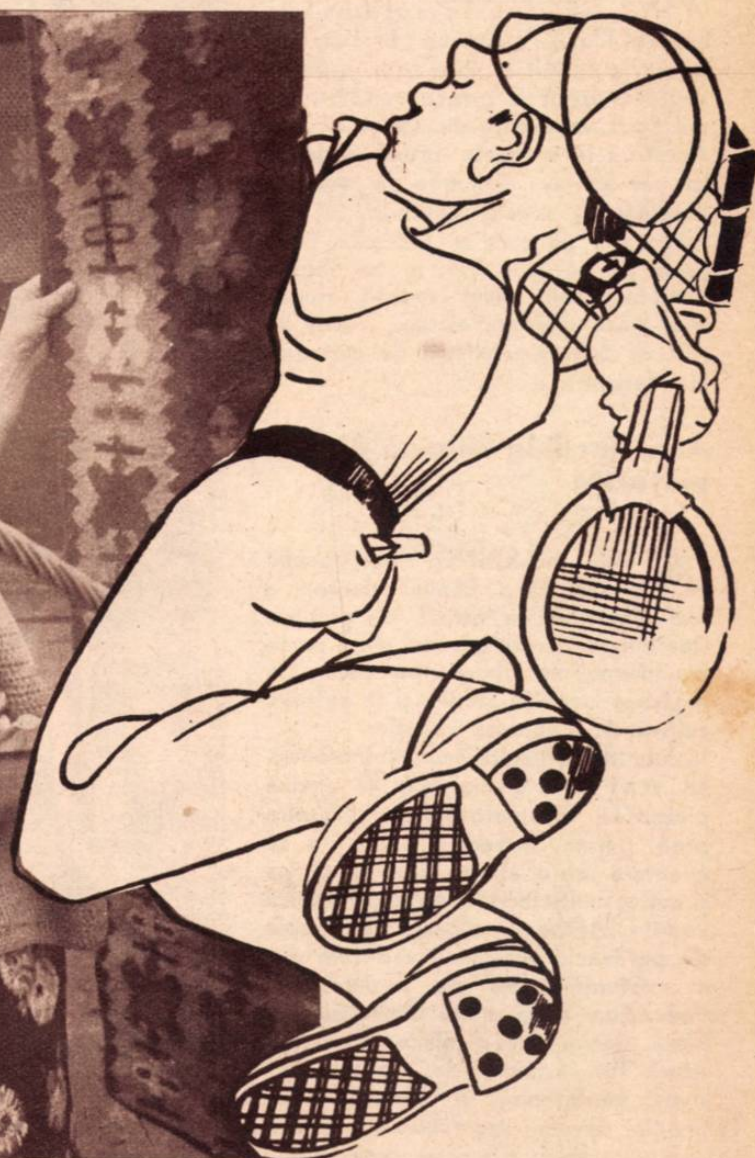
PROFESORUL Piccard este cunoscut pentru că El s'a ridicat la o înălțime de 18.000 metri. A bătut recordul înălțime.

Dar și lift-boy-ul, care urcă, de fiecare dată, cu ascensorul său, câte 26 de metri zilnic întreagă, desigur că bate și el un record. Căci ascensorul urcă, pe zi, de cel puțin 350 ori, asta înseamnă că parcurge în înălțime, 10 km.

Dar profesorul Piccard nu se urcă niciodată decât odată la șase luni, în timp ce lift-boy-ul, o face în fiecare zi.

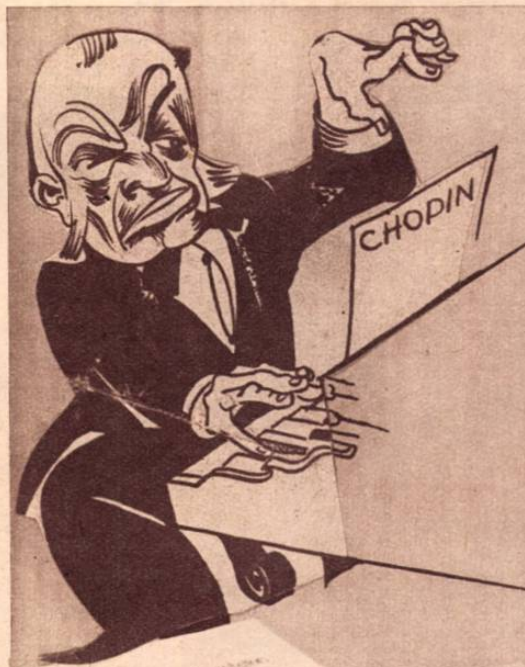

TILDEN și VINES sunt celebrii tenismeni profesioniști. Ei au știut să-și desvolte până la perfecțiune mușchii mâinilor și privirea. Dar gospodina, care-și scutură covoarele și rochiile, face desigur aceeași mișcare. Ea are lovituri de precizie. Printre gospodine se ascund desigur multe Susanne Lenglen sau Helene Wills.

CROITOREASA, care coase zilnic la mașina, nu-și găsește nici numele, nici portretul în gazete. Dar participantului a renumitul „Tour de France” i se fac critici entuziaste. Un asemenea biciclist parcurge în 21 zile, o distanță de 4500 km., și la capătul ei știe că a bătut un record. Dar s'a socotit că mișcarea picioarelor unei cusutorese, într'o zi de lucru de 8 ore, este suficientă ca să parcurgă o distanță de 350 km. Și asta o face în fiecare zi!

ZIARELE au relatat, zilele acestea, că un domn din America, a bătut recordul de durată, pentru cântat la piano. Acest om a câștigat desigur mulți bani, căci una din fabricile de pianine a instituit un premiu pentru pianistul-campion de durată. Dar oricare dactilografă din vreun birou oarecare, bate, în fiecare zi acest record. Ea scrie — obicinuît — 300 de litere pe minut, adică 18.000 litere pe oră. Asta înseamnă, că dactilografa bate, într'o zi de 8 ore de lucru, de 144.000 de ori pe clape. Acest record însă, al miilor de dactilografe nu este recunoscut.

INDISCRETII

Shirley Temple are doi frați!

MICA vedetă cu bucle aurii, Shirley Temple, pe care organul filmului american „Motion Pictures” a definit-o „cea mai comercială vedetă a anului 1937”, are doi frați, în vârstă de 15 și 17 ani. Acestora le e foarte dragă surioara lor, iar Shirley răspunde la această dragoste cu aceeași căldură. Fotografia pe care o publicăm înfățișază pe cei doi frați ai lui Shirley dând explicații micii vedete, asupra unor poze dintr'un album. Trebuie să știți că Shirley e extrem de curioasă. Nu degeaba e copil...

Ann Harding voia să devină pictoriță

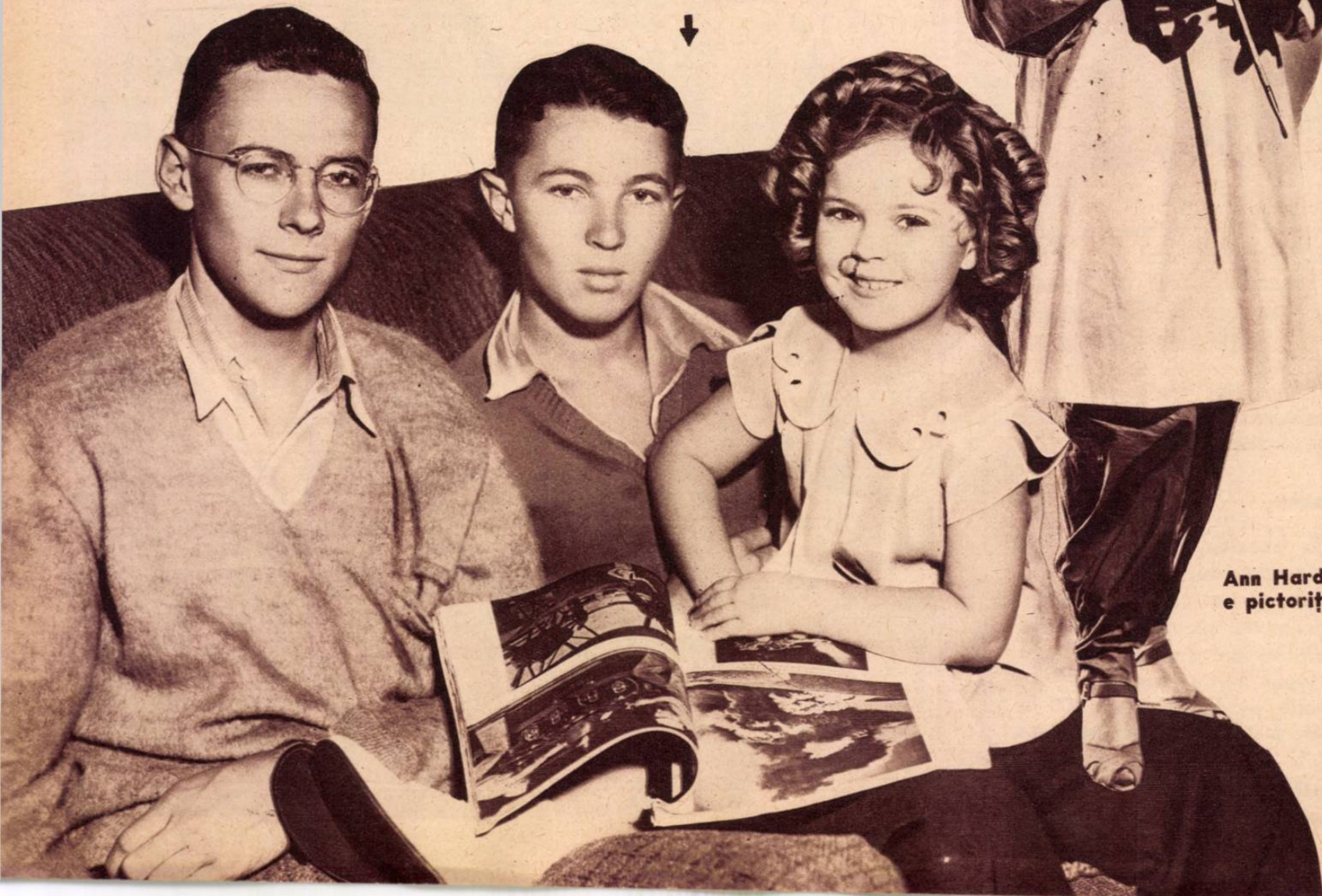
ANN HARDING, remarcabila actriță a filmului yankeu, a fost dintotdeauna atrasă de pictură. Dealtminteri și azi cea mai mare parte din momentele libere, pe care i le îngăduie lucrul în studio, și le petrece cultivându-și această vocație. Înainte de a lua drumul Hollywoodului, Ann Harding voia să devină pictoriță. Cinematograful îi inspira prea puțină încredere, spre a se aventura într'o atare direcție. Citise și auzise multe lucruri neplăcute despre vedete. Aflase bunăoară că dincolo de paravanul ecranului, vedetele duc o existență plină de desiluzii, de amărăciuni și că multe dintre ele ar jertfi luxul ce le înconjoară, dacă ar putea reîncepe o viață calmă, de simpli muritori. Tot revistele de cinema, pe care le citia cu o pasiune neobișnuită, îi dădură Annei Harding câteva imagini despre deșertăciunea sufletului acestor păpuși mecanice, puse la discreția regisorului. Și totuși, în ciuda celor știute, Ann Harding a devenit vedetă de cinema... O trupă de artiști hoinari, care poposise pentru câteva zile în orașelul ei natal, o angajă și

DIN HOLLYWOOD

Johnny Weissmüller.

Shirley Temple și cei doi frați ai săi.

aceea care avea să devie mai târziu una din cele mai apreciate vedete de teatru ale New-Yorkului, făcând primii ei pași într'o lume nouă, într'o viață de continuă agitație și frământări...

Beți lapte cât de mult!

DATORĂM, mai întâi de toate, o explicație: povăța din titlu nu este a noastră, ci a unuia dintre cei mai de seamă campioni olimpici și actori de cinema, Johnny Weissmüller.

„Beți lapte cât de mult!” grăește mușchiulosul domn Weissmüller. E cel mai întărit și fortifiant aliment din câte cunosc. În fiecare dimineață, după ce mă cufund în bazinul de apă, beau câte 2-3

Stan și Bran.

pahare cu lapte și — vă mărturisesc — mă simt ca nou născut.

Ținând seamă de fizicul său robust, înclinăm a crede că „Tarzan” are toată dreptatea, în chestia laptelui...

Vedetele nu sunt numai... vedete ci și bucătărese...

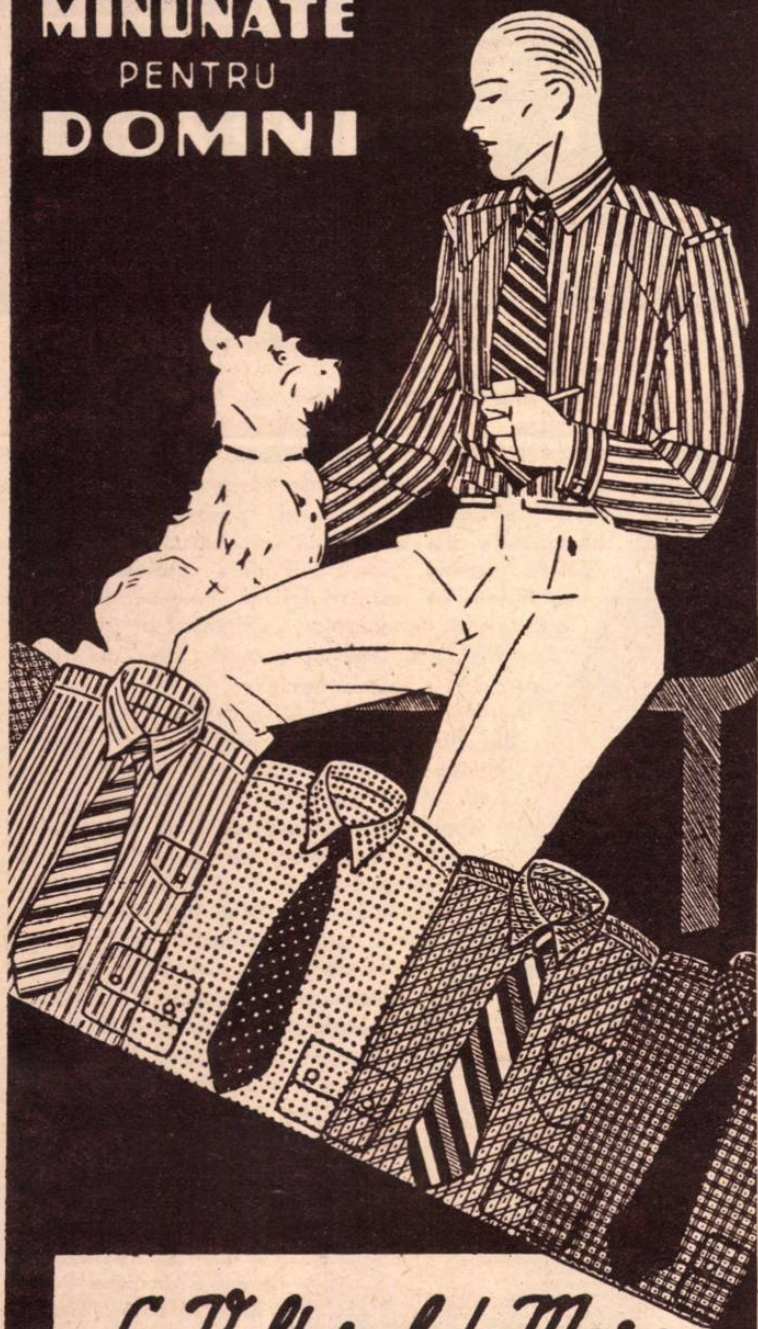
DIN relatările publicate de revistele de cinema v'ați putut face o idee despre viața particulară a vedetelor de pe pânză. Știți de pildă că cutare vedetă se pricepe tot atât de bine să-și sărute partenerul, ca și la creșterea copilului său. Ceeace n'ați știut însă până azi, e că o bună parte din marile vedete au vaste cunoștințe în arta culinară și că uneori își prepară singure dejunul. Vom cita doar două nume: Sylvia Sidney și Kay Francis, acestea fiind cele mai bune bucătărese din Hollywood. Acest lucru vi-l pot confirma, dealtfel, Fritz Lang și Delmer Daves, soții lor...

Se căsătorește Greta Garbo?

SVONUL despre căsătoria Gretei Garbo a dat loc, în presa

POPLINURI

MINUNATE
PENTRU
DOMNI

*La Vulturul de Mare
cu peștele în ghiare*

Theodor Atanasiu & Co. S.A.

STR. BAZACĂ 1 STR. CAROL 76-78-80-82 STR. HALELOR 2

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

B-dul Carol 57 fost 39. D-NA Dr. M. RABINOVICI. Telef. 3.52.73 dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrii, coșuri etc. Ingrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea radicală a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice. Cons. 10-12-3-7. Se aplică masca „Hollywood”. Miercuri informațiuni gratuite.

Citiți:

„MAGAZINUL”
revista publicului select

Citiți

AVENTURA

Colecția romanelor de aventuri.
Apare în fiecare 15 ale lunii.

Dr. ELISABETA MOLNAR

MEDIC STOMATOLOG

Fost asistent la clinica
universitară din Cluj

**BOALE DE GURĂ și
CHIRURGIE DENTARĂ**

Proteză, tehnică moder-
nă, coroane de porțelan

București - str. Brezoianu, 29. Et. I
Consult. 3-6 Telefon 46601

străină, la vii și felurite comentarii. Se discută mai ales, cu un palpitant interes, metamorfoza subită a aceleia ce și-a câștigat reputația de cea mai tainică vedetă din Hollywood.

Nu e un secret pentru nimeni că Greta Garbo era, înainte vreme, o ființă impenetrabilă, de care nu te puteai apropia sub nici un motiv. Nici un gazetar nu s'ar fi încumetat să solicite vedetei câteva declarații, fie de nuanță profesională, fie de altă natură... Teama de refuz se transformase într-o veritabilă teroare...

Dar iată că, într-o bună zi, glaciala, nepătrunsă și înspăimântătoare d-ră Garbo și-a desbrăcat tam-nesam haina misticismului și a invitat pe reprezentanții presei, pentru a le face declarații... Eveniment de proporții nebănuite... *Greta a vorbit!*

Revistele și ziarele din lumea întreagă au înregistrat faptul, pe pagini întregi, pentru a-i da astfel amploarea meritată.

Mult discutata metamorfoză a Gretei Garbo nu s'a oprit însă aci. Nu de mult a luat naștere, svonul căsătoriei ei. Este, neîndoios că aceasta este culmea transformării! Leopold Stokowsky, celebrul șef de orchestră, este pe cât se spune, omul către care se îndreaptă afecțiunea Gretei. Deocamdată însă svonul nu e decât svon. Nimic precis. Nimic oficial. Numai supoziții. După afirmațiile presei pariziene, Greta ar fi confirmat acest lucru. Vom vedea!

Orar...

REALIZAREA filmelor la Hollywood se face după orarii precise. Se știe de pildă, dinainte, cât timp va necesita turnarea cutărei scene, ceea ce nu înseamnă că întârzierile sunt excluse.

Dialogul pe care-l relatăm mai jos, a avut loc în timpul turnării filmului „Stand In”, cu Leslie Howard.

— Ei, cum merge? întrebă producătorul pe regisor?

— *Of! foarte bine*, răspunse acesta. *Turnăm de două ore și un sfert și n'avem decât două ore întârziere, pe orarul nostru...*

Știați că...

STAN LAUREL, din faimosul duo Stan și Bran, s'a născut în Anglia?

Irezistibilul comic și-a închinat, încă din fragedă copilărie, viața pentru a stârni râsul. Părinții săi au fost artiști. Stan a avut o copilărie mizerabilă, plină de lipsuri și decepții.

Val de pudoare la Hollywood.

ASUPRA Hollywoodului s'a abătut, recent, un nou val de pudoare. După toate aparențele producătorii cinematografici sunt hotărâți să renunțe la îmbrăcămintea sumară și adeseori... transparentă, etalată cu predilecție de vedetele de cinema.

Cruciada a fost deslănțuită de Liga Moralistelor, din Los Angeles, care atribuie influențe nefaste cinematografului. Dat fiind autoritatea și sprijinul unanim de care se bucură această formație peste Ocean, nu este exclus să asistăm, într-un viitor apropiat, la totala dispariție a gambelor ispititoare de pe ecran.

Ce crudă decepție pentru domnii spectatori!...

Singurul regisor cu monoclu

DIN cetatea filmului, este Fritz Lang, cineastul de origine germană, răpit după cum se știe de Hollywood. Lang, căruia i se datorează câteva producții cu renume mondial — printre cari „M — Vampirul din Dusseldorf” — s'a căsătorit de curând cu compatrioata noastră, Sylvia Sidney.

Sfaturi hotărâtoare în viața vedetelor Garbo, Clark Gable și Myrna Loy.

V'AȚI gândit vreodată că un sfat poate transforma o viață întreagă? Lucrul e perfect posibil. Ca o justificare a afirmației noastre, vom da mai jos câteva exemple:

Cel mai bun sfat primit de Greta Garbo a fost acela pe care i-l-a dat un regisor suedez, anume Eric Petschler. Garbo jucase într-o comedie, „Peter the Tramp”, realizată de Petschler. Și cum Greta își părăsise slujba pentru a face cinema, Petschler ținea foarte mult s'o ajute. El o sfătuia astfel să se ducă la Mauritz Stiller, care era pe vremea aceea unul din cei mai celebri regisori din Europa. Timida Garbo, urmând sfatul îndrumătorului ei, se prezentă lui Stiller, dar acesta refuză s'o primească. Petschler îi spuse că trebuie să persiste. Ea se duse deci pentru a doua oară la regisor, dar acesta o refuză categoric.

Petschler nu-și pierdu speranța. Ținea morțiș s'o vadă Stiller pe Greta. Garbo se prezentă așadar pentru a treia oară. Maestrul neîntârziat, îl așteptă.

Când Stiller veni acasă, se arătă foarte neplăcut surprins văzându-l pe Greta. Fu atras însă de timiditatea ei extraordinară și de paloarea chipului ei... Câteva săptămâni mai târziu, îi încredința un rol în „Legenda lui Gosta Berling”.

Dacă Greta nu ținea seamă de sfatul lui Petschler, poate că astăzi nu ar fi fost decât Greta Luiza Gustafson.

Clark Gable își datorează cariera lui Lionel Barrymore.

ESTE lucru cert că fără sfatul lui Lionel Barrymore, Clark Gable ar fi rămas un figurant de rând, sau, în cel mai fericit caz, un actor de mână treia.

Cei doi actori s'au cunoscut pe vremea când Barrymore juca în „The Copperhead” pe o scenă new-yorkeză. Gable avea un rol neînsemnat în această piesă. Barrymore se interesă de el și-l sfătuia să plece la Hollywood. Dar Gable nu se prea vedea în alură de june-prim cinematografic. Își continuă deci cariera teatrală până când un turneu îl duse în California... și sfatul lui Barrymore se împlini.

A turnat, pentru început, un film de probă, într'un studio din Hollywood; dar când se văzu pe ecran, Gable își pierdu orice nădejde. Revine deci în teatru și așteaptă să obție un angajament pe Broadway.

La sfârșitul stagiunii, el pleacă în turneu, cu o trupă și joacă la Los Angeles câteva săptămâni. Lionel Barrymore îndeplinea pe atunci funcțiunea de regisor, în studiourile Metro Goldwyn Mayer. Merse într-o seară să-l vadă pe Gable și-i repetă sfatul de a face cinema. Gable l-a ascultat de data aceasta, a făcut o nouă probă, de care studiourile se arătară satisfăcute. Clark Gable era lansat!

Myrna Loy atribuie succesul ei regisorului William K. Howard.

ACEST regisor a fost printre primii care au sfătuit-o pe frumoasa vedetă să renunțe la rolurile exotice. Howard i-a dat un rol în „Transatlantic”, dar studiourile se îndoiu că Myrna va putea duce la bun sfârșit această sarcină. Grație filmului „S'a deschis o anchetă”, realizat de W. S. Van Dyke, căruia Myrna Loy îi datorează deasemeni prețioase sfaturi, s'a spulberat orice dubiu, în ceea ce privește talentul vedetei.

L. CASS.

CRIPTA

IMPERIALĂ DIN VIENA,

ADĂPOSTUL VEȘNIC
A 138 DE ÎMPĂRAȚI
ȘI ÎMPĂRĂTESE ALE
GERMANIEI ȘI AUSTRIEI

O VIZITĂ ÎN SUBTERANA BISERICII CAPUCINILOR DIN „NEUER MARKT”

CRIPTA imperială, sepulcrală din Viena, a Habsburgilor, se compune în realitate din opt cripte diferite: cripta îngerilor, cea a lui Leopold, a lui Carol, a Mariei Tereza, a lui Francisc, a lui Ferdinand, a marilor duci de Toscana și a lui Franz Iosef. Ea se află în Piața Nouă — Neuer Markt — la Viena, sub biserica și mănăstirea Capucinilor. A fost fondată de împărăteasa Anna, soția împăratului Matei. Aceste două capete încoronate au fost primele care sau odihnit aici, împărăteasa murind la 1600, împăratul la 1619. Cripta a fost mărită în mai multe rânduri, în cursul

veacurilor, prin adăugirea câtorva aripi suplimentare, până a căpătat suprafața actuală.

În această criptă a Capucinilor din Viena zac, în 138 de cosciuge, împărați și împărătese ale Germaniei și Austriei, arhiduci și arhiducese, copii princieri și rude apropiate ale casei de Habsburg.

Când pătrunzi înăuntrul ei, pășești într-o semi-obscuritate de subterană, străbătută abia de o palidă lumină, provenind dela puținele lămpi instalate. Te oprești ici și colo să descifrezi inscripțiile cosciugelor, ultimele și sumbrele locuințe ale acestor oameni, cari odinioară au trăit în gloria luminilor.

Această criptă, mai mult ca oricare alta din lume, dovedește vizitatorilor deșertăciunea vanității pământești. Ființele, care au aflat aci ultima lor locuință, au cunoscut, în timpul existenței lor, grandoarea puterii supreme. Azi gura lor s'a închis pentru vecie și imperiul lor nu-i decât un loc minim pe pământ.

Căci aci odihnește împărăteasa Elisabeta a Austriei, femeia nenorocită, pe care o nostalgie inexplicabilă a făcut-o să pibegească din țară'n țară și de care a eliberat-o pumnalul unui asasin, pe marginea lacului de lângă Geneva. Iată, deasemenea culcat, la stânga lui Franz Iosef, tatăl său, atât de încercatul Rudolf, principele moștenitor, care s'a sinucis în 1889, în urma unei dragoste nenorocite.

Ferdinand Maximilian, împăratul Mexicului, e închis

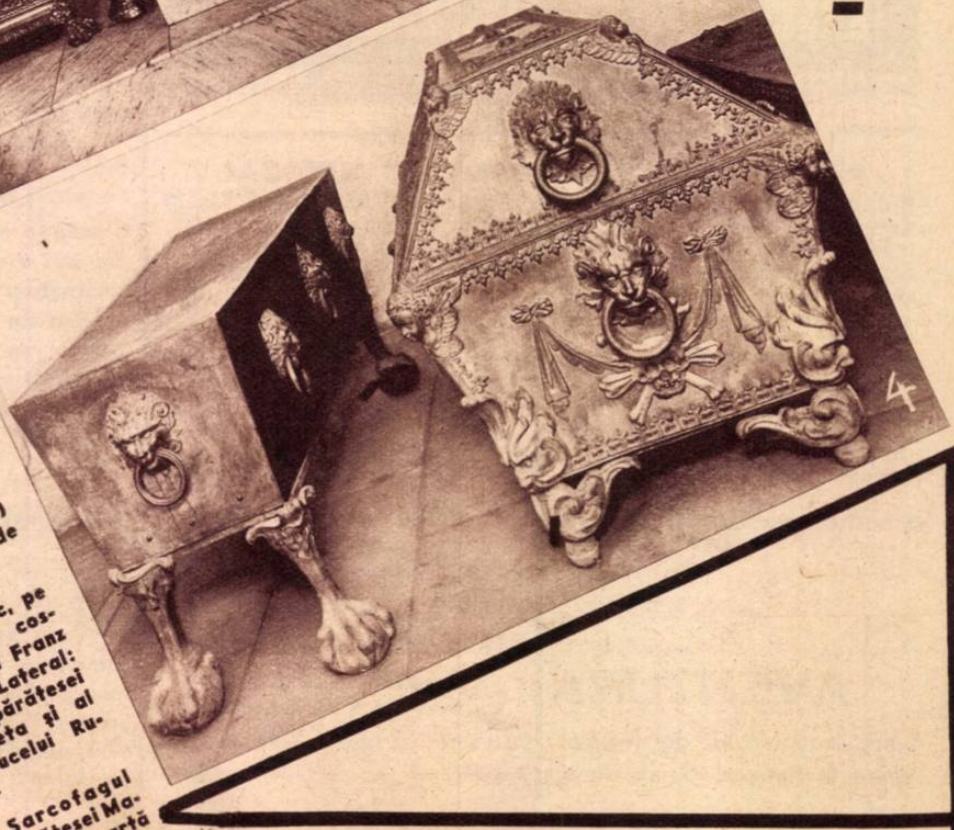
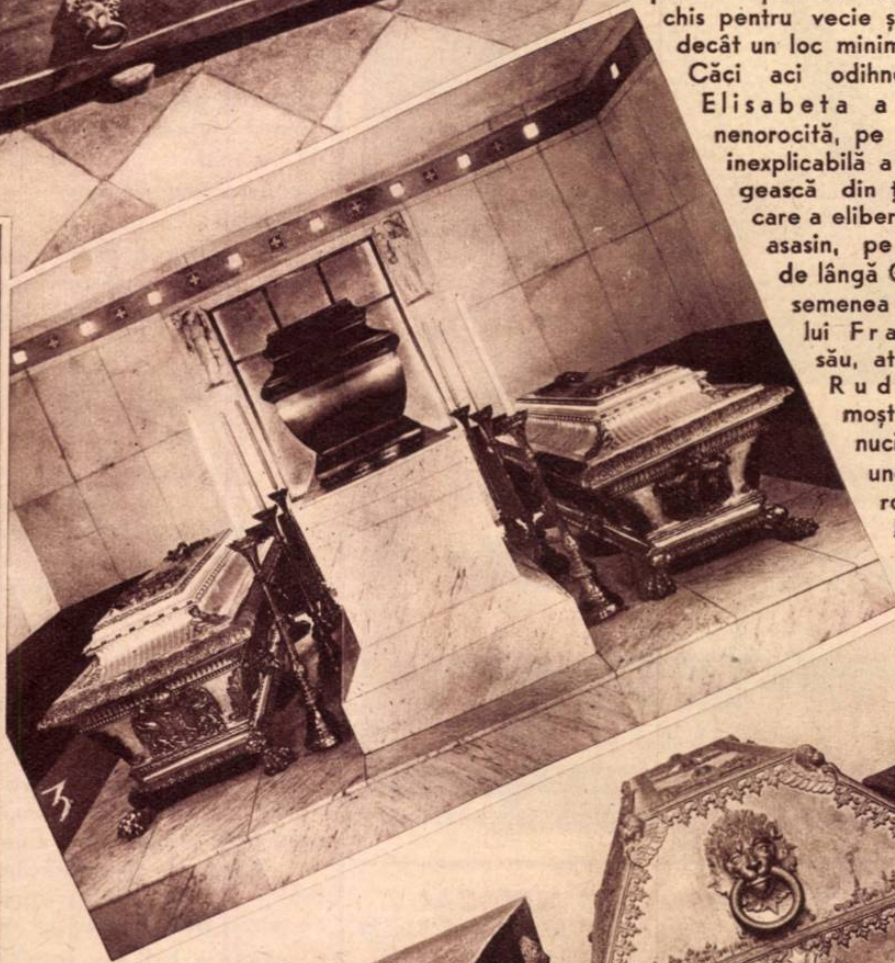

1. În primul plan, cosciugul împăratului Iosef al II-lea.

2. Cosciugele împăratului Francisc I (sus) și al Ducelui de Reichstadt.

3. În mijloc, pe piedestal, cosciugul lui Franz Iosef I. La dreapta, al împărătesei Elisabeta și al arhiducelui Rudolf.

4. Sarcofagul împărătesei Maria Ana, moartă în 1618.

Într-o criptă care-i poartă numele; după cum se știe, destinul său tragic s'a încheiat la 19 Iunie 1867, la Queretaro. Cripta mai adăpostește deasemeni cenușa Ducelui de Reichstadt, regele Romei și fiul lui Napoleon. El odihnește alături de maică-sa, arhiducesa Maria-Louisa, care a fost câțiva ani împărăteasa Francezilor. Pe panglica prinsă de frunza de palmier, în bronz, a cosciugului, se poate citi următoarea inscripție: „Vulturului“, omagiul ultim al Franței, pentru amintirea pe care i-o păstrează nenorocitului vlăstar imperial. Ceva mai departe, în cripta marilor duci de Toscana, apare cosciugul care adăpostește rămășițele arhiducelui Carol, învingătorul dela Aspern. Nu departe de aci, observi imediat cosciugul fiului său, arhiducele Albert, învingătorul dela Custoza. În cripta Mariei Tereza, deasupra căreia se află o cupolă de un armonios efect, datorită mărimii ei, se înalță mândru, sarcofagul colosal al celei mai ilustre împărătese a Austriei și a soțului ei, împăratul Francisc de Lorena. Acest sarcofag e singura piesă de mare lux, din toată cripta. El reprezintă pe împărăteasă și pe împărat culcați, pe o draperie cu numeroase falduri și privindu-se unul pe celălalt. Nimic n'a fost lăsat deoparte sau neglijat, în această ornamentație: figurile alegorice, portretele-medalion, basoreliefurile și trofee războinice înșirându-se majestuos pretutindeni, căci monarhii aceștia au ținut să aibă, până și'n mormânt, pompa și grandoarea care provoacă o respectoasă admirație.

Alături de acest sarcofag încărcat de ornamentații, impresionează cosciugul simplu al lui Iosef al II-lea. Se știe că el nu acorda nici o importanță splendorii, nici fastului.

Trupul neînsuflețit al ultimului Habsburg, care a domnit, împăratul Carol, nu odihnește în această criptă imperială. El e înmormântat la Madera, departe de patria sa.

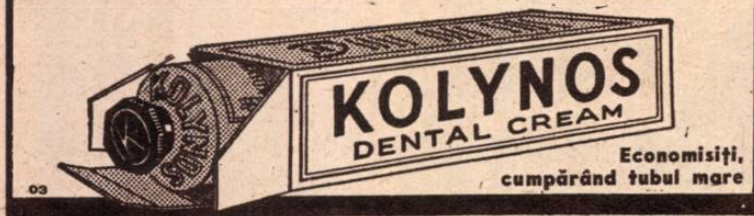
M.

Căpătați un zâmbet irezistibil — prin dinți scilipitori

*Iluminați
surâsul Dv.
cu Kolynos*

... Este atât de ușor, DACĂ, întrebuințați Kolynos! Kolynos dă dinților un farmec captivant, un luciu incomparabil. Și apoi, rețineți bine acestea: Kolynos este economic. El durează de două ori, atâta timp cât pasteale ordinare, deoarece nu vă trebuie decât jumătate din cantitatea obișnuită. Incercați „procedul periei uscate”, cu un singur centimetru de Kolynos. Veți fi încântați de rezultate.

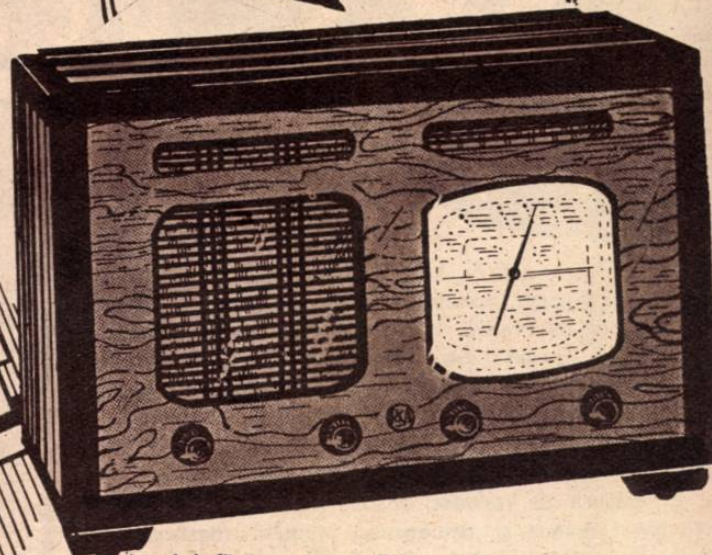

Economisiți,
cumpărând tubul mare

CITIȚI ÎN FIECARE SĂPTĂMÂNĂ „MEDICUL NOSTRU“

Cea mai bună și mai frumos ilustrată revistă de specialitate.

EVENIMENTUL SEZONULUI!

Model fără concurență în ton și randament, echipat cu ultimele inovațiuni. Reglaj lent și accelerat, stabilitate perfectă prin control automat, registre muzicale, toate gamele de undă. Casetă din lemn special de rezonanță.

*

Montaj superheterodynă, echipată cu ultimele perfecționări. Modele mari și mici, pentru sector alternativ, universal și baterie.

Sunt aparatele cele mai convenabile ca preț și randament. Toate gamele de unde. Fading automat, ton și volum control, reglaj ușor, selectivitate maximă.

*

Inovațiunile tehnice prezentate în sezonul 1937-38 seryesc ca directive pentru toată dezvoltarea radio-technică. Aparate echipate cu demultiplicator, ochiu magic, modulator de ton, fading control, toate gamele de unde. Modele de sector alternativ, universal, baterie.

*

Emerson

Realizat cu cele mai perfecte materiale: cadylyt, bachelită, etc. Echipate cu antenă interioară, volum-control automat, vorbitor special, complet blindate contra prafului și tuturor influențelor atmosferice. Superheterodynă universală, cu un mare randament.

APARATE DE RADIO EXCEPȚIONALE, CU PREȚURI CONVENABILE.
Cereți demonstrațiuni în toate orașele la revânzătorii autorizați

Columbia Graphophone Co. Română, S. A.

Aceasta e nuanța exactă
care se potrivește și încântă. Deaceia alegeți după tabela Scherk, pudra Mystikum și fardul Mystikum potrivindu-le la culoarea părului, pielii și ochilor. Ambele sunt extrem de fine și perfect aderente. Cereți tabela Scherk în orice magazin de specialitate.

**Pudra
Mystikum**
Compactul Mystikum (Fard)

PRIVIRE asupra coafurii dealungul veacurilor

L E coiffeur est le seul homme grave de notre époque, spunea M-me de Gir, pe vremea când Franța culmina în lux și splendoare și nu exagera, căci aceasta era mentalitatea doamnelor dela curte, cari în dorința de a fi cât mai frumoase, au depășit granițele în domeniul unei absurde exagerări. Fiindcă meseria pe care am îmbrățișat-o, cu o deosebită dragoste, a fost aceea a orânduirii podoabei capilare, mă socotesc în măsură să vorbesc despre ea ca un cunoscător, ce și-a închinat munca și priceperea acestui meșteșug, ridicat din cele mai vechi timpuri pe culmi de artă. Ținta în viață este ca, în branșa în care împrejurările și aptitudinile te-au repartizat, să pui toată râvna, năzuind a urca drumul spre desăvârșire. Acesta este imboldul care m'a călăuzit, de foarte tânăr, dăinuind astăzi în mine, cu aceeași putere.

Să izbutesc, îmi spuneam mereu, a face capete cât mai interesante, capete în care pieptănătura să fie în așa armonie cu figura, încât să pară că nu-și au rost una fără alta. Gândeam cu admirație la pleiada de coafori, din secolul trecut, care cercetau cu aviditate muzeul Luvrului, al Versailles-ului, biblioteca națională, pentru a se inspira în execuția pieptănăturilor.

Au dat într'adevăr acești oameni lucruri frumoase, căci munca, unită cu aptitudinile, nu poate să nu ducă la rezultate bune. E o necesitate ca acel ce îmbrățișază o meserie,

D-na Mary Don.

D-na Zlatian.

D. Irina C. Fournaraki.

D-na dr. Aslan.

D. Otilia Stoicescu.

D-na Bébè Ștefănescu-Stanian.

Dacă facem un salt la epoca noastră, ne dăm seamă câtă pondere, câtă dorință de acea desăvârșire ce merge spre suprema eleganță. Capul se degajază acum liber, în viața de toate zilele și din buclele naturale se realizează minuni de perfecție.

Cum spuneam mai sus, din dragostea pentru meserie, am cercetat înfăptuirile înaintașilor, până la genialul Antoine, care de peste două decenii, decretează moda coafurii feminine depe glob.

Arta coafurii a izvorit dintr'o imperioasă necesitate, din timpurile biblice. Splendoarea părului lung a avut nevoie de o îngrijire specială așa că s'au ivit elemente, care s'au perfecționat, colaborând cu imaginația și capriciile frumoaselor pe care le serviau.

În antichitate, coafura nu era mai puțin complicată ca a femeilor din secolul al 17-lea și al 18-lea.

Spre deosebire de alte neamuri, femeile elene au ținut să nu se depărteze niciodată de bunul gust. De aceea pieptănătura lor înfruntă veșnicia. Ondulațiile și buclele flotante ale lui Venus nu sunt oare reinviată în epoca noastră? Gravurile și baso-reliefurile ne-au lăsat o serie de minunate coafuri. La început pieptănăturile erau de o extremă simplitate. Femeile își împărțiau părul printr'o cărare, împletind două cozi groase, pe care le lăseau în voie pe umeri, ori făceau părul inele, care fluturau fermecător în jurul gâtului. Mai târziu își prindeau părul împletit în față sau în spate, acoperindu-l cu un voal, sau o rețea. În acest gen de coafură puteau introduce bijuterii sau diamante.

Berenice purta părul buclat, în tirbușoane multiple, care reținut numai de o panglică de purpură, cădea grațios în jurul capului, până la gât. Un voal fin, în pliuri regulate, cădea până la umeri, lăsând să se vadă pe frunte părul buclat al Aspasiei. Un turban, asemănător tocelor moderne, formează singura coafură a Arsinoei. Este același turban care o coafează și pe Andromaca.

La Roma, coafura se bucura de mare faimă, patricienele aveau un număr impresionant de sclave, o parte din ele ocupându-se numai de coafura stăpânei. Unele pieptăneau, altele pomădau, altele dădeau culoarea blondă, atât de apreciată.

După carele de triumf, ce-și făceau intrarea triumfală la Roma, urma convoiul femeilor luate în robie și părul de aur al Germanelor stârnia gelozia patricienelor, care luau măsuri să și-l însușiască, fără întârziere. De aici a izvorit moda perucilor, care schimba înfățișarea femeilor dela ceas la ceas. Se povestesc astfel o sumă de istorii cu doamne, care grație schimbării părului, își permiteau orice, fără teamă de a fi recunoscute.

Părul Romanilor era rulat în bandetele, de aur ori purpură, ca apoi să fie prins într'o rețea subțire împodobită cu perle, sau alte bijuterii. Câteodată podoabele erau atât de numeroase că sclipirea lor în soare orbia ochiul.

Revista celor mai frumoase coafuri din Paris.

să cunoască tot ce au dat înaintașii lui, de aici izvorând învățătura unită cu curajul în vederea izbânzii.

Din felul îmbrăcămînții și al coafurii, prinzi zvâcnetul de viață al epocii, avânturile, rătăcirile ei. Oare nu se întrevade Revoluția cea mare în debandada modei, în acea sete de exagerare, care ai impresia că trece pragul nebuniei. Ce se petrecea cu acele doamne, care purtau coafuri fantastice, pe cari caricaturile timpului le arătau întovărășite de lemnari și zidari, ce trebuiau să spargă ziduri și porți, spre a le îngădui intrarea.

Dar amestecul acesta nu putu să dăinuie vreme îndelungată, femeile cerând mereu ceva nou, ca să nu semene una cu alta. Apărură atunci coafurile, care dădeau părului forma unei lire, coafuri războinice, care reprezentau căști, scuturi, catapulte. Părul a 20-30 de capete era utilizat pentru o pieptănătură în acest gen.

Își făcuse acum loc prostul gust, căci Roma era îmbuibată de cuceriri. Presentimentul căderii ei plutia în aer.

Îți dai seama de decadența unui popor, sau prăbușirea unui regim, din exteriorul femeii, care în epoci de gândire limpede și muncă rodnică, vine cu linia de o superbă simplitate.

Am omis fără voie, din pieptănătura femeii romane podoaba cea mai frumoasă, florile. Ele aveau adesea un sens alegoric, desemnând, pentru anumite persoane, dorințele ascunse.

UN SALT ÎN SPAȚIUL TIMPULUI

Suntem în Galia, spre secolul al 7-lea, femeile poartă părul lins, împletit în două cozi groase. Un cerc de aur formează o coroană în jurul frunții. E o pieptănătură care dă chipului gingășie și majestate. Dar dorința de a plăcea cât mai mult, schimbă moda și ne trezim deodată la începutul celui de al 8-lea veac, cu părul buclat și frizat. Deși mijloacele de comunicație sunt din cele mai grele, moda se răspândește în toată Europa. Alarmați, capii bisericii protestează și amenință cu excomunicarea, pe cei cari recurg la vrăjitoria înfrumusețării, pentru a face să cadă sufletele în păcat. Cei cu părul buclat natural au fost siliți să se radă, sau să poarte peruci. Biserica a învins...

Cruciadele aduc o notă de orientalism. Bonetele din pânză și catifea devin moda generală, cei avuți împodobindu-le cu pietre prețioase, ori benți din aur sau purpură.

Vin epoci în care părul își ia din nou avânt. Preoții protestează și certăierea lui. Spre 1400 femeile își împodobesc capul cu bonete înalte, în formă de inimă. Nici o șuviță de păr nu străbate de sub ele. Dar forma lor era atât de exagerată, încât nu se putea trece pe sub nicio poartă. Elegantele adoptară apoi un alt soi de bonetă, în formă de căpățână de zahăr, de vârful căreia se agăța un voal, a cărui mărime varia după gradul de noblețe al purtătoarei.

Care era tâlcul acestei mode? Regina, soția lui Carol al VI-lea, contractase o boală, care-i distrusese podoaba capilară și doamnele, din curtoazie față de ea, își acoperiau capul cu

aceste orori. Peste câțiva ani, părul ascuns sub bonete începe să apară, dând chipului grația cuvenită.

Coafura ia avânt abia în secolul 17-lea. Celebrul coafor Champagne s'a bucurat de mare faimă în acea epocă. Atât de mare era iscusința lui, că doamnele nobile îl încarcău cu prețioase daruri, iar reginele de dincolo de granițele Franței și-l disputau, cu oferte din cele mai ispititoare.

Numărul coaforilor se înmulțește pe zi ce trece. În 1656, la curtea Franței, găsim angajați 40 de peruchieri, iar la 1673 a luat ființă corporația bărbierilor și a peruchierilor, care număra 200 de membri, puși la dispoziția cetățenilor parisieni. Lunga domnie a lui Ludovic al 14-lea a fost pentru această breaslă o epocă de aur.

Drumul este acum deschis. O serie de superbe coafuri vin să-și trăiască domnia, cu ajutorul unei Lavalier, Sevigné, Maintenon, Ninon de Lenclos și a altor femei, care ilustrează domnia regelui Soare. Se poartă la nebunie bucle, care atârnă bogat în jurul obrașilor, ori peste umeri, ca să degenereze apoi în coafuri fantastice, cum a fost de pildă celebra coafură à la Fontanges.

Cunoașteți povestea: la o vânătoare, vântul luând pălăria ducesei de Fontanges, i-a risipit părul. Ea fu nevoită să-și prindă bucle bogate, cu o panglică. A doua zi, în Paris a fost lansată această modă, care a făcut furori, pe la 1680. Dacă femeile ar fi rămas un timp la moda părului lăsat în voie, pe spate, prins doar cu o panglică, n'ar fi fost nimic, dar pieptănătura a degenerat, trecând limitele ridicolului. Se aplica pe cap o carcasă de 50—80 cm. înălțime, imensul

★ Tenul aspru, uscat.
Pudra nu prinde, e
îngrozitor!

★ Un strat subțire de
cremă POND'S „V”,
înainte de a vă pu-
dra, face pur și sim-
plu minuni.

★ În timpul nopții, cre-
ma POND'S „C” hră-
nește și regenerează
epiderma.

metodă de îngrijire a tenului care a însemnat un adevărat triumf al artei cosmetice: metoda POND'S

Mii și mii de femei din lumea întreagă au adoptat cu entuziasm această metodă miraculoasă fiindcă este extrem de eficientă, simplă și convenabilă. Metoda POND'S se compune din 2 creme — „C” și „V” — și o pudră minunată, de o puritate desăvârșită. Pentru demachiat și aplicat în timpul nopții, veți întrebuința crema „C”, ca bază a pudrei, crema „V”.

Un tratament de câteva săptămâni cu metoda POND'S — renumită în lumea întreagă — dă rezultate uimitoare. Experimentată de cei mai de seamă dermatologi

de peste ocean și din Europa, ea a fost proclamată cea mai științifică și cea mai eficientă metodă din câte există.

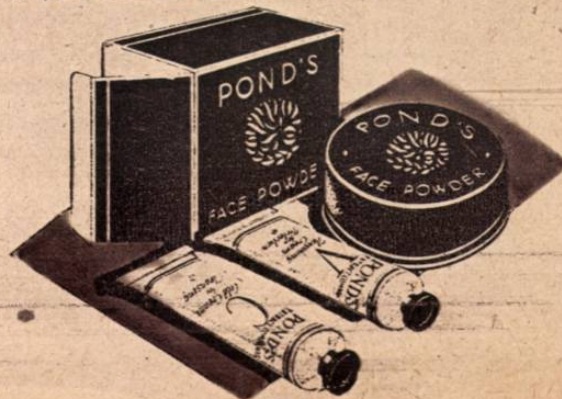
Cremele POND'S au proprietatea de a înviora țesuturile și a regenera epiderma, dându-i o albeață de crin, o frăgezime tinerească. Pudra POND'S a fost creiată anume pentru desăvârșirea acestei metode minunate. Fină, lip-

sită de orice substanțe toxice, ea este favorita marelor vedete din Hollywood, fiindcă are o aderență perfectă și dă feții un colorit fermecător.

Pentru îngrijirea și înfrumusețarea tenului, aveți nevoie de aceste 3 elemente inseparabile, fiindcă fiecare în parte completează și desăvârșeste rolul celuilalt.

O OFERTĂ EXCEPȚIONALĂ:

Casa POND'S vă oferă, pentru scurtă vreme, posibilitatea de a încerca această metodă minunată în condițiuni extrem de avantajoase. Într'adevăr, pentru suma de 120.— lei, atât cât costă o cutie de pudră POND'S, vi se oferă, într'un ambalaj special, o cutie de pudră POND'S, plus 2 tuburi de cremă POND'S, „C” și „V”, adică cele 3 elemente cari compun metoda completă.

O METODĂ DE INFRUMUSEȚARE IDEALĂ
POND'S • SIMPLĂ
• ECONOMICĂ
• EFICACE

edificiu fiind împărțit în piese, purtând podoabe, din panglici, flori, perle, meșe de păr etc..

Compartimentele purtau nume ca: *La Duchesse, le Solitaire, Le Choux, l'Asperge, Le Premier Ciel, Le troisieme...* până la cel de al 10-lea cer. Venia apoi coafura à la Fregate, cu bucle uriașe, care susținea în vârf o corabie cu pânze.

Sărmanele doamne trăiau, desigur, momente penibile, în sălile de bal sau festivități, neputând de multe ori să-și facă intrarea, sau lovind lustrele.

Moda părului pudrat fu bine primită, de către femeile de toate vârstele, și astfel se explică durata ei, de aproape 8 decenii. Dar odată cu pudra, domniră și coafurile înalte.

Marie-Antoinette a trimis mamei sale un portret, cu o astfel de pieptănătură. Maria-Tereza a răspuns că așteaptă, cu a doua ocazie, chipul unei regine; nu al unei actrițe. Admirabilă lecție, care din păcate n'a servit la nimic.

Sub Marie-Antoinette, pieptănăturile devin din ce în ce mai extravagante. În compoziția lor intră totul, unele reprezentând munți, coline, văi, râuri de argint, parcuri engleze. Stătea vestitul Leonard, maestrul coafurii sub Ludovic al 16-lea, ore dearândul cu fierul în mână, făcând mii de papioane.

Iată însă că reginei i se întâmplă un accident; își pierde părul, cu prilejul unei nașteri. Ea nu mai poartă acum decât un chignon, și toate femeile o imită. Aceasta împiedică varietatea pieptănăturilor. Apărură mici pălării împodobite cu flori ori pene, puse pe o ureche. Doamnele, obișnuite cu coafuri mari, renunțară foarte curând la ele.

Nu-ți poți opri râsul, când cercetezi jurnalele de modă din prezua revoluției. Femeile nu mai știu ce să pună în cap și atunci se lansează pălăria amiral, reprezentând un vas, cu mâșinării și tunuri, sau pălăria cu trofee militare: stindarde, puști, instrumente de muzică.

Nebunia plutia în aer.

La operă, în „Căsătoria lui Figaro”, o actriță lansează tocile Suzanne-ei. Vine apoi toca gen turcesc, gen spaniol, până se ajunge la boneta anonimă...

Ce s'a petrecut, știm cu toții. Revoluția a vărsat valuri de sânge, dela un capăt la altul al Franței.

Bonetele se uzează și ele și iată apare directoratul, cu înouri în coafură. Moda însă este fugară, se schimbă dela zi la zi. Bucle, chignoane, rețele de mătase, podoabe de aur, etc. Nebunia femeilor a mers până acolo, încât purtau peruci, din părul blondelor ghilotinate.

Dar domnia perucei dispare, sub imperiu. Femeile își împodobiau acum capul cu un fel de turban bonetă, foarte frumos. E în această modă o amintire a cuceririlor napoleoniene. Maria-Louise apare, superbă, cu fruntea încoronată cu roze având capul acoperit cu un tul de mătase.

Moda coafurei e indistinctă, exercitându-se mai mult asupra pălăriilor.

Vine apoi epoca romantismului, cu inspirație din coafurile tuturor timpurilor: bucle, chignoane, funte din păr, trese, acoperind cu grație capul, lăsând fruntea și urechile libere. Iar ca podoabe, pentru soiré-uri și baluri, flori, panglici, bijuterii. E multă grație și tinerețe în aceste pieptănături.

Moda aceasta se prelungește până la începutul secolului nostru. Pieptănăturile cu crepeu și coc, în vârful capului, reprezintă o sleire a imaginației. Cu o astfel de coafură tinerețea capătă un aer de maturitate, de oboseală. Dar la orizont apare Antoine, care decretează moda părului scurt. Toate femeile întineresc și rămân așa... Tânăra fată poate purta această pieptănătură ca

mama și bunica, fără să se interpună ridicolul.

Sexul nostru frumos se poate bucura. Trăește într-o epocă bine cuvântată. Femeia poate fi de toate nuanțele, cochetă, sportivă, cum dorește. Femeinitatea nu se pierde, căci tonul îl dă coafura. Astăzi, predomină buclele și artistul coafor le poate orândui cu o măiestrie fără pereche. Sub mâinile lui, părul trece printr-o serie de surprinzătoare transformări, creînd, ca sub o baghetă magică, delicioase făpturi.

COAFURA LA NOI ÎN ȚARĂ

Trebue să ne măgulească faptul că femeile țării noastre sunt socotite printre cele mai frumoase.

Nu se putea ca româncă noastră să negligeze ceea ce dă perfecțiunea frumuseții ei — coafura. Dacă privim fotografiile de acum câteva decenii, vedem că cochetele noastre adoptau cele mai complicate pieptănături, care cereau pe lângă mâini pricepute, un accentuat gust artistic.

Peruchierul Machauer și-a făcut, cel dintâi, apariția pe meleagurile noastre. Era prin 1864. Angajat de către Teatrul Național, s'a specializat în capete bărbătești, deschizând primul magazin de coafură. Peste cinci ani, sosește, după un drum făcut pe jos, dela Viena, coaforul Paul. Ii urmează Eugene Olivier, Carol Beer, Louis. Buni meșteri, îndrăgostiți de breaslă, s'au simțit atât de legați de ceea ce creaseră, că saloanele lor de coafură, în afară de al lui Olivier, au rămas până astăzi.

Anul 1897 aduce o schimbare. Coaforul Carol Beer introduce la noi în țară, ondulația Marcel. Invenția aceasta se bucură de un mare succes. Toate elegantele capitalei trec prin magazinul lui. Nu se mai admit acum decât pliurile mari. Talentatul Ion Gavrilescu îi urmează, cu aceeași pricepere. Din notele rămase, dela înaintașii lor, cari coafau pretențioasa noastră protipendadă, s'ar putea

reconstitui multe figuri interesante cu acea întreagă lume care nu mai contenea cu seratele, balurile și petrecerile de tot felul.

Războiul vine și dă la o parte moda vechilor pieptănături. Antoine, cum am mai spus, crează moda părului scurt, care aduce după sine ondulațiile cu apă și cele permanente.

La lucru nou se impun oameni noi. Școale pregătitoare de coafură iau ființă, în marile centre. Pretutindeni se duce lupta pentru perfecție și în acest pasionat frământ se plămădește imaginea frumuseții feminine, care trebuie să illustreze mai ales epoca noastră — a mașinismului.

Nu pot încheia aceste rânduri fără să evoc figura aceleia care a fost Maria I. Oprișanu, o maestră la noi în țară în arta coafurii. Moartea timpurie a răpit-o în plin elan al străduinelor ei, pentru ridicarea unei frumoase bresle.

IONICĂ OPRIȘANU

Președintele Uniunii coaforilor
de doamne din România

NOI AVIOANE DE PASAGERI

Săptămâna trecută au aterizat pe aeroportul Băneasa trei avioane bimotoare, engleze „De Havilland Fly”. Aceste aparate sunt destinate aviației civile române și vor fi întrebuințate de către societatea „L. A. R. E. S.”, în cursul anului viitor.

Fotografiile noastre înfățișează:

Cele trei avioane, pe aeroportul Băneasa și echipagiile lor, fotografiate împreună cu aviatorii români.

Mici sfaturi Scherk

Vă va iubi mai mult doamnă, dacă-l scăpați de tortura cotidiană, de după ras. Oferiți un flacon de Tarr, care suprimă usturimea rasului, netezește pielea și-l ferește de infecții. Tarr face rasul o adevărată plăcere!

Tarr este un puternic desinfectant. Calitățile sale antiseptice și microbicide sunt extraordinar de eficace. Tarr distruge nu numai focarele de bacterii după obraz ci și evită formarea puroiului verde și galben, cauza acnelor, punctelor negre furunculilor etc. dacă este întrebuințat regulat după fiecare ras. O piele sănătoasă până'n adâncul porilor și perfect curată se obține numai cu Tarr. Flacoane a lei 51, 72 și 129.

O pudră superbă

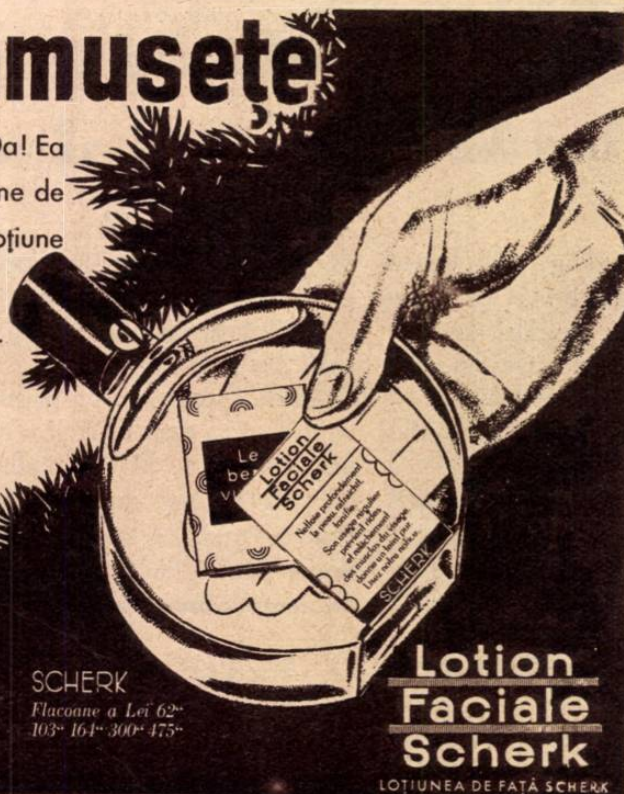
minunat parfumată, fină ca atomul și invizibilă, este pudra Mystikum. Superioară tuturor celorlalte prin puritatea și finețea ei, are o aderență perfectă care vă va încanta. Pudra Mystikum este fabricată din materiile cele mai pure. Cutii a lei 35, 75 și 130.

Machilajul natural

caracterizează femeia elegantă. Și Dvs. veți reuși să fiți «naturală» întrebuințând fardul «Mystikum» Scherk — care aderă perfect dându-vă acea nuanță veritabilă pe care bărbații o apreciază atât de mult. Cutiă Lei 70.-

Dăruiți frumusețe

Se poate oare darui frumusețe? Da! Ea se află în fiecare flacon de Loțiune de față Scherk. Dăruiți un flacon de Loțiune de față Scherk — și veți darui bucurie pentru multe săptămâni.

„Realitatea Ilustrată” lansează două concursuri
Campionatul României de dans. — Regina Gingășiei. —
Concursurile vor avea loc în cadrul grandiosului bal,
organizat de „Realitatea Ilustrată”.

REVISTA noastră, care și-a făurit de mult reputația marilor organizații, oferă bucureștenilor o seară de strălucire feerică, pentru Sâmbătă 15 Ianuarie, în saloanele „Arta”. Balul revistei „Realitatea Ilustrată”, care constituia până acum doi-trei ani cea mai formidabilă petrecere a carnavalului, va renaște din nou, în toată superba lui strălucire. O comisiune, alcătuită din cei mai mari specialiști, lucrează depe acum la organizarea acestui bal.

În seara balului se vor desfășura două concursuri senzaționale:

1. Campionatul României de dans pe anul 1938

Este viu încă, desigur, în mintea cititorilor noștri, succesul înregistrat de concursul de dans pe care l-am organizat acum câțiva ani și când perechea aleasă a plecat să reprezinte România la campionatul european de la Amsterdam.

Cu prilejul balului, revista noastră lansează un nou concurs de dans. La acest concurs poate participa oricine. Nu se face nimănui nicio restricție. Inscriserile se primesc, începând de azi, prin completarea buletinului.

Buletinul de mai jos se va depune la redacția revistei noastre, din str. Const. Mille, 5-7-9. Probele de dans vor fi la fox-trott, vals-boston și tango. Un juriu alcătuit din specialiști în materie, va decerna cupa „Realității Ilustrate” și diploma de campion național, perechei câștigătoare, care va reprezenta țara la un eventual concurs european, care va avea loc în străinătate.

2. REGINA GINGĂȘIEI

Al doilea concurs, pe care-l

organizăm pentru seara balului, este acela pentru alegerea unei regine a gingășiei. Și la acest concurs nu se face absolut nicio restricție, în privința înscrierii candidadelor.

Doritoarele să participe la acest concurs, sunt rugate să completeze buletinul respectiv.

Acest buletin se va depune la redacția revistei noastre, str. Const. Mille 5-7-9. Alegerea reginei gingășiei se va face prin vot public. Participanții la bal vor găsi în sală buletine de vot, pe care vor scrie numărul aceleia pe care o consideră demnă să poarte titlul de regină a gingășiei.

Regina gingășiei va fi încoronată în seara balului, va primi cupa revistei „Realitatea Ilustrată” și numeroase premii.

SPECTACOLUL

Pe lângă cele două concursuri, clou-ul serii îl va constitui marele spectacol care se va juca la ora 1 noaptea, cu concursul celor mai mari artiști ai Capitalei. Acest spectacol va fi o revistă scrisă special pentru bal. Simpla anunțare a numelor celor care vor interpreta această revistă, va face senzație.

În afară de acestea, balul revistei noastre va mai prezenta o serie întreagă de atracții și surprize senzaționale. Fiind costumat, balul va permite o defilare variată și interesantă de costume originale, care vor contrasta de minune cu strălucitoarele toalete de seară.

Pregătiți-vă pentru balul costumat și necostumat al revistei „Realitatea Ilustrată”!

MAI TÂNĂRĂ ÎN FIECARE DIMINEAȚĂ

O nouă
rețetă readuce tinerețe
și frumusețe în timp
ce dormiți

O piele mai fragedă, mai limpede — mai TANĂRĂ. Sărături și încrețituri îndepărtate. Pare o minune. Într-adevăr nu este decât încă un triumf al Științei moderne. Din Viena ne-a venit uimitorul descoperire a „Biocelului” — al prețiosului element natural pe care pielea trebuie să-l aibă pentru a arăta tânără, și care a fost extras de către Prof. Dr. Stejskal din adâncul celulelor cutanee ale animalelor tinere. Acuma și *Dv.* vă puteți nutri pielea cu „Biocel” în fiecare seară. E conținut în Crema Tokalon, culoarea roză, celebra Cremă de Paris. Ea nutrește pielea ca să arate cu 10 ani mai tânără. Ziua întrebuiți Crema Tokalon culoarea albă. Ea disolvă coșurile strânse porii dilatați și face pielea în puține zile limpede, netedă și catifelată. Se garantează rezultate satisfăcătoare, iar de nu, vi se restituie banii. De vânzare la toate farmaciile, droguerie și parfumeriile din țară.

Frumusețea Dv.
nu așteaptă decăt să înflorească!

Și pentru aceasta, ea pretinde pur și simplu o piele degajată și curată. Iată de ce e absolut necesar să curățați bine porii Dv.

Cu săpunul Cadum, e foarte ușor. Spuma sa emolientă compusă din bășici mici, pătrunde ușor — până în straturile adânci ale epidermii. Grație ingredientelor de frumusețe ce conține, ea dă țesuturilor o suplețe minunată, pielii un aspect fin și mătăsoș, accetund farmecul și frumusețea Dv.

Colaborator al naturii, acest săpun minunat realizează acel ten fermecător — „Tenul Cadum” — care dă la milioane de femei o frăgezime tinerească, o frumusețe fascinantă. Și acum, Doamnă, veți mai cumpăna oare să încercați acest săpun atât de pur, atât de fin, atât de prețios pentru frumusețea Dv. ?

Adoptați săpunul Cadum chiar de astăzi. O nouă tinerețe vă așteaptă!

Lei
20
bucata

cel mai spornic

Savon Cadum

Am scăpat în sfârșit de dureri...

Un bolnav scrie următoarea scrisoare: „Mă simt admirabil, durerile de stomac au dispărut, ceea ce se datorează excelentului Dvs. preparat Gastro D. medicament ce-l recomand tuturor bolnavilor de stomac fiindcă, pe mine m'a scăpat de dureri cumplite de ani de zile. Vă autoriz a publica prezenta scrisoare, pentru a veni în ajutorul celor cari suferă de

aceeași boală. Cu toată stima Bogdan Ștefan, Cluj Str. Cirdas 7”. Cereți Gastro D. la toate farmaciile și drogheriile sau la Farmacia Thoiss din București, Calea Victoriei 124, care face expediții și în provincie prin ramburs de lei 135. Este recomandat și de medici.

GRIPA
DURERILE
REUMATICE
NEURALGIILE
și orice fel de răceli
cu **FRICTIUNEA**
HORIA

La Restaurant cereți
COGNAC
COINTREAU

A APĂRUT
MAGAZINUL
Pe luna Decembrie. — 160 pagini 25 lei.

BULETIN DE INSCRIERE

la campionatul României de dans, organizat de
„REALITATEA ILUSTRATĂ”

Numele și prenumele

Numele parteneriei

Adresa

BULETIN DE PARTICIPARE

la alegerea unei regine a gingășiei, în cadrul balului
„REALITATEA ILUSTRATĂ”

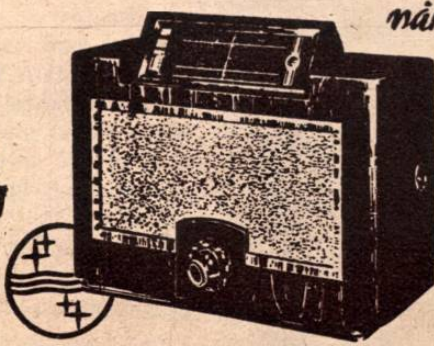
Numele și prenumele

Adresa

Vârsta

Ultimile știri

concerte, muzică de dans, conferințe instructive ascultați perfect numai cu
aparatele de radio Philips din Seria Simfonică 1938: PHILETTE, MATADOR,
SERENATA, CANTATA, SIMFONIA, BARCAROLA, BALADA.

năna la
18 rate
lunare
PHILIPS
Simfonică
1938

ECHIPATE CU RENUMITELE LAMPI PHILIPS MINI WATT

SĂPTĂMÂNĂ TEATRALĂ

„ION AL VADANEI”. — „STĂPÂNA DIN LA PAZ”. — „ALHAMBRA PALACE”

TEAȚRUL NAȚIONAL a obținut înfrânt un succes plin, incontestabil, subliniat cu aplauze susținute și repetate care n-au prea răsunat până acum anul acesta, în sala teatrului de stat. Satisfacția este cu atât mai mare cu cât succesul este al unei piese românești, „Ion al Vădanei”, de d. N. Kirițescu. Autorul, care a mai fost prezentat pe scena teatrului Național („Un erou”) și a cărui activitate din ultimii ani a fost consacrată umorului pe scena „Cărbușului” ne prezintă acum o admirabilă satiră a generației de război. Vedem cuconetul care-și pierde vremea pe la societățile de binefacere, vedem pe tinerii scliviși și antipatici. În acest mediu de afectare, de lux și de recunoaștere a realității vieții, apare un om admirabil, un om pornit din popor al cărui tată a căzut pe front. Acest om va aduce odată cu el atmosfera de sănătate morală care lipsea casei în care a intrat.

Pe această temă, autorul a brodat un dialog viu, antrenant, spiritual și în multe locuri emoționant. Excelenta piesă a d-lui N. Kirițescu, s'a bucurat și de o interpretare perfectă. Pe același plan al elogiului, se cuvin a fi citați d-nii A. Pop Marțian, I. Finteșteanu, Al. Ghiberon și d-nele Sonia Cluceru, Elvira Godeanu și Natașa Alexandru.

„Ion al Vădanei” va conoaște cu siguranță un mare succes de public.

„Stăpâna din La Paz”, piesa d-nei Edith Ellis este o transpunere pe scenă a romanului „Treii generații”, de Eleaor Mordaunt. Acțiunea se desfășoară în Mexic și prin specificul și ineditul scenic (pentru noi cel puțin) al personajilor pe cari le înfățișează, se urmărește cu plăcere. Sunt dealungul acțiunii, momente dramatice, precum sunt și scene de un bun humor. În rolul stăpânei din La Paz, d-na Lucia Sturdza Bulandra, reușește o creație care evidențiază din nou marile însușiri scenice și marea inteligență a acestei excelente artiste. D-sa este încadrată de un bun ansamblu, din care relevăm aparițiile d-nilor Tony Bulandra, Romald Bulfinsky și a d-nelor Beate

Fredonov (de ce nu faceți o cură de îngrășare, d-nă Fredonov?) Elvira Pietreanu și Nuți Dona.

Fără să fie un spectacol excepțional, „Stăpâna din La Paz” merită să fie văzută, mai ales pentru creația d-nei Bulandra.

D-nii Vlădoianu și Constantinescu prezintă o nouă revistă cu subiect: „Alhambra-Palace”. Cei doi autori au fost fericiți inspirați legând spectacolul printr'un fir conducător care-l face mai interesant de urmărit.

„Alhambra Palace” este povestea de dragoste a doi tineri, poveste care se desfășoară în tablouri de un lux și de o bogăție care întrec cele mai fastuoase înscenări ale Alhambrei. D. N. Constantinescu a dovedit din nou marile sale calități regisorale imprimând spectacolului un ritm și o varietate de film.

Excelentul ansamblu al Alham-

brei a găsit astfel un prilej de nouă afirmare. Tânăra fată a fost interpretată cu multă dragălaşenie de d-na Lulu Nicolau. Indrăgostitul a fost d. Lungheanu, simpatic ca fizic și interpretare în toate aparițiile. În mama-soacră, d-ra Florica Demion a obținut marele suc-

Actul II din „Stăpâna din La Paz”. Dela stânga spre dreapta: d. Tony Bulandra, Romald Bulfinsky, d-na Maria Sandu, d. Axente, Manolescu, d-nele Elvira Pietreanu, Lucia Sturdza Bulandra, Beate Fredonov, d. Petru Nove.

(Fotografii Cosmophot)

ziunea antică”. Tabloul este admirabil interpretat de d. Knia-seff, de d-rele Margareta Marian și Ileana Simo și de d. Oleg Danovsky. D-ra Margareta Marian mai are câteva admirabile apariții în care afișează inepuizabilul său temperament. Alături de d-ra Lisette Vereea, d-ra Maria poartă cele mai frumoase toalete ale seriei. D-ra Ileana Simo a cucerit aplauze în dansul din prolog, alături de excelentul dansator Oleg Danovsky, în ascensiune dela spectacol la spectacol.

Vedeta feminină a Alhambrei, d-na Silly Vasiliu, are câteva apariții comice și muzicale cari au fost mult și pe dreptate aplaudate. D-ra Virginica Popescu admirabilă apariție scenică, a cântat foarte frumos tangoul d-lui Ion Vasilescu, „Ascultă ce-ți șoptește la ureche dragostea”. Din restul ansamblului feminin, reținem numele d-relor: Didona Rădulescu, Mia Boxan, Agnia Bogoslava și Henriete Gamberto.

Echipa masculină a strălucit din nou prin verva d-lui George Groner, hazul d-lui Dan Demetrescu, gag-urile d-lui Nicolaide (foarte bine servit și foarte mult aplaudat în spectacol) grotescul de calitate al d-lui Giovanni, glasul d-lui Petculescu, prin degajarea d-lui Marcel Emilian și prin contribuții ale d-nilor Sandu Andrei, Ernest Ricardo, Florin Handrea.

„Alhambra Palace” are melodii minunate, datorite d-lor Ion Vasilescu, Mișu Constantinescu, Petre Romea, Albin și Max Halm, texte spirate și sugestive datorită excelentului Eugen Mirea, mari înscenări coregrafice realizate de Clark Nichols, Oleg Danovsky și Boris Knia-seff, decoruri și costume sumptuoase ale căror merite revin d-lor Siegfried și Caramanlău.

Recomandăm noul spectacol al Alhambrei, a cărui izbândă a fost consacrată de tumultul aplauzelor din seara premierei.

ION GOLEA

Unul din cele mai aplaudate tablouri ale revistei „Alhambra-Palace”: „Viziunea antică”, magistrala înscenare a d-lui Boris Knia-seff. În fotografia noastră, în mijloc, d-ra Margareta Marian.

Feericul final al prologului din revista „Alhambra Palace”. Dela st. spre dr.: C. Nădejde, Mia Boxan, Petculescu, Lisette Vereea, G. Groner, Silly Vasiliu, C. Lungheanu, H. Gamberto.

ces de comedie al seriei, Partener, i-a fost d. N. Antoniu. Acestea sunt cele patru personaje fixe care leagă prin aparițiile lor toate tablourile. Una dintre cele mai reușite scene ale revistei este impresionanta realizare a d-lui I. Sternberg, „Spania”, (cu muzică de Max Halm) foarte bine interpretată de d-ra Lisette Vereea, care este excelent servită dealungul întregului spectacol, și poartă toalete superbe. Foarte bună este deasemeni înscenarea coregrafică a d-lui Boris Knia-seff, „Vi-

EXCURSII DE CRĂCIUN

ITALIA cu SICILIA — BUDAPESTA și VENEZIA, COASTA DE AZUR, RIVIERA ITALIANĂ în autocar până la GENOVA, NAPOLI cu vaporul la PALERMO, TAORMINA, ROMA, FLORENȚA, TRIESTE, GROTELE dela POSTUMIA cu tren clasa II-a și vagoane de dormit
23 Decembrie — 14 Ianuarie

COASTA DE AZUR cu BUDAPESTA, VENEZIA și GROTELE dela POSTUMIA (Nice, Antibes, Juans les Pins, Cannes, Cap Ferat, Villefranche, Beaulieu, Eze, La Turbie, Monte Carlo, Cap Martin, Menton, Vintemille) BORDIGHERA, SAN-REMO, TRIESTE, Grotele dela Postumia. Cu tren clasa II și vagoane de dormit
23 Decembrie — 7 Ianuarie

BERLIN, BRUXELLES, OSTENDE, LONDRA, PARIS, BERLIN, POTSDAM cu tren clasa II-a
21 Decembrie — 8 Ianuarie

VIENA-PRAGA-BUDAPESTA cu tren clasa II și vagoane de dormit
24 Decembrie — 4 Ianuarie

EGIPTUL cu Istanbul, Atena, Beirut, Haifa, Alexandria, CAIRO, Piramidele
20 Decembrie — 9 Ianuarie

HOTELURI și EXCURSII DE PRIM RANG

Cure forfetare de iarnă în stațiunile balneare din Cehoslovacia, plătibile în lei la cursul B. N. R.

Informațiuni, Prospecte și înscrieri la

TURISMUL MONDIAL

Conducerea: M. BARASCH și I. BREBU

Calea Victoriei 60.Tel. 4.85.07

Actul I din „Ion al Vădanei”. Dela st. la dr.: d-na Natașa Alexandru, d. I. Finteșteanu, d-na Sonia Cluceru, d-ra Elvira Godeanu, d. A. Pop Marțian.